EWANGELIE POLSKIE Y LITEWSKIE.

Ták

NIEDZIELNE

Iáko y

WSZYTKICH ŚWIĄT,

Ktore w kościele Katholickim, według Rzymskiego porządku przez cały Rok czytaią.

VILNÆ
Typis Academicis Soc: IESV.
1674.

Residen. Cavnet S. I. tmplo dicata.

Philip. 2.

Na imie Pana IEZVSOWE. *chay klęka wszelkie kolano, niebieskich, ziemskich, y podźiemnych.*

EWANGELIE

POLSKIE Y LITEWSKIE.

NA NIEDZIELĘ *Pierwſza Adwentu, Ewangeliav Łukaſza S. w Rozdź:* 21.

WOn czas: mowił IESVS vczniom ſwoim: Będą znaki na słońcu, y księżycu, y gwiazdách: á náźiemi vćiśnienie národow, dla zamieſzania ſzumu morskiego, y nawałności: ták iż ludzie ſchnąć będą od ſtrachu y oczekiwania tych rzeczy, ktore będą przychodźić náwſzytek świát. Abowiem mocy niebieſkie

VNT PIRMOS NEdelos *Adwento Ewãgelia Luk: ś. Pádeimi* 21.

ANuo metu: Biłoio wießpats Jezus mokitiniumpſawo: Bus žinkłay vnt ſaukes/ ir menesio/ ir žwayzdžiu/ ir vnt žiámes prisſpaudimas giminiu/ del ſumiſimo vžieimo máriu ir wilniu: džiuſtunt žmonemsnuog baymes/ ir łaukimo (tu dayktu) kurie atais vnt wiſo ſwieto. Nes galibes dungaus pa-

Nunc vero Ecclesia

skie wzruſzone będą. A tedy vyrzą Syná człowieczego przychodzącego w obłoku, zmocą y zmaieſtatem wielkim. Ato gdy ſię dźiáć pocznie, poglądaycież á podnoścíe głowy waſze: boć ſię przybliża odkupienie waſze. Y powiedźiał im podobieſtwo: Poyrzyćie ná figę, y ná wſzytkie drzewa: gdy iuż z ſiębie liſtki wypuſzczaią, wiećie żeć iuż bliſko lato, Tákże y wy, gdy vyrzyćie iż ſię to będźie dźiało, wiedźćieſz, żeć bliſko ieſt Kroleſtwo Boże. Zaprawde mowię wam: żeć nie

ſiwiſkins: ir tádu iſſwis ſunu żmogaus átaiunti debeſiy/ ſu galiby didziu ir Maieſtotu. O tiemus dayktamus pradeduntis/ weyżdekite ir pakialkite gałwas iuſu: nes iau ártinas atpirkimas iuſu. Ir paſakie iemus priliginimu. Weyżdekite vnt figos/ ir vnt wiſu medziu: kad iau ſprogſtá/ żynote iog arti ira wáſárá. Teypagi ir ius/ kádu iſwiſite tai deduntis/ żinokite iog árti irá Káralíſte Diewo. Vżtieſu ſákau iumus/ iog ne

prze

przeminie tę to wiek, aż się wszytko zyści: Niebo y źiemia przeminie: ale słowá moie nie przeminą.

W Niedźielę wtorą Adwentu, Ewange: u Matthęusza S. w Ro: 11.

WOn czas: vsłyszawszy Ian w więźieniu dźieła Chrystusowe, posławszy dwu vczniow swoych, rzekł mu: Tyżes iest on ktory miał pryść, czyli inszego czekamy? A odpowiadaiąc IEźvs rzekł im: szedszy oznaymićie Ianowi coście sły: szeli y widźieli. Slepi widzą, chromi chodzą, trędowaci biorą

praßoks toy gimine/ net wisa tai issipildis. Dungus ir źiáme práeis / bet žodźiey mano neprácis.

Vnt vnitros Nedelos Ewangelia Matth: S. Pad. 11.

ANuo metu: Jźgirdis Jonas turmoie dárbus Chrystuso / nusiuntis du iźg mokitiniu sáwo/ tárę iam. Tugu essi / kursai turi átáit/ ergu kito laukiame? O átsakidamas W: JEzus tá/ re iemus: nuei apsákikite Jonuy ku girdeiote ir regieiote. Aklieii regi/ raysieii waykśćioia / oczy-

Rzekł mu tedy: Ktożeś iest, żebychmy dali odpowiedź, tym ktorzy nas posłali: Co powiadasz o sobie? Rzekł: Iam głos wołaiące° ná puszczy: Prostuyćie drogę Páńską, iako powiedział Ezaiasz Prorok. Aći co byli posłàni byli z Pharyzeuszow, ypytali go, á mowili mu: Czemuż tedy chrzćisz, ieśliżeś ty nie iest Chrystus, áni Eliasz, áni prorok? Odpowiedział im Ian, mowiąc: Iać chrzczę wodą: ale wpośrzodku was stanął, ktorego wy nie znaćie. Tenći iest, ktory zà mną przyidźie, ktory prze-

Jr átsakie: Ne. Tárę tádu iam. Kasgi essi/ ádunt átsakimu duotumem tiemus/ kurie mus átsiuntę: ku sakay ápe sawi páti: Tárę. Aß bálsas ßáukiáncio girioy: taysskite kialu Wießpaties kayp pásákie Jzáiás pránáßas. Okuzie buwo átsusti/ iż Pharizeußu. Jr klause io/ ir tárę iáKodrinág krikßtii/ iey tu ne essi Chrystus/ ney Pránaßás: Atsakie iemus Jonas/ taridamás. Aß krikßtiiu wundeniu/ bet widuy stoios/ kurio ius nezinote. Tassay ira/ kursay pomańátays/ kursay pirma

dem

demną był: ktoregom ia nie godźien, żebym rozwiązał rzemyk v trzewika iego. Toć śię dźiało w Bethaniey za Iordanem, kędy Ian chrzćił.

manis buwo. Kurioáß ne esmi wertas adunt ißmegśćiau dirżeli ápsláwimo io. Tay deios Bethanioy vž Jordono/ kur Jonas krikßtiio.

W Niedzielę czwartą Adwentu Ewangelia v Łukasza S. w Rozdz: 3.

Vnt Kietwirtos Nedelos Adwento Ewãgelia Łuk: Cap: 3.

ROku piętnastego panowania Tyberiusza Cesarza, gdy Pontski Piłat starostą był Iudskim, á Herod Tetrarchą Galileyskim, á Philip brat iego Tetrachą Itureyskim y Trachonickiey krainy, à Lizaniasz Abileńskim Tetrarcha, zá Arcikapła-

MEtuose pinã Metuose liekuose wießpatáwimo Tiberiußo Cieśoriaus/ kad Ponskas Pilotas Storastu buwo Judeas/ o Herodas Tetrarchu Galileos/ o Philippas brolis io Tetrarchu Itureos ir Trakonitidos ßalies/ o Lisanias

now Annaszá y Kaiphaszà: stało śię słowo Pańskie do Ianâ Zachariaszowego Syna ná puszczy y przyszedł do wszytkiey krainy (leżącey nad Iordanem, opowiadaiąc chrzest pokuty ná odpuszczenie grzechow, iáko napisano w Xięgach mow Izaiaszá Proroká: Głos wołaiącego ná puszczy, Gotuyćie drogę Páńską, czyńćie proste ścieszki iego. káżda doliná będźie nápełniona: á káżda gorá y pagorek poniżon będźie. Y (mieyscá) krzywe śię wyprostuią, á drogi ostre stáną śię

Tetrachu Abilinos/ kád buwo Biskupais Anosztuß ir Káiposius: stoios żodis Wießpáties Jonop Zacháriosiaus sunausp girioy. Ir átaio ingi wisu ßali Jordono/ ápsákidámas krikßtimu gayleimo/ vnt átleydimo nusideimu: kayp páráßyta irá knigose żodżiu Jsaiosiaus Pranáßo: Balsas ßaukiuncio giroy: Gatawikite kielu wießpaties/ tiesus dárikite tákus io. Wisokiás klonis bus papilditas/ ir wisokiás kalnas ir káinelis bus pázieminias; ir bus krayvos wietos tiesiobite-

bitemi. Y ogląda wszelkie ćiało zbáwienie Boże.

Ná pierwszey Mszy Narodżenia Bożego Ewangelia v Łukasza S. w Rozdz: 2.

WOn czas: wyszedł dekret od Cesarza Augustá, áby popisano wszytek świat. Ten popis pierwszy, był od starosty Syryskiego Cyryna. Y śli wszyscy, áby się popisali, każdy do miasta swego. Szedł też y Iozeph od Galileiey z miastá Nazarethu, do Iudskiey ziemie, do miástá Dawidoweg°, ktore zowią Bethleem:

mis / o ášras kielas pramintas. Jr išwis wisokias kunas išgánimu Diewá.

Vnt Dienos vžgimimo Sunaus Diewo Ewã: Łuk: Cap: 2.

ANuo metu / išeio isakimas nuog Ciesoriaus Augusto / adunt butu paraßitas / wisás swietas. Tas paraßas pirmas buwo nuog storastos Syrios Cyrino. Jr eio wisi páraßynetus / kiekwienas ingi miestu sawo. Jr nueio ir Josápas nuog Galileos išgi miesto Názareth / ingi žiemi Judos /

prze

przeto iż był zdomu y pokolenia Dawidowego. áby był popisan z Máryą poślubioną sobie małżonką (ktorą była) brzemienną. Y stáło się: gdy tam byli, wypełniły się dni áby porodżiła Synà swego pierworodnego, à vwinęłá go w pieluszki, y położyła go we żłobie: iż mieysca dla nich nie było w gospodzie. A byli pasterze wteyże kraynie czuiący, y strzegący nocne straży nad trzodą swoią. A oto, Anyoł páński stánął wedle nich: á iasność Boża zewszad ie oświecíła, y vlękli się

ing miestu Dowido/ kuri wádinà Bethlem: todrin iog buwo iż namu ir gimines Dowido/ ádunt butu páczaistas su Máriu pásawintu sau moteriu / kuri buwo neszćiu. Jr tikos kád tinay buwo/ iżpilnes dienos/ádunt pagimditu. Jr págimde Sunu sáwo pirmagimi / ir suwiste gi wistikłays/ ir padeio gi pákaity: iog ne buwo iemus wietos pádwárioy. Jr buwo piemenis toygi ßáliy/ kurie iuteio iszergieio sargibas ná. ktiesvnt stodos sáwo O ßitay Angelas Wießpaties stoio-

boiaż-

boiaźnią wielką Y-
rzekł im Anyol. Nie
boycie śię. Bo oto o-
powiadam wam we.
sele wielkie, ktore
będźie wszytkiemu
ludowi, iż śię wam
dźiś národźił Zbawi-
ćiel, ktory iest Chry-
stus Pán, w mieśćie
Dawidowym. A ten
wam (daię) znak.
Znaydźiećie niemo-
wlątko vwinione w
pieluszki, y położo-
ne w żłobie. A ná-
tych miast, z Anyo-
łem przybyło, wiele
zastępow niebie-
skich, chwalących
Bogá y mowiących,
Chwała ná wysoko-
śći Bogu; à ná źiemi
pokoy ludziom do-

pas iuos / ir swieſi-
be Diewo ápświete
iuos / ir nuſigundo
didźiu iſſguśćiu. Ir
tare iemus Angelas:
Nebiiokites. Nes ſy-
tay ápſakau iumus
dźiáuksmu didi / kur-
ſay bus wiſiemus
žmoniemus. iog gi-
me iumus śiu dienu
Iſganitoias / kurſay
irá Chryſtus Wieſ-
pats mieſti Dowi-
do. O tas iumus
žynkłas: Raſite
waykieli wiſtiklais
ſuwiſtitu ir padetu
prakarty. Ir tuo-
iaus ſtoios ſu Ange-
ku daugibe kário
dungaus gárbinun-
ćio Diewu / ir bilun-
ćio: Garba vnt auk-

brey

brey woley.

Na wtorey Mszy, ktora bywa o świtaniu Ewangelia, v Luka: 8. w Rozd: 2.

WOn czas: pasterze (oni) mowili ieden do drugiego: Podźmy áż do Bethleema, á oglądaymy to słowo, ktore się stało, ktore nam Pán oznaymił. Y przyszli kwapiąc się. y náleźli MARYĄ y Iozepha, y niemowlątko leżące wężłobie. A vyrzawszy, dowiedźieli się o słowie, ktore im było powiedźiano o dzießtibiu Diewuy/ovnt žemes pakáius žmonemus gieronoro.

Vut vutros Misios kuri esti auſztunt Enägelia dienoy vžgimimo Sunaus Dievo

Łuk. Cap. 2.

ANNO metu: piemenis bikoio terp ſawis Eykime ing Bethleem/ ir dabokimes tam žodžiuy/ kurſay stoios/ kuri Wießpats parode mumus. Ir átaio ſkubindámies ir rádo MARyu ir Joſephu ir waykieli páguldytu prakárty. O iżwidy daſižinoio ápe žodi/ kurſai buwo pasakitas iemus ápe waykieli ánu-

ćiątku onym. A wszyściy, ktorzy to słyszeli, dźiwowali śię, y temu co do nich pásterze mowili. Lecz MARYA te wszytkie rzeczy zachowywała, vważaiąc ie w sercu swoim. Y wrocili śię pasterze wysławiaiąc y chwaląc Boga, ze wszytkiego co słyszeli y widzieli iáko im powiedziano było.

Ná trzećiey Mszy Ewangelia v Iana S. w Rozd. 1.

NApoczątku było Słowo! à Słowo było v Bogá: á Bogiem było Słowo. Toć było ná początku, v Bogá. wszytko

Jr wisi kurie gimdeio/ śtebeios/ ir tam/ ku piemenes iemus sákie. O MAcia ázulaykie wisus žodźius tuos mustidáma śirdy sávo. Jr sugrižo piemenis gárbindámi ir laupsindami Diewu wisámi kugirdeio ir regieio/ kayp buwo iemus pasakita.

Vnt Trećios Misios vžgimimo Sunaus Diewo Ewan.

Ioan. cap 1.

ANT pradźios buwo Žodis/ a Žodis buwo Diewiep/ o Diewe buwo Žodis. Tasai buwo vnt pradźios

śię

śię przez nie sstało, á bez niego nic się nie sstało, co się sstało. wnim był żywot: á żywot był świátłośćią ludźi: á świátłość w ćiemnośćiach świeći. á ćiemności iey nie ogarnęły. Był człowiek posłany od Boga, ktoremu imie było Jan, Ten przyszedł ná swiadectwo: àby świadczył o świátłośći, áby przezeń wszyscy wierzyli. Nie byłći on świátłośćią; ále iżby świádczył o świátłośći. Byłáć śziátłość prawdźiwa, ktora oświeca wszelkiego człowieka nà ten świat przycho-

Diewiep. Wisi dayktai per gi stoios. Jump buwo giwenimas/ o giwenimas buwo świesibe żmoniu/ o świesibe tumsibese żiba/ o tumsibes ios neapeme. Buwo żmogus nuog Diewo siustas kuriam wardas buwo Jonas. Tasay átaio vnt świećimo/ ádunt swiećiimu iżduotu ápe swiesibi/ ádunt wisi tikietu per gi. Nebuwo iisai świesibe/ bet ádunt swiećimu iżduotu ápe świesiby. Buwo świesibe tikra/ kuri ápswiećiá wisoki żmogu átáiunti vnt to swieto-

dzą-

chodzącego. Na świećie był, á świat iest vczynion przezeń: â świat go nie poznał, Przyszedł do swey własności: à swoisz go nie przyięli. Lecz ktorzykolwiek przyięli go tym dał moc áby się stali synami Bożymi: tym ktorzy wierzą wimię iego, Ktorzy nie zekrwie àni z woley ćiáłá, àni z woley mężá: ále z Bogà się národźili. A Słowo (ono) ćiałem się stało, y mieszkało miedźy nàmi y widźielismy chwałę iego, chwałę iáko iednorodnego od Oycà pełne łáski y prawdy.

Vnt swieto buwo/ ir swietas per gi padaritas ira/o swietas io nepažino. Sawump átáio / o sáwieii io ne prieme. O kiek iu prieme gi/ dáwe iiemus gáliby stotis sunumis Diewo/ tiemus kurie tiki ing wárdu io. Kurie ne iš krauiu/ ney iš noro kuno/ ney iš noro wiro/ bet iš Diewo vžgimi irá. Ir žodis kunu stoios/ ir giweno terp musu/ ir regieiome gárbu io/ gárbu káip wienágimio nuog Tewo pilnu milistos ir tiesios.

w Niedźielę po Bożym Narodzeniu Ewan: w Łuk: S. w Roż: 2.

Vnt pirmos Nedelos po vżgimimuy Wieszpaties Ewan: Łuk; 2.

WOn czas: Ioseph y Matkà Jezusowa dźiwowali śię temu co o nim mowiono. Y Błogosłáwił im Symeon, y rzekł do Máryey mátki iego: Oto ten położon iest ná vpad, y ná powstánie wielu ich w Izraelu, y ná znak przećiw ktoremu mowić będą (y duszę twą własną przeniknie miecz) á by myśli z wielu serc były obiawione. Byłá też Anna prorokini, corkà Fanuelowá, z pokolenia Aser: sà

Anuo metu: Jozáphás ir Maria motiná Jezaus/ stebeios tiems dáyktams/ kurie buwo sakiti ápe ii. Ir pasłowino iiemus Simeonás/ ir tare Mários Motinosp io. Sitay pádetas ira tásay vnt nupuolimo ir vnt prikielimo daugio Isráeli/ ir vnt zinkło/ kuriam prießtaraus. Ir táwo pácios dusiu pereis káłáwias/ ádunt ápsireykßtu iżgi daugio sirdżiu dumos. Je buwo Anná Prána-

była

była bárzo po-
deszłą w lećiech, à
śiedm lat żyła z mę-
żem swym, od pá-
nieństwa swego. A ta
była wdową àż do lat
ośmdźieśiąt y 4,
ktora nie odcha-
dzała z kościoła, po-
stámi y modlitwami
służąc Bogu we
dnie y wnocy. Tá też
onewże godźiny nád-
szedszy chwaliła Pá-
ná: y powiadałà o
nim wszytkim, kto-
rzy oczekiwali odku-
pienia Izráelskieg°. A
gdy wykonali wszy-
tko według zakonu
Páńskiego wrocźili śię
do Galileiey. do Ná-
zaretu miástá swego.
A dźiećię rosło y-

śine/dukte Phánuelo
iż gimines Asser/ to
buwo łábáy sena/ ir
giweno su wicu sá-
wo septineris métus
nuog mergistes sá-
wo. Ir to nášle iki
áštuoniáms deśim-
tims metu ir kie-
twirtu / kuri ne
išeio iż bážnicios /
pásnikays ir mal-
doms tarnaudams
Diewuy nákti ir die-
nu. Ir tá ánoiigi
wakundoy átaius iż-
pážino Wieśpati/ ir
sakie ápe ii wisie-
mus/ kurie laukie
átpirkimo Izraelo.
A kad iżpilde wis
pagál zokano wieś-
páties/ sugryżo ing
Galileu/ ing mie-

vmác-

Vilniaus Universiteto Biblioteka

vmácniało śię nápełnione mądrosći, á łáska Boża była w nim.

W dzień Nowego Láta, Ewangel. v Łukásza S. 2.

AGdy śię ſpełniło ośm dni, iżby obrzezano dzieciątko: nazwano ieſt imię iego IEZVS: Ktore było mianowane od Anyołá, pierwiey niżli śię w żywoćie poczęło.

W dźień trzech Krolow Ewange: v Matheuſza S, w Roz: 2.

GDy śie národźił Iezus w Bethlehemie Iudskim we dni Heroda krola: oto

ſtu ſawo Nazarethu. A waykielis áugo/ ir ſtiprinos/ pilnas iß-minties/ ir miliſtá Diewo buwo iami.

Vnt dienos Nauiu metu, Ewangelia Łuk.

Cap, 2.

ANuo metu/ kád iſipilde áßtuonias dienás/ adunt butu waykielis ápipiauſtitas/ práminetas wárdas io buwo JEzus: kurſay buwo pramintas nuog Anielo/ pirm neg żywáty praſideio.

Vnt triiu Karaliu Ewangelia, Mathe:

Cap. 2.

KAd vżgime Jezus Bethleeme Judos dienoſe Herodo Karálaus: śia

Mę-

Mędrcy ze wschodu słońcá przybyli do Ierozolimy, mowiąc: Gdźie iest ktory się národźił Krol Zydowski? Abowiem widźieliśmy gwiazdę iego, ná wschod słońca y przyiachaliśmy pokłonić się iemu. Co gdy vsłyszał krol Herod, zatrwożył się, y wszytka Ierozolima znim. Y zebrawszy wszytkie Arcykapłany, y Doktory ludu, dowiedował się od nich gdźie się miał CHrystus národźić. A oni mu rzekli, w Bethlehemie Iudskim. Bo tak iest napisano przez Proroka Y ty Bethlehemie

tay išminting nuog vžtekieimo saules áraio Jerozoliman bilodami. Kur ira / kursay gime Karalus Zydu? Nes regiesome žwayždy iuo ant vžtekieimo saules ir áraiom pákloniotis iám. Aižgirdis Karalus Herodas issigunda ir wisa Jerosolima su iuo. Ir suzinkis wisus wiciausius Kunigus ir daktarus žmoniu dasižinodineio nuog iu / kur turieio Christus vžgimt? A ánie tárei iám Bethleeme Judos. Nes teip ira pecasita per Pránášu. Ir tu Bethle-

źiemie

ziemio Iudska, z żadney miary nie iesteś napodleyszy miedzy książęty Iudskimi. Abowiem z ciebie wynidźie wodz, ktory będźie rządził lud moy Izráelski. Tedy Herod wezwawszy potaiemnie onych Mędrcow: pilnie się wywiadował od nich czasu, ktorego się im gwiazda vkazała. Y posławszy ie do Bethlehem, rzekł: Idźcie á wywiaduycie się pilno o dźieciątku: á gdy naydźiecie, oznaymicie mi, ábym y ia przyiachawszy pokłonił się iemu. Ktorzy wysłuchawszy krola, poiechali.

em žiame Judos / nieku budu ne essi mažiausia terp kunigayksčiu Judos / nes iš tawis išeys kunigayksztis / kurs ßáy waldžios žmonemis mano Izraelo. Tadu Herodas páwádinis ßáptems Išmintingu / pilniey klauses nuog iumeto žwayzdes / kuri iiemus pásirode. Ir siusdamas iuos ing Bethleem tare. Eykite á klauskites gieray ápe Berneli / á kad rasite / duokite mán žiniu / adunt ir áš atais pasiklonioćia iam. Kurie iš klausi karalaus nucio. Á sitay žway-

A oto gwiazda ktorą widźieli nâ wschod słońcà, prowadźiła ie, aż przyszedszy stánęła nad mieyscem gdźie było dźiećiątko. A vyrzawszy gwiazdę, vradowali śię radośćia barzo wielką. Y wszedszy w dom, naleźli dźiećiątko z Maryą mátką iego, y vpadszy pokłonili śię mu: á otworzywszy skarby swe, ofiárowáli mu dáry; złoto, kadźidło, y mirrę, A napomnieni weśnie, áby śię do Herodá nie wracali, inszą drogą wrocili śię do krainy swoiey.

zde/ kuriu buwo iż widi vnt vżtekieimo saules/ eio pirm ius/ net átaius stoios áukßtay/ kur buwo waykielis. A iżwidi żwayżdy dżiaugies dżiaukßmu labáy didżiu. Jr inei námuosna tádo berneli su Máriu motinu iuo/ ir puoły pakłonioios iam/ ir atweri skarbus sawo/ áfierawoio iam dowanas/ auxu/ kadilu ir mirrhu. A iie. my átsakimu sápny/ ádunt ne sugrižtu Herodop/ kitu kielu sugrižo ing sáli sáwo.

W Nie

W Niedźielę 1. po trzech Krolach, Ewã. z Łukasza S. w Rozdźiale. 2.

GDy iuż był Iezuś we dwunaſtu leciech, gdy oni wſtąpili do Ieruzalem wedle zwyczaiu świętá, á skończywſzy dni gdy ſię wracali, zoſtało dźiećię IEZVS w Ieruzalem: á nie obaczyli Rodźicy iego. A mniemaiąc że on był w towarzyſtwie vſzli dźień drogi. A ſzukali go miedzy krewnymi y znàiomemi. Anie nalazſzy, wroćili ſię do Ieruzalem, ſzukaiąc go. Y ſtáło ſię po trzech dniach, ná-

Vnt pirmos Nedelos potrims Karalums, Ewangelia Łuka-

Cap. 2.

KAd buwo JEzus dwilikos metu / eiunt iiemus ing Jerozolimu / págal budo dienos ßwintos / ir po iſzpilditoms dienoms griſztunt / páſiliko bernelis Jezus Jeroſolimoy / ir ne památe gimditoiey ioAtar idámies ii eſſunti draugiey / eio dienu kielo. Jr ießkoio io terp giminetu páiſtámuiu. Ane rádi ſugriſo ing Jeruzalem ießkodámi io. Jr ſtoios potrims dienoms rádo ii ba-

les

leźli go w Kościele śiedzące° w pośrzodku Doktorow, á on ich słucha ypyta ich. A zdumiewali śię wſzyſcy, ktorzy go słuchali rozumowi yodpowiedźiom ieg°. Avyrzawſzy (go wielce śię zdziwili. Y rzekłá ku niemu Mátka iego: Synu przecześ nam ták vczynił; Oto Oćiec twoy y ia żałoſni ſzukáliſmy ćię. Y rzekł do nich, Czemuśćie mię ſzukali? Niewiedzieliśćie, iż temi rzeczami, ktore ſą Oycà mego iàm śię báwić powinięn! A oni nie zrozumieli teg° słowá, ktore im mowił, Y poſzedł do Názęrethu

žnićioy beſedinti wiſa duy Daktáru klauſunti ir klauſianti iu. A ſtebeios wiſi/ kurie io klauſe iſmanimuy ir átſakimams io. Ir regiedami ſtebeios. Ir táre iop motiná io. Sunau ku mums teip pádárey: ſitay Tewas táwo/ ir áſ gayledami ieſzkoiom tawis. Ir tare iump: Kas ira iog mánis ieſzkoiot/ nežinoiot iog tuoſe (dáyktoſe) kurie ira Tewo mano/zeykia man but: A iie neſupráto žodżio/ kuri biłoio iump. Ir nueio ſu ieys/ ir átáio ing Názáreth: ir buwo tiemus paduotas: A motiná io ázułaykie

á był im poddàny Lecz màtká ie° wszytkie te słowa záchowałà w sercu swym. A Iezus śię pomnażał w mądrośći y we wzrośćie, y w łâsce v Bogá y v ludźi.

wisus żodżius tuos śirdiy sawo. A JEzus áugo iśmintiy / ir metuose, ir milistoy Diewiep ir żmonesa.

W Niedźielę 2. po trzech Krolach, Ewan: wlaná S, w Roźdź. 2.

Vnt vntros Nedelos po trims Karalums, Ewan: Iono Cap. 2.

WOn czas, Były gody małżeńskie w Kánie Galileyskiey, à była tã matkà IEzusowa. Wezwany też był y IEzus, y vczniowie ieg° ná gody. A gdy nie stało Wina, rzekła mátka Iezusowa, do niego: Wina nie maią. Yrzekł iey IEzus: Co mnie z tobą niewiasto, Iesz

ANVO metu: Swodba buwo Kano Galileos / ir buwo motiná JEzaus tinay. Pakwiestas teipág buwo ir JEzus / ir mokitinieyio swodbos. Ir kád ne teko wino / taria motiná JEzaus iop: nie turi wina. Ir tarie iey JEzus. Kas máń ir táwu

szcze

ſzcze nie przyſzłá godźina moiá. Rzekłá mátká iego ſługom. Cokolwiek wam rzecze, to cyńćie. Y było tam ſześć ſtągiew kamiennych, według oczyśćianiá Zydowskiego poſtáwionych, biorących w ſię káżda dwie álbo trzy wiadra. Rzekł im Iezus: Nàpełnićie te ſtągwie wodą. Y napełnili ie aż do wierzchu. Y rzekł Iezus: Czerpayćieſz teraz, á donieśćie przełożonemu weſela. Y donieśli, A gdy skoſztował przełożony wody oney, ktora ſię ſtała winem, á niewiedźiał zkądby było, lecz ſłużmona: Dabar notaiswałundá mano. Tazia motina io taznams Ku nozint tazis iums pádarikite: A buwotinay iż ákmenio ſudayśieśi padeti págal ápćiſkiimo żydu/ kurioſn tilpo du ábá tris wiedray. Tare iiemus JEzus: pripilkite fudus wundenim. Ir pripile iuos ſkidinus. Ir tárie iiemus Jezus. Semkite nu/ ir neßkite vżweyzdetoiuy ſwodbos. Ir nunesie. A kad párágawo vżweyzdetoias ſwodbos, wundenio winan permaynito/ ir nežinoio iżgi kur butu, eſſus/ bet tare

dzy

dzy wiedżieli, ktorzy wodę czerpali: wezwał oblubieńcá on przełożony: y rzekł mu: Każdy człowiek pierwiey dawą wino dobre; A gdy sobie podpiią, tedy podleysze. A tyś dobre wino záchował áż do tego czasu. Ten początek cudow vczynił IEZVS w Kanie Galileyskiey, y okazał chwalę swą yvwierzyli weń Vczniowie ie°.

W Niedźielę trzećia po trzech Krolach Ewãgelia v Math. S. v Rozdz: 8.

WOn czaz: Gdy stąpił Iezus

nay żynoio/ kurie seme wundeni/ páwádina iaunikio vž weyzdetoias swodbos/ ir tarie iam. Kiekwienas żmogus pirm gieru winu pádduost: A kád pásigieria/tádu tu/kuris ira lieteśnis. A tu áżułaykiey gieru winu ir śiołay Tu padáre prádziu żinkłu Jezus Kanoy Galileos/ ir ápreyßkie gárbu sáwo. Jr intikieio ing ii mokitiniey io.

Vnt trecios nedelos potrims Karalums Ewãg; Math: Pad: 8.

ANVO metu: Kad nuożingie

zgory

zgorzyszły zà nim wielkie rzesze. A oto trędowaty przyszedszy pokłonił się mu mowiąc Pànie ieślichcesz możesz mię oczyścić. Y ściągnąwszy IEzus rękę, dotknął się go mowiąc Chcę, bądź oczyściõ. Y był zarazẽ oczyścion trąd iego. Y rzekł mu IEZVS: patrz ábyś nikomu (tego) nie powiadał: àle idź vkaż się kapłanowi, y ofiáruy dar ktory przykázał Moyżesz ná świadectwo im. A gdy wszedł do Kapharnaum, przyszedł do niego Rotmistrz, prosząc go, y mowiąc:

JEzus nuog kalno eio paskuy ii minios dides. A sitay rauspuotas prieis klonios iam bilodámas: Wießpatiey / iey nori / gali mán̈i ápcistit. Jr iżtiesis runku Jezus / dásiliteio io, tazidamas: noriu / buk cistas. Jr tuoiaus á pcistiti buwo zaupay io. Jr tare iam Jezus. Weyżdek ádunt niekam nesakitumey to: bet eyk párodikis kuniguy: ir ásiera / wok dowanu / kuriu liepe Moyżesius vnt swiecimo iemus. A kad iiei o ing Kapharnaum / ataio iop Simtinikas prásidá-

Panie

Pánie, sługa moy leży w domu powietrzem ruszony, y srodze vtrapiony. Y rzekł mu Iezus: Ia przyidę, á vzdrowię go. Y odpowiadaiąc Rotmistrz, rzekł: Pánie nieiestem godźien ábyś wszedł pod dách moy. ále tylko rzekni słowem, á będźie vzdrowion sługá moy. Boćiem y ia iest człowiek pod władzą postáwiony, maiący pod sobą żołnierze, y mowię temu: Idź, á idźie: á drugiemu: chodź, á przychodźi: á słudze moiemu: czyń to, á czyni. A vsłyszawszy to IEZVS,

mas io, ir bilodamas. Wießpatie! tarnas mano guli namie, páližium negalis / ir sunkiey mućias: Ir tare iam Jezus. Aß átayßiu / ir izgidißiu ii. Ir átsakidimas Simtiniikas táre. Wießpatie, neesmi wertas / ad dunt ieytumey po stogu mano / tiktai tárik žodi / á bus izgiditas tarnas mano. Nes ir aß žmogus esmi / po waldžiu pástatitas, turis po sawim kárey wius / ir tariu tam eik / ir eit / ir kitam eyk / ir átayt / ir tarnuy mano / dárik tay / ir daro. A izgir-

dźiwował śię, y rzekł tym ktorzy szli zá nim: Zaprawdę wam powiadam, nie nalazłem tak wielkiey wiary w Izraelu. A powiadam wam, iż wiele ich zewschodu słońca y z záchodu przyidą, y vśiądą z Abrahamem y Izaákiem y Iákobem w krolestwie niebieskim: á synowie krolestwà będą wyrzuceni w ćiemnośći zewnętrzne: tam będźie płacz y źgrzytanie zębow. Y rzekł IEZVS Rotmistrzowi: Idź á iákoś vwierzył, niechći śię stánie. Y ozdrowiał sługa teyże godźiny.

dis tey Jezus stebeios/ ir paskuy sawi eiuntiems tare. Vžtiesu sakau iums/ ne radau teip didžio tikeimo Izraeli. A sakau iums/ iog daugnuog vžtekeimo ir vsileydimo saules artays/ ir sesis su Abrahámu/ Izááku/ Iakobu karalistey dungaus. A sunus karálistes/ bus išmesti tumsibesn wirßuti nesn/ tinay bus werksmás ir griežimas duntu. Ir tare Jezus Simtinikuy. Eyk ir kayp intikieiey/ tegul stoias táwi. Ir pasweykà tarnas ánoy walundoy.

W Niedźielę 4. po trzech Krolach, Ewã: z Matheuſza ś. w Ro. 8.

WOn czas: Gdy Iezus wſtąpił włodź weſzli za nim vczniowie iego. A oto wzruſzenie wielkie ſtáło śię nà morzu, tak iż wały łodź okrywały, á on ſpał. Y przyſtąpili kniemu vczniowie iego, y obudźili go, mowiąc: Panie zachoway nas, giniemyć. Y rzekł im IEZVS: Czemużeście boiażliwi małowierni? Tedy wſtawſzy rozkazał wiatrõ. y morzu, y ſtáło śię vćiſzenie wielkie, A ludźie śię dźiwowali. mowiąc: Iakiż to ieſt

Vat kietwirtos Nedelos po trims Karalũs Ewangelia, Math. 8.

ANO metu: Kád Jeżus incio eldion/ eio páſtuy ii mokitiniey io. A ſitáy páwiſkinimas ſtoios marioſe/ teip iog eldiia wilnimis vżleios á anas miegoio. Ir prieio mokitiniey io/ ir pábudino ii táridami. Wießpátie giałbek mus/ żuwáme. Ir táre iiemus. Kam biiotes mażatikiey? Tadu kiekys iſakie weiams ie marioms/ ir ſtoios nutilimas didis. A żmones ſtebeios bilodami/ koten

ten, że mu y wiatry, y morze są posłuszne.

w Niedźielę 5. po trzech Krolach, Ewang. w Matheuſza ś. w Ro,

13.

WOn czas: Mowił IEZVS v-czniō swoim to podobieństwo. Podobne iest kroleſtwo niebieſkie człowiekowi śieiącemu dobre naśienie na roley swey. A gdy ludźie spali - przyszedł nieprzyiaćiel iego, y naśiał kąkolu miedzy pszenicą, y odszedł. A gdy vrosła trawa, y owoc vczyniła, tedy się pokazał y kąkol. A przystąpiwszy słudzy gospodarscy, rzekli mu: pánie, izaliś

tśai tas ira/ iog weiey ir marios kłauso io.

Vnt pinktos Nedelos po trims Karalums, Ewangelia Matth:

13.

Aktuo metu: Pásakie JEZVS mokitiniams sawo tu priliginimu. Priliginta ira Karaliste dungaus žmoguy/ kursay paseio gieru sekłu vnt dirwos sawo. Akad miegoio žmones/ átaio neprietelus io/ ir vžseio kukalus widuy kwiećiu/ ir párceio. Akad iždigo žole/ ir waysiu pádare/ tadu pásirode ir kukaley. Ir prieii tarnay Wieš-

nie posiał dobrego nasienia na roli twoiey? zkąd tedy kąkol ma? Y rzekł im: Nieprzyiazny człowiek to vczynił. A słudzy mu rzekli: Chcesz że iż poydziemy y zbierzemy go? A on rzekł: Nie, byście snadź zbieraiąc kąkol nie wykorzenili oraz z nim y pszenice. Dopuśćie oboygu społē rość, aż do żniwa: A czasu żniwa: rzekę żeńcom: Zbierzćie pierwiey kąkol, a związćie ie w snopki ku spaleniu, A pszenicę zgromadźćie do gumna moiego.

paties tare iam? Wießpátie / Negu gieru sekłu páseiey vnt dirwos távo? Iżkurgi tur kukalus? Ir táre iiemus: neprietelus żmogus tay padare. A tarnay táre iam. Nori eyssime iżrausime iuos: Ir tare: Neidant artyi raudami kukalus / ne iß=rautumite su ieys draugie ir kwiećiu. Perkeyskite ábeiems augt ik piuti / á metu piuties kalbesiu peawciams: Surinkite iuos pedosn vnt sudeginimo / á kwiećius sukraukite kluonan mano.

w Niedźielę 6. potżech

Vnt Siasztos Nedelos,

Kro-

EWANGELIE,

Krolach, Ewangelia v Moth: ś. w Roz. 13.

W Ow czas, Mowił Iezus rzeszom to podobieństwo. Podobne iest Krolestwo niebieskie ziarnu gorczyczne mu, ktore wźiąwszy człowiek wsiał ná roli swoiey: ktore namnieyszeć iest ze wszego náśienia: ále kiedy wzrośćie, większe iest ze wszech ząioł ogrodnych: y staie się drzewem; ták iż przychodzą ptacy powietrzni, y mieszkaią na gałązkach iego. Insze podobieństwo powiedźiał im: podobne iest kroleſtwo niebieſkie

po trims Karalums. Ewang: Math. 13.

ANT to meiu: Pásakie JEzus minioms tu priliginimu. Priliginta ira karaliste dundaus gruduy garsticios / kuri iemis žmogus paseio vnt dirwos sawo/ kursay mažiausias ira iźgi wisu seklu. A kad vžauga didesnis esti áźu wisas žoles ir stoias medźiu / teip iog paukśćiey woro átair / ir giwena vnt šáku io. Kitu priliginimu pásakie iiemus. Priliginta ira Karaliste dungaus rukštyi/kuriu iemus žmoną

kwasowi, ktory wźiąwszy niewiasta zákryłá we trzy miary mąki, áż wszytka skwaśniałá. To wszytko mowił Iezus przez podobieństwa do rzeszy: á krō podobiēstwa nie mowił im: âby śię wypełniło to co iest rzeczono przez Proroka mowiącē: otworzę vstá moie w przypowieśćiach, powiem skryte rzeczy od założenia światá.

W Niedźielę starego Mięsopustu, Ewan: v Math: S. w Rozdź:

20.

WOn czás Mowił IEZVS vczniom swoim to podobieństwo: podo=

ażuraugie trise mierose miłtu/ net surugo wisa. Tay wis kálbeio Jezus priežodźiose miniump/ á be priežodźiu nekálbeio iiemus/ idant isšipilditu kas buwo pasakita per Prá=naßu bilunti. Atwersiu násrus máno priežodźiose/ ir sá=kisiu ážudingtus day ktus nuog prádźios swieto.

Wnt Nedelos Septinde simtines wadinamos Evangelia; Matbe:

20.

ANuo metu: pá=sákie Jezus mokitiniams sawo tu priežodi. Priliginta ira karaliste dun=

bne

bne ieſt kroleſtwo niebieskie człowiekowi gośpodárzowi, ktory wyſzedł bárzo ráno naymować robotniki do winnice ſwoiey. A zmowiwſzy śię z robotnikami z groſza na dzień posłał do winnice ſwoiey. Y wyſzedſzy o trzećiey godźinie, vyrzał drugie ná rynku prożnuiące, y rzekł im: Idźććie y wy do winnice moiey: á co będzie ſprawiedliwo, dam wam. A oni poſzli. Y zaśię wyſzedſzy o ſzoſtey y dźieſiątey godzinie także vczynił. A o iedynaſtey godźinie, wyſzedſzy, nalazł drugus žmoguy, ßeyminos wießpaty/ kurſáy ißeio łabay vnkſti, ſumdirtu darbiniku, winićion ſáwo. A ſudereis ſu darbiniikays, iż greśio dienos/ nuſiunte iuos, winićion ſáwo. Ir ißeis ápe ádinu trećiu, iżwidokitus ſtowinćius vnt turgaus dikus/ ir táre iiemus: Eykite ir ius winićion mano: á kas teyſubus duoſiu iums. O ánis nueio. Ir wel ißeio, ápe ześtu, ir dewintu ádinu: ir pádare teipagi. O ápe deśimtu liekuißeio/ ir rado kitus ſtowinćius/ ir tarę:

gie

gie stoiące, y rzekł im: Co tu stoicie cały dzień proznuiący? Rzekli mu: Iż nas nikt nie naiął. Rzekł im: Idźcie y wy do winnicę moiey. Agdy wieczor przyszedł, rzekł Pán winnice sprawcy swemu: Zawołay robotnikow, y odday im zapłatę, począwszy od ostátnich aż do pierwszych. Agdy przyszli oni ktorzy o iedennastey przyszli byli, wźięli każdy po groszu. Przyszedszy tez y pierwszi mniemali żeby więcey wźiąć mieli: ále wźięli y oni każdy po groszu. A wźiąwszy szemrali

ilemus: Kam čiá stowite per wisu dienu pateykaudámi? Tária iam: Jog nieks mus nu pásumde. Tariá iemus: Eykite ir jus winičion mano. Ka wetu buwo, tária Wiešpats winičios viwezdetoiuy sáwo. Wádink dabinkus / ir átaduotiemus álgu / pradeis nuog páskutáusiu iki pirmiemus. Rádu átaio radu / kurie ápe deśimtu lieko ádinu átai buwo / ieme po graśi. O átaił ir pirmieli táres iog daugiesnims / bet ieme ir ánis po grási. O im-

przeciw

przećiw Gospodarzowi, mowiąc: Ci ostáteczni iednę godźinę robili, a vczyniłeś ie rownym nam, ktorzyśmy nieśli ćiężar dnia y vpalenia? A on odpowiadaiąc, rzekł iednemu z nich: przyiaćielu nie czynięć krzywdy. A zaż się zemną zagrosz nie zmowił? Weźmisz co twego iest: á idź. Chcę też y temu ostateczuemu dáć iáko y tobie. Czyli mi się niegodźi vczynić co chcę? czyli oko twoie złośliwe iest iżem ia iest dobry? Tak ci ostateczni, będą pierwszemi: á pierwszi, ostatecznemi. Abo-

dámi murmeio prieß Wießpáti, bilodami: Tie páskuciausieii wienu ádinu dirbo: á ligus iuos mums pádárey / kurie nesioio me sunkumu dienos ir karsćio. O ánas átsákidamas wienam isßi iu, tárc. Prietelau ne dárau tawo ábidos. Negu iß gráśio sudeteiey su manim. Imk kás tawo ira/ a eiyk. O noriu ir tam páskuciausiam duot kaip ir tawo. Aba nederam/ ko noriu dárit. Aklis gu tawo pikta ira, iog áß gieras esmi? Teip bus paskuciausieii wiem

wiem wiele iest wezwanych: ále mało wybranych.

W Niedźielę przed Mięsopusty, Ewange: v Łukasza ś w Rozd: 8.

W On czas: Gdy się wielka rzesza schodźiła, y z miast kwapili się do IEZVSA, rzekł przez podobieństwo: wyszedł ten ktory śieie śiać naśienie swoie. A gdy śiał, iedno vpadło podle drogi, y podeptano iest: á ptacy powietrzni pozobali ie. Drugie żaś vpádło ná opokę: á wszedszy vschło, iż nie miało wilgotności. Drugie też padło

pirmais/ á pirmiei páskućiáusieia. Daugnes krá páwadintuiu/ámaża iśvinktuiu.

Vnt Nedelos śieszta-desimtines Ewangel: Luka: 8.

ANDO metu: Kád dide minia susieydineio ir iżgi miestu skubinos Jezausp/ tárę per priliginimu: Iśeio kursay seią/ setu sekłos sawo. Ir kad seio/ wienà puołá pas kielu/ ir páminta buwo/ ir paukśćiei dungáus sulesse iu. A kita puołá vnt volos/ á iżdigus padżiuwo/ iog neturcio dregnumo. A kitá puołá, terp er-

mie

miedzy ćiernie: á społem wzrosłszy ćiernie zadusiło ie. A drugie padło ná źiemię dobrą; a wszedłszy, v czyniło owoc stokrotny. To mowiąc, wołał: Kto ma vszy ku słuchaniu, niechay słucha, Y pytali go vczniowie iego, coby to źa podobieństwo było, ktorym on rzekł. Wamći dano poznać taiemnice krolestwa Bożego, ále innym przez podobieństwa: áby widząc nie widźieli, á słysząc nie rozumieli. Iest tedy to podobieństwo: Náśienie iest słowo Boże. A ktorzy podle drogi, ćić są ktosßkieiću / á draugie iż digi erßkiećiey / nusmelkie iu. A kita puola, vnt žiames giecos / ir vžaugus pádare wayssiu śimterioku. Tay bilo damas ßaukie / kas turi áusis vnt kláussimo / teklausa. Ir kláuse ii mokitineyio / kás tay butu do priliginimas. Kuriemus iis tare. Jumus duota irá žinot, páslaptes karáliستes Diewo / á kitemus priežodžiose / idant regiedámi ne regietu / ir girdedami neißmanitu. Ira tadu tas priliginimas. Sekta ira žodis Diewo / á kurie

rzy słuchaią, porym przychodźi dyabeł, y wybiera słowa z sercà ich, àby vwierzywszy nie byli zbawieni. Ktorzy zaś na opokę, ći gdy vsłyszą, z weselem przyimuią słowo: á ći korzenia nie maią, iż do czasu wierzą, à czasu pokusy odstępuią: A ktore padło miedzy ćiernie: ći są, ktorzy słuchali, á odszedszy, od stàrania y od bogactw y od roskoszy żywota bywaią zaduszeni, y nie przynoszą owocu. Lecz krorzy ná źiemię dobrą: ćić są, ktorzy dobrym á vprzeymym sercem vsłyszawszy, słowo za-

tie pás kielu / sitei ira / kurie klausa / potám átáit welinas / ir iśsimá žodí iš sirdies iu / adunt tikledami ne butu išganyti. Kurie vnt vosłos tie ira / kurie kád išgirsta / su dziaugsmu pryima žodi / ir tie šáknies ne turi / nes iki metu tiki / á metu pagundimo átstoja. O kuri puola erškiečiuosu / tie ira: kurie klauso / ir nuog sieka warcziu / ir turtu / ir gieru gywesnimu eydámi, ázusitroszkina, ir ne átneszá waysiaus. O kuri puolá unt gieros žiámes: tie ira / kurie sirdii gieroy

ir gie

trzymawaią, y owoc przynoszą w cierpliwości.

W Niedźielę Mięsopustną, Ewang: v Łuka: S. w Rozdź: 18.

WOnczas: wźął Iezus vczniow dwunaśći, y rzekł im: Oto wstępuiemy do Ieruzalem: á skończy śię wszytko co nápisano iest przez Proroki o Synu człowieczym. Bo będźie wydan Poganom, y będźie nàgrawan y vbiczowan y vplwan: á vbiczowawszy zàmorduią go: à dnia trzećiego zmartwychwstanie. A oni tego nic nie rozumieli, y było to słowo zákry-

ir gierśusioy/ iż gimdi żodi/ ázuturei/ ir wayśiu átaneßa kuntribey.

Vat Nedelos Ażugawenin, Ewang: Łuk. 18.

ANuo metu: ieme Jezus dwoliką mokiçiniu sávdir tare iiemus. Sitai dyme ing Jierusálem/ ir ißpil dis wis, kás párášita irá, per Pránaßus ápe Sunu żmogaus. Nes bus iżduotas pagonamus/ ir bus ápi iokras/ir plákras ir suspiauditas. Ir kád nupłaks/ ázumuß ii/ ir treçiu dienu kielsis. Ai aniß nieko to neißmane/

te od

te od nich: àni wiedźieli o czym mowił. Y ſtało ſię gdy ſię przybliżył ku Ierichu, ślepy niektory ſiedział wedle drogi żebrząc. A vſłyſzawſzy rzeſzą przechodzącą, pytał coby to było, Y powiedźieli mu. iż IEZVS Nàzâreński mimo idźie. Y zawołał mowiąc: Iezuśie Synu Dawidow zmiłuy ſię nademną. A ći co ſzli wprzod, fukali nań áby milczał. Lecz on tym więcey wołał: Synu Dawidow zmiłuy ſię nademną. AIEZVS ſtanąwſzy rozkazał go przywieść do ſiebie. A gdy ſię przybliżył, pytał go

ir buwo żodis tãsay páſteptas nuog iu/ ir neiſſmane kas kalbeios. Jr tikos kad príſiártino Jerichop, ákłas nekutis, ſedeio pas kielu elgdámaſis. Jr kad iſgirdo miniu práeiunćiu/ kłauſe kas tay butu. Jr taze tám. Jog JEzus Nazarenas praeyt. Jr ſzáukie taridamas JE/zau, Sunau Dowido ſuſimilk vnt mánis. Ákurie pirmeio/ baro ii, idánt tilętu. A iſsáy łábiáus ſzaukie. Sunau Dowido, ſuſimilk vnt manis. A ſtois Jezus, liepe ii átweſt ſáwieſp/á kád priártinos kłáuſe io, taridamas: mowiąc:

mowiąc: co chcesz à bym ći vczynił. A on powiedźiał: Pànie, àbych przeyźrzał. A IEZVS mu rzekł: Przeyzrzy. Wiara twoia ćiebie vzdrowiła. Y natychmiast przeyźrzał; y szedł zá nim wielbiąc BOgà. á lud wszytek widźąc, dawał chwałę Bogu.

W Pierwszą Niedźielę postu, Ewang: ꝟ Mat: S w Rozdź. 4.

WOn czás: Był záwiedźion Iezus ná puszczą od Ducha, áby był kuszon od dyabła. A gdy pośćił czterdźieści dni y czterdźieści nocy, potym łaknął. Y przystąpiwszy kuśićiel

Konory idant pádáricíáutaw. Aánas tare: Wießpatie idant regiećiau, A JEzus táre iop. Regiek tikiemas táwo, táwi sweykų pádáre. Jr tuoiaus regieio/ ir eio páskuy ii, gárbindámas Diewu. Jr wisi żmones, kád iżwido/ dáwe gárbu Diewuy.

Vnt pirmos Nedelos gawenioy: Ewangel: Math. 4.

ANO metu; Atiuwestás buwo JEZVS girion nuog dwasios/ idant butu gundintas nuog welnio. A kád iżpáśnikáwo kieturias desimtis dienu/ ir kieturiás desimtis

rzekł

rzekł mu. Ieśliś iest Syn Boży, rzecz àby to kamienie stało się chlebem. A on odpowiadaiąc rzekł. Napisano iest; Nie samym chlebem żywie człowiek, ále wszelkim słowem ktore pochogźi z vst Bożych. Tedy go wźiął dyabeł do miasta świętego y postawił go ná ganku Kościelnym. Y rzekł mu: Ieśliś iest Syn Boży, spuść się na doł. Abowiem nàpisano iest: Iż Anyołom swoim rozkazał o tobie, y będą cię na ręku nosić, abyś snadź niecobraźił o kamień nogi swoiey. Rzekł mu Pán Iezus; Zaśie

nàkćiu/ potam alko. Jr prieis gunditoiás tárę iam. Jey Sunus Diewo essi/ liepk idant ákmenes tie duonu storus. A iisay atsakidamas tare. parásita ira: Ne páciu duonu giwas esti zmogus; bet wisokiu žodźiu kurśay išeyt isgi násu Diewo. Tad ieme ii welinás ing šwyntu miestu ir pástate ii vnt wiršaus bážnicios/ ir tárę iam. Jey sunus Diewo essi/ nuleyskis žiemin. Nes parásitá irá iog Angełámus sawo isakie ápe távi/ ir runkoie nesios távi idant nekad ne-

napisano

napisano iest: Nie będźiesz kusił Pana Boszá twego. Wźiął go zaś dyabeł na gorę wysoką barzo: y vkázał mu wszytkie krolestwa światá, y ozdobę ich. Y rzekł mu: Tò wszytko dam tobie, ieśli vpadszy vczyniss mi pokłon. Tedy mu rzekł Iezus: Podź precz szatanie. A bowiem napisáno iest: Pánu Bogu twemu kłaniać śię, á iemu samemu (Boską) służbę oddawać będźiesz. Tedy opuścił go dyabeł: A oto Anyołowie przystąpili, y służyli iemu.

pażeysztumey prieg ákmeni koios sawo. Tárc iam JESus. Wel párásita irá: Negundiik Wieszpátics Diewo tawo. Wel ieme ii Welinas vnt kálno áukßto lábay: ir párode iam wisas Karalistás swieto / ir garbu io / ir tárc iam. Táy wis tawo duosu / iey puolis pasikłonioss mán. Tad tarta iám Jezus. Eyk sietone ßalin. Nes párásita irá. Wießpati Diewu tawo garbiisi / ir iám páciam tarnausi. Tád ápleyde ii welinas / á sitay Angelay prieio, ir tarnawo iam.

W Nie-

W Niedźielę wtorą postu, Ewangelia w Mat: ś. w Rozd: 17.

W Onczas: wźiął IEZVS Piotra y Iakuba y Iana brata iego, y wprowadźił ie ná gorę wysoką osobno: y przemienił śię przed nimi. A oblicze iego roziaśniało iáko słońce: szaty też iego stały śię białe iáko śnieg. A oto śię im vkazali Moyżesz y Eliasz znim rozmawiaiący. A odpowiadaiąc Piotr, rzekł do Iezusá: Pánie dobrze iest nam tu być: Ieśli chcesz vczynimy tu trzy przybytki: tobie ieden, Moyżeszowi ieden, á Eliaszowi ie-

Vnt antros Nedelos gáwenioy Ewan: Matt: 17.

Ant tuo metu: ie Ame JEzus Petru/ir Jokubu ir Jonu broli io/ ir vżwede iuos vnt kálno áukßto ſkiciun/ ir átſimáyne poakim iu. Ir práżybo weydas io kayp ſauke/ á rubay io ſtoios balti kaip ſniegás. A śitay paſirode iiemus Moyżiesius ir Eliośius ſu iuo kálbedámi. A átſakidámas Petrás táre Jeżáuſp: Wießpátie gierá irá ćiá mums buti iey nori/ pádárikime ćiá tris giwenimus Tau wienu, Mayżesiuy wienu/ ir Eliosiuy

den-

den. Gdy to ieszcze mowił, oto obłok iasny okrył ie. A oto głos z obłoku mowiący: Ten iest moy Syn miły, w ktorym się mnie dobrze vpodobało, iegoż słuchaycie. A vsłyszawszy vczniowie, vpádli ná twarz swoię y bali się barzo. A przystąpiwszy Iezus dotknął się ich, y rzekł im: Wstańćie ánię boyćie się. A podniozszy oczy swe, nikogo niewidzieli, iedno samego IEZVSA. A gdy zstępowali z gory, przykazał im IEzus mowiąc: Nikomu nie powiadaycie widzenia tego: áż Syn

wienu. Dábár iam bekałbunt/ sitay debesis swiesa ábdinge iuos. Ir sitay bálsas iż debesies biłodámas: Tasay ira Sunus mano mieláusias / kuriami mań gieray megasi / io kłausikite. Ir iżgirde mokitinicy puołe vnt weydu sáwo/ ir biioios łábáy. Ir prieio Jezus ir dasiliteio iu / ir táre iiems. Kielkites á nebiiokites. A pakieli ákis sáwo / nieko neiżwido / tiktay páti Jezu. Ir nużingiunt iiems nuog kalno/ prisákie iiemus, JEzus biłodamas / Niekam nesakikit tegá człowie-

człowieczy zmartwychwstánie.

W trzećią Niedźielę Postu, Ewan: v Łuka: S. w Rozdź. 11.

WOn czas: Wyrzucał IEzus czarta, ktory był niemy. A gdy wyrzucił czarta, przemowił niemy: y dźiwowały śię rzesze. A niektorzy z nich mowili: Mocą Beelzebuba Kśiążęćia czartowskieg°, wyrzuca czarty. Drudzy zaśię kuszac domagali śię znaku od niego z nieba- A on widząc myśli ich, rzekł im: Każde Krolestwo przeciw sobie rozdielone,

regieimo pákoláy Sunus żmogáus kielsis iż numirusiu.

Vnt trećios Nedelos gawenioy, Ewange: Łuk: 11.

Ant tuo metu: Iż. metineio JE. zus welnisse / á ta buwo nežádżia / ir kád iżmete welnisie / peákálbeio nežadżia / ir stebeios minios. A nekurie iżgi iu tá: re: Beelzebuby wiciausiámy welnu iżmetineią welnistes. O kiti gundindami żinkło iż dangrus ieżkoio nuog io. O ánas kád iżwido dumas iu / tárc iiems. Wisokia Káráliste prież sáwi perskirta / będzie

będźie ſpuſtoſzone: y dom ná dom vpadnie. A ieśliż y ſzátan rozdźielon przećiw ſobie: iakoż śię oſtoi kroleſtwo iego? gdyż powiadaćie, iż ia mocą Beelzebuba wyrzucam czarty: A ieśliż ia mocą Beelzebuba wyrzucam czarty, Synowie waśi czyiąż mocą wyrzucaią? Przetoż oni ſędziami waſzemi będą. Lecz ieśli palcem Bożym wyrzucã czarty: zaiſteć przyſzło do was kroleſtwo Boże. Gdy mocarz zbroyny ſtrzeże domu ſwe° w pokoiu ſą maiętnośći iego, A ieśli mocnieyſzy nadeń nad-

bus iżgaysinta / ic namay vnt namu págrus. Jey tadu ic śietonas prieß ſáwi perſkirtas ica / kaip ſtowes karaliſte io: iog ſakot Beelzebuby mani iżmetine: iunti welnus. O iey gi aß Beelzebuby iżmetineiu welnus / ſunus iuſu kami iżmetineiá. Todrin anis ſudźiamis iuſu bus. Bet iey pirßtu Diewo iżtremiu welnus / vżtieſo átaio vnt iuſu káráliſte Diewo. Kád ſtipras ßarwinikas ſergti namu ſawo / páká iuy iza turtay io. Bet iey ſtipreſnis aźu ii átais pergáles ii /

szedszy zwyćięży go: o deymie wszytkę broń od niego w ktorey vfał, y korzyści ie° rozda. Ktoć nie iest zę̄na, przećiw mnie iest: á kto nie zgromadza ze mną, ten rozprasza. Gdy duch nieczysty wynidźie od człowieka; chodźi po mieyscach bezwodnych, szukáiąc odpoczynku: A nie nalazszy, mowi: Wrocę śię do domu mego skądę wyszedł. A przyszedszy nayduie go vmiećiony y vchędożony. Tedy idzie y bierze ż sobą śiedmiu innych duchow gorszych nad się: á wszedszy mieszkaią tam. Y stawa-

wisus ßárwus áti: ma/ kurioſe dukſe: ios/ ir náudu io iżdaliia. Kas ſu manim ne eſti/ prieß manica/ ákas ne rinka ſu manim, bárſta. Kád neciſta dwaſia, iß- eyt iż żmogáus/ waykśćioia per wietás sáusas/ ießkodámas átilsio. O ne: radis biło. Sugryśtu námoſn mano/ iżgi kuriu ißeiau/ ir átais runda iuos ßłuotomis ißłuotus ir ißkandáżitus. Tád eyt/ ir priima ſeptis nis kitas dwaſes, pikteſnies ażu ſawi/ ir ieii giwená tinay/ ir ſtoiás páſkućiauſsey dayktay, żmogaus

ią

ią śię pośledniey ſze rzeczy człowieká onego gorſze niż pierwſze. Y ſtałò śię, gdy on to mowił, podniozſzy głos niektora niewiaſta z rzeſze, rzekła mu: Błogosławiony żywot ktory ćię nośił, y pierśi ktoreś ſsał. A on rzekł: Y owſzem błogosławieni ktorzy słuchaią ſłowá Bozego y ſtrzegą go.

W czwarta Niedźielę poſtu Ewan: v Iana ś. w Rozdź: 6.

W On czas: Odſzedł Iezus zá morze Gálileyskie, ktore ieſt Tyberyadſkie, yſzła za nim rzeſza wielka, iż widźieli znàki, ktore czynił

áno, pikteſai a ſu pirmuoſius, Ir ſtoios kád tay biłoio/ paſkieſuſi bálſu nekuri żmona, iżgi minios táre iam. Págirtas żywatas/ kurſai tawį neśioio/ ir krutis kuriu żinday. O ánas tare. Ir gieray/ pagirti/ kurie klauſo żodżio Diewo/ ir ſaugo ii.

Vnt kietwirtos Nedelos Gawenioy, Ewan: Iono: Pad. 6.

ANno metu: Nueio Iezus vż máriu Galileos/ kurios irá Tiberiados/ ir eia paſkuy ii minia dide iog regieio żinklus/ kurius dare vnt tu/ kurie nàd

nád choremi. Wſzedł tedy Iezus ná gorę: y śiedźiał tam z vczniámi ſwemi. A była blisko Paſcha, święto żydowskie. Podnioſzy tedy oczy IEZVS, y vyrzawſzy iż wielka rzeſza idźie do niego, rzekł do Philippa: Zkąd kupiemy chleba, żeby ći iedli? A mowił to kuſząc go: bo ſam wiedźiał co miał czynić. Odpowiedźiał mu Philip. Za dwieśćie groſzy chleba nie doſyć im będzie, żeby każdy mało co wźiął. Rzekł mu ieden z vczniow iego, Andrzey brat Symona Piotrá: Ieſt tu iedno páchołę, co

ſirgo. Vnßeio radu vnt kalno Jezus: ir tinay ſedeio ſu mokitinieys ſáwo/á buwo áti weliku dienaßwē tá żydu. Pákielis tadu ákis Jezus/ ir iźwidis iog łábay dide daugibe átáio iop, taze Philipop: Iźkur pirkſime duonos/ idant walgitu tie/ á tay biłoio gundindamas iį; nes ánas żynoio/ ku tureio darit. Atſákie iam Philipás/ vż du ſimtu grášiu duonos ne teks iiemus/ idant kiekwienas iźgi iu truputi ku imtu. Tázia iam wienas iźgi mokitiniu io/ Andreius brolis Simono Petro. Jra cia

ma pięćioro chleba ięczmienneg°, y dwie rybie: ále coż to ieſt ná ták wielu? Rzekł tedy Iezus: każćie ludźiom vśieść. A było trawy doſyć na onym mieyſcu. Atak vśiadło mężow w liczbie iakoby pięć tyśięcy. Wziął tedy Iezus on chleb: à dźięki vczyniwſzy rozdał śiedzącym. Także y z ryb ile chćieli. A gdy śię náiedli, rzekł vczniom ſwoim: Zbierzćie zbywaiące vłomki, áby nie zginęły. Zebrali tedy y napełnili dwanaśćie koſzow vłomkow z pięćiorgá chleba ięczmienneg°: ktore zbywały tym

wienas bernas/ kurſai tur pinkietu duonos mieżines, ir dwi żuwi/ bet kas tay ira vnt taip daugio? Tare tadu Jezus. Liepkite żmonemus ſeſtis. O buwo żoles daug vnt ános wietos. Sedos tádu witu ſkáyćium kaip butu pinkios tukſtancios. Jeme tad Jezus duonas/ ir dekas pádáris/ daliio ſedintiems/ teypági ir iżg żuwiu kieko noreio. O kád priwálgie, tázie mokitiniams ſawo. Surinkite/ kurie liko/ trupućius/ idant ne prażutu. Surinko tadu/ ir pripiłe dwilika pintiniu trupućiu iż/

eo iedli. Oni tedy ludzie vyźrzawszy cud ktory Iezus vczynił, mowili; Iż ten iest prawdziwie on prorok, ktory miał przyść nà świat. Tedy IEZVS poznawszy, iz mieli przyść áby go porwali, y vczynili krolem, vćiekł zaśie sam ieden ná gorę.

pinkietu duonos mie żynes/kurie likos wałgiusiemus. Anie tádu żmones kad iźrido/ kuri Jezus pádare żinkłu / kalbeio; Jog tasay irá vźtiesa pranášas / kursay tur áteyt vnt swieto. Jezus tad pážinis/ iog tuzeio áteyt/idant pagautu ir pádázitu ii karalum/vžbegs wel vnt kalno pats wienas.

W piątą Niedzielę postu Ewan: v Iana ś. w Rozdiale 8.

Vnt pinktos Nedelos gawenioy, Evange: Iona: 8.

WOn czas: Mowił IEzus rzeszom Zydowskim y Przełożonym kapłańskim: Ktory z was dowiedźie ná mię grzechu? Ieśliż prawdę mowię, Preczże

Aklioio Jezus miniosp żydu, ir wiressniump kunigu. Kas iźgi iusu perwes vnt manis, nusideimu? Jey tiesu bilau iums, kodrin ne tikite mań

mi

mi nie wierzycie? Ktoć z Boga iest, słow Bożych słucha. Dla tegoż wy nie słucha. cie że nie iesteście z Bogá. Odpowiedzieli tedy Zydowie, y rzekli mu: Izali my nie dobrze mowimy, żeś ty iest Sámarytan, y czarta (w sobie) masz? Odpowiedział Iezus: Iać czartà w sobie nie mam, ále czczę Oyca mego, à wyście mię nie vczćili. A iać nie szukám chwały swoiey: iestći ten ktory szuka y sądźi. Zápráwdę zaprawdę mowię wam: Ieśli kto záchowa mowę moię, smierći nie ogląda ná

Kas iż Diewo ira/ żodżiu Diewo klausa. Todrin ius nekłausote, iog iż Diewo neeste. Atsakie tadu żyday, ir tárę iam. Negú gieray kalbame mes/ iog Samáritonas essi tu/ ir welnu turi? Atsakie JEZVS. Aß welno neturiu: bet garbinu Tewu mano/ á ius ne pagarbinote manis. O áß ne ießkau garbos mano: ira kursay ießka ir sudiiá. Vżtiesa vżtiesa biłau iums: iey kas kalbu mano ázułaykis/ smerties ne regies vnt ámżiu. Tárę tad

wieki

wieki, Rzekli mu tedy Zydowie: Terażeśmy poznali że czarta (w sobie) masz. Abraham vmarł, y Prorocy: á ty powiadasz: Ieśliby kto strzegł mowy moiey, nie skosztuie śmierći ná wieki. Izaś ty iest większy nad Oyca nászego Abrahama, ktory vmarł? y Prorocy pomarli. Czymże się ty czynisz? Odpowiedział Iezus: Ieśli się ia sam chwalę, chwała m oia nic nie iest. Iestći Oćiec moy ktory mię czći: ktorego wy powiadaćie iż iest Bogiem waszym: á (przećie) nie poznaliżday. Nu pážynome iog welnu turi. Abrahomas numire/ ir Pránášßay/ o tu bilay: Jey kás kalbu mano ážukaykis/ ne ragaus smerties vnt ámżiu. Er dideśnis tu essi, ážu tewu musu Abrahomu/ kuris numire, ir pránaßay pamyre? Kuo sawi páti daray? Atsakie Jezus. Jey áß gárbinu sawi páti/ gárbá máno niekas ira. Irá Tewas mano/ kurs ay garbina mani kuri ius sakot/ iog Diewu iusu ira/ o ne pážinot io: o áß pážistu ii. Jr iey tázisiu iog nežinau io/ ścię

ście go: ale go ia znam. Y ieślibych rzekł że go nie znam, będę podobnym wam kłamcą. Ale go znã, y mowy iego ſtrzegę. Abraham oćiec waſz z radością żądał(teg°) áby oglądał dźień moy: y oglądał, yweſelił ſię. Rzekli tedy Zydowie do niego; piąćidźieśiąt lat ieſz/ cze nie maſz; à Abrahamaś widźiał? Rzekł im Iezus: Zaprawdę. Zaprawdę powiadam wam: pierwiey niż Abraham był, iam ieſt. Porwali tedy kamienie, áby nań ćiskali. Lecz IEzus zchronił ſię, y wyſzedł z Kośćiołà.

buſtu ligus ſums melagis. Bet ſinau ſi/ ir kalbu io aſzu łaykau. Abrahomas tewas ſuſu, troßko idant iſzwiſtu dienu máno / iſßwido ir dźiaugies. Tare tad żydey iop; penkiu: deśimtu metu dabar ne turi/ o Abrahomu regieiey. Tare iems Jezus. Vźtieſa vźtieſa bilau ſums/ pirm neg Abrahomas buwo/ áß eſmi. Pagáwo tad ákmenis/ idant meſtu vnt io: A JEzus páſſlepe/ ir iſßeio iż báźnicios.

w Kwie:

w Kwietna Niedzielę, Ewan: v Matt:: ś. w Rozdż: 21.

W On czas: Gdy się przybliżał Iezus ku Ieruzalem; y przyszedł do Bethphagi, do gory oliwney; tedy Iezus posłał dwu vczniow swoich. mowiac im: Idzcie do miasteczka krore iest przećiwko wam; á natych miast naydziećie oślicę vwiązaną, y ośle z nią. Odwiązawszy, przywiedźćie mi. A ieśliby wam kto co rzekł; powiedźćie, iż Pan ich potrzebuie: á zarazem puści ie. Ato się wszytko stało; á by się wypełniło co iest powiedziano, przez Proroka mo-

Vnt Werbos Nedelos Ewangelia Math: 21.

ANuo metu: kad árčinos JEzus Jerozolimosp/ ir á. reio ing Betphage/ kalnop áliwu: Tád Jezus nusiunte du mokitiniu / bilodámas iiemus. Eykite ing mesteli / kursai ira prieß ius/ ir tuoiąus rasite aslićiu pririßtu ir ásilayti su ta/ árčißkite ir átweskite mań. O iey kas iums ku tarie/ sákikite/ iog Wießpats iu priwalo/ á tuoiáus palays iuos. O tay wis stoios/ idant isipilditu kas pasakita ira per Pránaßu bilanti: Páwiąc

wiącego: Powiedźćie corce Syońskiey. Oto Krol twoy idzie tobie ćichy, śiedzący ná oślicy, y na ośleńćiu, synu podiarzemney. Szedszy tedy vczniowie, vczynili iako im był rozkazał IEZVS. Y przywiedli oślicę y oślę: y włożyli ná nie odzienia swoie, y wsadźili go nà nie. A rzesza barzo wielka stali száty swoie nà drodze, A drudzy obćinali gałązki z drzew, y ná drodze stali. A rzesze náprzod y nazad idące, wołały mowiąc: Hosanna Synowi Dawidowemu: błogosławiony ktory idzie

sakikite dukterii Siono. Sitay Karalus táwo áteyt taw romus/ sededámas vnt ásilicios ir ásilaycio sunaus paiũgiemos. Kuei tád mokitiniey / pádare kaip isakie iiemus Jezus. Ir átwede ásiliciu ir ásilayti/ ir vždeio vnt iu rubus sawo/ ir vžsádino ii. O minia dide kloio rubus sáwo vnt kielo/ o kiti kirto ßakas nuog medžiu/ ir kloia vnt kielo. O minias / kurios pirm ir pásakuy eio/ ßaukie biłodamos: Hosánna Sunuy Dowida/ págirtas kursay eyti wardan Wießpa-

w imie

wimię Páńskie. Hosãna ná wyſokościach.

Ná wielki czwartek, Ewange: v Iana ś. w Rozdź; 13.

ONEgo czaſu: Przed świętem Paſchy, wiedząc Pan Ieżus iż przyſzła godźina iego, áby przeſzedł z tego świátá do Oyca: vmiłowawſzy ſwe ktorzy byli na świećie, do końca ie vmiłował. A odprawiwſzy wieczerzą, gdy iuż był dyabeł wrzućił w ſerce Iudaſza Symonowego Iſzkariotą, żeby go wydał: wiedząc iż wſzytko dał Oćiec w ręce iego, á iż od Boga wyſzedł; y do Bo-

ties / Hoſanná vnt aukßtibiu.

Vnt didzioio Kietwergo Ewangelia Ion: 13.

PIRM dienos ſwentos weliku / ſinodamas JEzus / iog áteio ádina io / idant páreytu iß to ſwieto Tewop: nu. mileis ſawus / kurie buwa vnt ſwieto / iki gálá numiłeio iuos. Ir po wećierey / kád welnas iau iſeydis buwo ſirdis / idant iſduotu ii Judoſius Simano Jßkarioto; ſinodamas iog wis dáwe iam Tewas runkaſn, ir iog nuog Diewo ißeio / ir Diewop eyt; kieleſi

ga idzie

ga idźie: wstał od wieczerzy, y złożył szaty swe, á wźiąwszy prześćieradło, przepasał śię. Potym nalał wody do miednice, y począł vmywać nogi vczniom, y vćierać prześćieradłem ktorym śię był przepasał. Przyszedł tedy do Symona Piotra, Y rzekł mu Piotr: Panie, Tyż mnie nogi vmywasz? odpowiedźiał Pán Iezus y rzekł mu: Co ia czynię, ty teraz nie wiesz, ale śię dowiesz potym. Powiedźiał mu Piotr: Nie będźiesz mi vmywał nog na wieki. Odpowiedział Pan Iezus: Ieśli ćię nie vmyię,

nuog wećietios ir padeie tubus sawo/ ir emis prástiriu perinuoses. Potam impiła wundeni łákonion/ ir prádeio mázgot koias mokitiniu, ir ßluostit prástiriu/ kuriu buwo perstiuosis. Ateio tad Simonop Petrop. Jr tare iam Petras. Wießpatie tu man mazgoii koias? Atsakie Jeżus ir tare iam: ku áß dárau/ tu nežynay dábar/ bet žinosi potám. Taria iam Petrás; Ne mažgosi man koiu vnt ámžiu. Atsakie iam Jezus. Jey ne numazgostu táwis/ ne turesi dalos su manim

nie

nie będźieſz miał cżą-
ſtki zemną. Rzekł
mu Symon Piotr: Pá-
nie nie tylko nogi
moie, àle y ręce y gło-
wę. Powiedział mu
Pan Iezus. Ktoć omyt
ieſt, nie potrzebuie ie-
dno nogi vmyć: ále
ieſt czyſty wſzytek. Y
wy ieſteśćie czyſtymi,
ále nie wſzyſcy. Abo-
wiem wiedźiał ktory
go wydáć miał, dla
tegoż powiedźiał, nie
wſzyſcyśćie czyſtymi.
Gdy tedy vmył nogi
ich, y wziął ſzáty ſwe;
śiadſzy zaśię rzekł
im: rozumiećież com
wam vczynił? Wy
mnie názywaćie Nau-
czyćielem y Panem:
á dobrze mowićie;

Tare iam Simonas
Petras. Wießpatie
netiktay koias mano:
bet ir runkás ir gal-
wu. Taria iam Je-
zus. Kas numázgo-
tas irá/ ne prireiká/
tiktay idant koias nu-
mazgotu. Kes ira
wiſſas ćiſtás/ ir jus
ćiſti eſte/bet ne wiſſi.
Zinoio nes kuzsay tay
buwo/kuris iżduot ji
tureio/ todrin táre/
ne eſte ćiſti wiſi. Ka-
du tád numazgoio
koias iu/ ir ieme ru-
bus ſáwo/ ſedis iż-
nauio táre iiemus.
Zinokiteg ku pádá-
riáu iums: Jus wa-
dináte mani Moki-
toiu ir Wießpátim
ir gieray bilote/ nes

bomći

bomći iest. A przetoż ieślim ia Pan y Nauczyćiel vmył nogi wasze, y wy powinniście iedni drugim nogi vmywać. Abowiem dałem wam przykład; áby iakom ia wam vczynił, takeście y wy vczynili.

W Niedzielę Wielkonocną Ewan: v Marka S. w Rozdż. 16.

WOn czas: Marya Màgdalená, y Máryá Iakobowa, y Salome, nàkupiły maści: áby przyszedszy, nàmazały IEzusa. A barzo rano, Pierwszego (dnia) z szabatow, przyszły do grobu: gdy iuż weszło słońesmi. Jey tadu aß numázgoiau koias iusu Wießpats ir mokitoias: ir ius kálti este wienas vntram koias mazgoti. Páweykslu nes dáwiáu iums/ idánt káyp áß pádariáu iums/ teip ir ius dáritumite.

Vnt dienos Weliku Ewan: Mark: pad: 16.

ANuo metu: Máriá Mágdalená/ ir Máriá Jakubo/ ir Salome pirkomostis / idant átai páteptu Jezu/ ir lábáy vnksti pirmoy dienoy po Subátay átaio grábop vźtekiciusiau sauley. Ir

ce. Y mowiły miedzy sobą: Kto ż nam odwali kamień odedrzwi grobowych? A poyrzawszy obaczyły odwalony kamień. Abowiem był barzo wielki. A wszedszy wgrob, vyrzały młodźieńca śiedzącego po prawey stronie, vbranego w szatę białą: yzdumiały śię. Aon im rzekł: Nie lękaycieśię. Iezusa szukacie Nazáreńskiego v krzyżowanego: wstałći zmartwych, nie maszgo tu: oto mieysce gdźiego było położono. Ale idźćie powiedźćie vczniō iego, y Piotrowi: iż was vprzedźi do Galileiey,

bilóio terp sáwis: Kas átris mums ákmeni nuog durugrábo / ir páwizdei iżwido átristu ákmeni. Nes buwo lábay didis. Iriei ing grábu / iżwido iaunikayti / besedenti po desiney ßali / ápwilktu rubays baltays / ir issigundo. Kuris táre iomus. Nebliokites / Jezuso ießkot Názáreno nukriziáwoto / kieles netá ćia / sitay wietá / kur pádetas buwo. Bet eykite / pásakikite mokitiniams io ir Petruy / iog ius prátinks Galileon / tinay ii regiesite / káip

tam

tam go oglądaćie: iako wam powiedźiał.

W Poniedźiałek wielkonocny, Ewan: vŁu. kaſza ś. w Rozd: 24.

ONEgo czaſu: dwa z vczniow IEZVSowych tegoż dnia ſzli do miaſteczka, ktore było nà ſześćdźieśiąt ſtaiow od Ieruzalem, ktorego imię Emmaus. A ći rozmawiali z ſobą o tym wſzytkim co śię ſtało. Y ſtało śię, gdy rożmawiali, y ſpołu śię pytali, że ſam IEzus przybliżywſzy śię ſzedł poſpołu z nimi. Lecz oczy ich były zatrzymane áby go nie poznali. Y

bitoio iums.

Vnt vntros dienos Weliku, Ewange; Łuka: pad; 24.

ANuo metu: du iżgi mokitiniu JĘZAus eio togi dienu ing mieſteli/ kurſay buwo tolus waſtu śieśiomis deśimtimis nuog Jeruzalem/ wárdu Emáus. Jr ánis kalbeio terp ſáwis/ ápe tuos wiſus dáyktus/ kurie buwo ſtois. Jr tikos kad kalbeio ir terp ſawis kláuſine a ios/ iog páts JĘzus priſiártinis eio ſu ieys/ o ákis iu vżturetos buwo/ idánt

rzekł

rzekł do nich: Coż to są za rozmowy ktore idąc maćie miedzy sobą, à iesteście smętni? A odpowiadaiąc ieden ktoremu imię Kleophas, rzekł mu: Tyś sam przychodniem w Ieruzalem, á niewieść co śie w nim wte dni dźiało? rzekł im: Co? A oni rzekli: O Iezuśie Nazareńskim, ktory był mąż Prorok mocny w vczynku y mowie przed Bogiem y wszytkim ludem: A iako Arcykapłani y przełożeni nàśi wydali go na śmierć, y vkrzyżowali go. A mychmy śię spodźiewali iż on miał był odkupić

io nepáżintu. Ir tárę iump. Kokias ira tay káłbás / kurias káłbáte terp sawis eydami / ir eśte nuludi: Ir átsakidámas wienas / kuriam wardas buwo Kleophas / tare iám: Tu pats wienas / áteywis essi Jerozolimi / á nežinay / kas deios iamisiomis dienomis? Kuriemus ánas táre / kas? o anis táre: ápe Jezu Názárenu / kursay buwo wiras pránašas galis darbuose ir žodžiose pakim Diewo ir wisu žmoniu / ir káip ii iždáwe áukšćiawsieii kunigay ir Wiresnieii musu vnt smer-

Izrà-

Izraela. A ku temu wszytkiemu iuż to dzis trzeći dżień, iako się to stało. Ale y niewiasty niektore z naszych, przestraszyły nas, ktore raniuczko były v grobu: á nie nalazszy ćiałá iego, przyszły powiedaiąc iż y widzenia Anyelskie widziały, ktorzy powiadaią iż żywie: Y poszli byli niektorzy znaszych do grobu; y tak naleźli iáko niewiasty powiadały: ale samego nie naleźli. A on rzekł do nich: O głupi, y leniwego serca ku wierzeniu temu wszytkiemu co powiedźieli Prorocy. Izaż nie było potrze-

ties/ ir nukrižiáwo-
io ii/ o mes tikieio-
mies iog ánas ápirkt
tureio Izráeli. Ir
nu/ vnt to wisso tre-
ćia diena śiu dienu
kayp tay stoios. Bet
ir moteres nekurios
iżg musu iżgandina
mus/ kurios vnksti
buwo grábiep/ ir ne
rádi kuno io/ áteiá
sakidamos iog ir re-
gieimu Anielu regie-
io/ kurie sáko ii giwa
ásunti. Ir nueio nes
kurie iżg musu grá-
bop/ ir teip rádo/
kaip moteres sakie/
o páties ne rádo. A
ánás tare iump. O
paykieii ir tingies
sirdes vnt tikieimo
wissam tam/ ku pá-

ba á-

ba, áby to był ćierpiał Chryſtus, y tak wſzedł do chwały ſwoiey: A począwſzy od Moyżeſza, y wſzytkich prorokow, wykładał im we wſzytkich piśmiech to co o nim (napiſano) było. Y przybliżyli śię ku miaſteczku, do ktorego ſzli: á on okazował, iákoby daley miał iść. Y przymuśili go mowiąc; Zoſtań z námi, boć śię ma ku wieczoru, y dźień śie iuż (ku zachodu) náchylił. Y wſzedł znimi. Y ſtało śię: gdy śiedźiał z nimi v ſtołu, wźiąwſzy chleb błogoſławił, á złamawſzy podawał im, Y otworzyły śię

ſakie pranaßay. Neigu reykie buwo kintet Chryſtuy/ ir teyp ieyt gárbon ſuwo. Ir pradeis nuog Moyżesiaus/ ir wiſu pranáßu iźguldineio iiemus wiſuoſe raßtuoſe tay/ kas ápe ii buwo. Ir priſiártino miestelop/ kuriopeio/ o ánas zodes kayp butu turis tolaus eyt. Ir priwerte ii bilodami: Atlik ſu mumis nes iau eyt wakarop ir págrižo diena vſikeydimop. Ir ieio ſu ieys. Ir ſtoios kad ſedeio ſu ieys ażu ſtáło/ ieme duonu/ ir paßłowino ir łauźie ir pádáwineio iiemus. Ir

oczy

oczy ich, y poznali go: á on zniknął z oczu ich, y mowili miedzy sobą: Izali serce nasze nie pałało w nas, gdy mowił w drodze, y pisma nam otwierał? A wstawszy teyże godziny wrocili śię do Ieruzalem: y znaleźli zgromadzonych iedennaście, y tych ktorzy z nimi byli, powiadaiących: iż wstał Pan prawdźiwie, y vkazał śię Symonowi. A oni powiadali co śię dźiało w drodze; iako g° poznali w łamaniu chleba.

Ve wtorek Wielkonocny Ewan: v Łuka: ś. Rozdź: 24.

ONego czàsu: Stanąłszy ie sam Jezus pośrzod nich, y rzekł im: Pokoy wam. Lecz oni zląkłszy śię y zlękłszy śię, mniemali śię ducha widźieć. I rzekł im: Cemu śmutni iesćie, y cemu myśli wstępuią w serca wasze? Obaczcie ręce moie y nogi moie, iż ia iestem sam: dotykaycie mię y obaczcie, bo duch ciała y kości nie ma iako mię widźicie mieć. I to rzekłszy ukazał im ręce y nogi swoie. Gdy zaś oni iescze nie wierzyli dla radości swoiey, y dziwowali śię, rzekł im: Macie li tu co iescić? I podali mu kawał ryby pieczonej y plaster miodu. I wziąwszy przed nimi iadł. I rzekł im: Te są słowa moie, ktore mowiłem do was gdym iescze był z wami, iż muszą być wypełnione wszystkie rzeczy, ktore są napisane o mnie w zakonie Mojżeszowym y w prorokach y w psalmach. Tedy otworzył im zmysł, aby rozumieli pisma. I rzekł im: Iż tak napisano y tak mu było cierpieć y wstać z martwych trzeciego dnia, y aby kazano w imię iego pokutę y odpuszczenie grzechow wszystkim narodom, począwszy od Ieruzalem. A wy iesteście świadkowie tych rzeczy. I oto ia posyłam obietnicę ojca mego na was: wy zaś siedźcie w mieście Ieruzalem, aż obleczeni będźiecie mocą z wysoka. I wywiodł ich aż ku Betanii, y podniosłszy ręce swoie błogosławił im. I stało się gdy im błogosławił, odstąpił od nich y wnoszon był do nieba. A oni pokłoniwszy mu śię wrocili śię do Ieruzalem z radością wielką, y byli zawsze w kościele chwaląc y błogosławiąc Boga. Amen.

Vt vtarnika Weliku

Ewan: Łuko: 24.

ANuo metu: Stoios Jezus widuy-

nął Iezus wpośrzod- ku vczniow swoich, y rzekł im: Pokoy wam. Iamći iest: nie boycie się. A przelękną wszyśię y przestra szeni będąc, mniemali iż ducha widzieli. Y rzekł im: Czemuście się zatrwozyli, á myśli wstępuią do serc waszych? Oglądaycie ręce moie, y nogi: zećiem ia tenże iest: Dotykaycie się y przypatruycie: bo duch nie ma ćiała áni kośći, iáko widźićie że ia mą. A rzekszy to, vkazał im ręce y nogi. Lecz gdy oni ieszcze nie wierzyli, y dźiwowali się od radośći, rzekł im: Maćie tu co ieść?

mokitiniu sawo ir tarie iiemus. Pákáius iums / áß esmi / nebiiokites. Nusigundi tád ir susitrimi / tikieios dwáśiu regi. Ir táre iiemus. Ko isigundot ir dumos ieyt ing śirdis iusu? Weyzdekite ynt runku mano ir koiu / iog áß páts esmi. Daślitekite ir pryśiweyzdekite, nes sag dwáśiá kuno ir kaułu netur / kaip mani regite turinti. Otay ißtaris / párode iiemus runkás ir koias. O dabar iiemus netikintiems ir besistebintiems iżgi dżiaugsmo / táre: Turite ćia ku val-

A oni

A oni mu dali sztukę ryby pieczoney y plastr miodu. A gdy iadł przed nimi, wziąwszy ostatki dał im. Y rzekł do nich: Teć są słowa ktorem mowił do was będąc ieszcze z wami; iż się muszało wypełnić wszytko co napisano w zakonie Moyżeszowym, y w Prorocech, y w Psalmiech o mnie. Tedy im zmysł otworzył, żeby rozumieli pisma. Y rzekł im: Iż ták napisano, y ták było potrzeba áby Chrystus vćierpiał y wstał od vmałych dnia trzećiego: á żeby była powiadana w imię iego

git: O ánis pákiele iam dalu żuwies kiapusios/ ir kori medaus. Ir kád wałgie po ákims iu/ imdá/ mas pałayktus dáwe iiemus. Ir tare iump. Tie ira żodżiey/ kurius kałbeiau iusump dabár budamas su iumis/ iog reykie isdant isſpilditu wisá kas párášitá ira zokáni Moyżesiaus ir Pranášu/ ir Psalmuose ápe mani. Tád átwere iiemus ißminti/ idant gáletu ißmanit raßtus ir táre iiemus. Jog teip ira párášita ir teip reykie kintet Chrystuy ir kieltis iż

pokuta

pokuta y odpuſzczenie grzechow po wſzytkich narodźiech.

W pierwſza Niedźielę Wielkonocy Ewange: v Iana ś. w Roz: 20.

ONego czaſu: Gdy wieczor był dnia onego, pierwſzego po ſzabaćie, á drźwi były zamknione, kędy vczniowie byli źgromadźeni dla boiáźni Zydow; przyſzedł Ieżus y ſtánął w pośrzodku. Y rzekł im: Pokoy wam. A to rzekſzy, vkażał im ręce y bok. Vradowali śię tedy vczniowie, vyrzawſzy Pana. Rzekł im tedy zaśię: Pokoy

numiruſiu treciu dienu/ ir ſákit wárdan io gayteimu ir átteydimu grieku powiſoms giminems.

Vnt pirmos Nedelos po Welikay Ewange: Ion. cap. 20.

ANuo metu: Kad wakáras buwo dienoy ánoy pirmoy po Sábátay/ ir duris buwo ázurákintos/ kur buwo mokitiniey ſuſirinki del baymes źidu/ áteio. JEzus ir ſtoios widuy iu/ ir tare iiemus: Páikaius iums: Ir tay táris/ parode iiemus runkas ir ßonu. Dźiaugies tád mokitiniey iźwidy wießpáti. Tá-

wam

wam. Iáko mię posłał Oćiec, tak y ia was posyłam, Ato powiedziawszy, tchnął na nie: y rzekł im. Weźmićie Ducha S°, ktorych odpuśćićie grzechy, są im odpuszczone: á ktorych zátrzymaćie, są zatrzymane. A Thomasz ieden ze dwunastu, ktorego zowią Dydymus, nie był z nimi kiedy przyszedł Iezus. Mowili mu tedy drudzy vczniowie: Widzeliśmy Páná. A on im rzekł: Ieśli nievyrzę w ręku iego przebićia goźdźi, y nie włożę palca mego na mieysce goźdźi, y nie włożęli ręki moiey wbok

re tád tiemus vntru kártu. Pakáius ium Kaip siunte mani tewas/ir áß siunćiu ius. Tay tares kwepe(vntiu) ir tárie tiemus: Imkite dwasiu/kurie. mus átkeysite griekus átkeysti bus/ á kuriems ázutureśite / bus ázuturzeti. Thámosius wienas iz dwilikos/kursay wadinasi Didimu/ ne buwo su ieis/kad átaio Jezus. Sákie tad iam kiti Mokitiniey. Regiciom wießpáti. O anás tárc tiemus: Jey ne ißwisiu runkose io prádurimo winiu/ ir ne indesiu pirßto mano wieton winiu/ ir ne indesiu runkos mano ßonan

wbok iego: nie vwierzę. Apo ośmi dni, byli zaśię vczniowie ie° w domu y Thomasz z nimi. Przyszedł Iezus drzwiami zamkniony-mi, y stanął w pośrzodku, y rzekł: Pokoy wam. Potym rzekł Thomaszowi: Ściągni sam palec twoy, a oglądaj ręce moie: y ściągni rękę twoię, á włoż ią w bok moy, á niebądź niewiernym ale wiernym. Odpowiedział Thomasz, y rzekł mu: Pan moy, y Bog moy: Powiedział mu IEzus: Iżeś mię vyrzał Thomaszu, vwierzyłeś. Błogosławieni ktorzy nie widzieli, á wierzyli.

io/ ne tikiesiu. Apo dienoms áßtuniems wel buwo mokitiniey io widuy/ir Thamosius su ieys. Ataio Jezus durims áßurakintoms (ásunt) ir stoios widuy ir tare. Pakátus iums. Potam tária Thamosiuy. Indek pirßtu tawo sia, ir weyzdek vnt runku máno/ ir iźtes runku tawo/ ir indek ßonan mano. Ane buk netykinćiu/ bet tykinćiu. Atsákie Tamosius/ ir tárc iam. Wießpats mano ir Diewas mano. Tárc iam Jezus: Jog iźwidai mani Thamosiau/intikiciey. palayminti kurie neregieio

Wielec

Wieleć y innych znamion vczynił Pan Iezus przed vczniami swemi, ktore nie są w tych księgach wypisane. Ale te są napisane, ábyście wierzyli, że Iezus iest Chrystus Syn Boży: á iżbyście wierząc żywot mieli w imię iego.

á intikieio. Daug tey: pągi ir kitu pádare zinkłu Jezus poakims mokitiniu sawo, kuriu nerásitu knigose tosse. O tay párásitá ira, idant tikiet umite/ iog Jezus ira Chrystus Sunus Diewo/ ir idant tikiedámi żywátu turetumite wardan io.

W Niedzielę wtorą po Wielkiey nocy Ewang: vlana S. w Rozd. 10.

Vnt vntros Nedelos po welikay Evange: Ion cap: 10

ONego czasu: powiedział Pán Iezus Pharyzeuszom: Iá iest pasterz dobry. Dobry pasterz duszę swą daie za owce swoie. Lecz naiemnik y ktory nie iest pasterzem, ktorego nie są owce

ATuo metu: Biłoio Jezus Pharizeußams: Aß esmi gieras piemo. Biaras piemuo dusiu sáwo duost ázu ázwis sawo. O samdinikas/ ir kursay ne est piemenim/ kurio ne est

własne

właſne, widzi wilka przychodzącego, y o puſzcza owce, y vcie ka: á wilk chwyta, y rozpraſza owce. Ale naiemnik vćieka, iż ieſt naiemnikiem, y niema pieczy o ow- cach: Iamci ieſt on paſterz dobry, y znam (owce moie. y zna- ią mię, moie. Iako mię zna Oćiec, y ia znam Oyca: á duſzę moię kładę za owce moie. Y drugie owce mam, ktore nie ſą z tey owczarni: y o= ne potrzeba àbych przywiodł, y ſłuchać będą głoſu mego: y będźie iedna owczar= nia, y ieden Paſterz.

ámwis tikros/ reki wiſ- ku áteynunti/ ir áp- ſeydżia awis ir pa- biega/ wilkas gau- do ir iżbarſto ámwis. Á ſumdinikas bega iog ſumdiniku ira ir ne rupinas ánas ápe ámwis. Aß eſ- mi piemuo gieras ir pażiſtu manas/ pażiſtá mani máno (ámwis.) Kaip páżi- ſta máni Tewas ir pażiſtu Tewu/ i duſiu mano gulda ażu ámwis máno. J kitas ámwis tu wiu/ ku rios ne eſt iż tos á winićios/ ir ánas rey kia man átweſt/ i bals máno klauſ ir bus wiená ámwi ćia ir wienas piemuo.

Wirzs

W trzećia Niedźielę po wielkieynocy. Ewã: v Iana ś. w Rozd: 16.

ONego czasu: Mowił Pán IEżus vczniom swoim: Maluczko, á iuż mię nie vyrzyćie- y zaśię, maluczko, á vyrzyćie mię: iż idę do Oyca. Mowili tedy (niektorzy) z vczniow iego miedzy sobą: Coż to iest, co nã powiada: Maluczko, á nie vyrzyćie mię: y zaśię, Maluczko, á vyrzyćie mię: á iż idę do Oyca? Mowili tedy: Coż to iest, co nam mowi: Maluczko? Nie wiemy co powiada. Poznał tedy Iezus, że go pytać

Vut trećios Nedelos po Welikay, Ewange: Ion. 16.

ANuo metu: Bíloio Jezus mokitiniams sawo. Maż ir iau ne regiesite mánis/ ir wel maż ir regesite mańi:iog eymi Tewop/ Tare tad (nekuriè) iżg mokitiniu io terp sawis: Kas tay ira/ ku biło mũs Maż á ne regiesite mánis/ Jr wel maż á regiesite mani/ ir iog eymi Tewop: Táre tad. Kas tatay/ ku kálbá/ Maż; nežinõ ku kalba. Pážino tad JEzus, iog noreio io klaust/ ir táre iemus: Ape tay klausiátes terp

chćie-

chćieli: rzekł im. O tym śię pytaćie miedzy ſobą, iżem rzekł: maluczko, á nie vyrzyćie mię: y zaśię maluczko, á vyrzyćie mię. Zaprawdę zaprawdę powiadam wam, iż wy będźiećie płakać y nárzekać, á świat śię będźie weſelił: à wy śię ſmęćić będźiećie, ále ſmutek waſz w radość śię obroći. Niewiaſta gdy rodźi, ſmętek ma, iż przyſzła iey godźina; lecz gdy porodźi dźiećiątko, iuż nie pàmięta vćiśnienia dla radośći, iż śię człowiek ná świat narodźił. Przetoż y wy teraz w prawdźie ſmutek maćie-

ſawis/ iog tárſiau: Maż, á ne regieſite mánis/ ir wel maż á regieśite mani. Dźiesó / vźtieſo / vźtieſo bíłau iums iog werkſite ir raudośite ius / á ſwietas dźiaugſis á ius buſite nuludi / bet nuludimas iuſu ápſigriż ing dźiaugſmu. Zmoná kad gimdźia / nuludimu tur / iog átaio waſkunda ios / o kád págimdźia wayku / ne átmena vnt ſopuło / del dźiaugſma / iog vźgime żmogus vnt ſwieto. Ir ius tád nu tieſá nuludimu turite / bet wel regieſiu ius/ir dźiaugſis śirdis iuſu / á

Lecz

Lecz zaś ię oglądā was, a będźie ię radowało ſerce wasze, a radości waſzey żaden od was

dżiaugſmo iuſu, nie kas ne atims nuog iuſu.

nie odeymie.

Vnt ketwirtos Nedelos po Welikay, Ewange:

Ion. cap. 16.

W niedźielę Czwartą po Wielkiey nocy Ewā: v Iana ś. w Roz. 16.

ONe° czaſu, rzekł Pàn IEzus vczniom ſwoim. Idę do teg° ktory mię posłał: żaden z was nie pyta mię, dokąd idźieſz? Ale żem to wam powiedział ſmutek napełnił ſerce waſze. Ale ia prawdę wā powiadā, pożyteczno wam ábȳ odſzedł Bo ieśli nie odyidę, pocieſzyćiel nie przyidzie do was. A on przyſzedſzy będźie karał świat z grzechu

Atuo metu: Biatoio Jezus mokitiniams ſawo: eymi top kurſáy mani atſtunte/ ir ne wienas izg iuſu ne klauſia manis kur eyſi: Bet iog tay bitoiau iums nuludimas papilde sirdi iuſu. Bet aß tie ſu ſakau iumus/ reykia iumus/ idunt aß eyćiá/ nes iey aß neyſiu/ Palinkſmintos ias neateys iuſump. * Jr kad atays anas/ bárs ſwietu izg nuſi/

†† a ieſli odyidę przyſlę go do iuy

* Czyzgu nudyſu v ſpra-

y z ſprawiedliwości y ſądu. Z grzechu mowię: iż nie vwierzyli w mię. A z ſprâwiedliwości: iż do Oycá idę, á iuż mię (więcey) nie vyźrzyćie. A z ſądu: iż kśiąże teº świata iuż ieſt oſądzone. Mamći wam ieſzcze wiele mowić: ale teráz źnieść nie możećie. Lecz gdy przyidzie on Duch práwdy, náuczy was wſzelkiey práwdy. Bo nie ſam od ſiebie mowić będźie: ále cokolwiek vsłyſzy, to powie: y przyſzłe rzeczy oznaymi wam. Oći mię vwielbi: bowiem z mego weźmie, à wam opowie,

deimo/ ir iżg teyſtbes ir iżg ſudo. Jżg nuſideimo/ iog ne intikieio ing mani/ áiżg teyſtbes: iog Tewop eymi/ ir iau ne regieſite manis/ a iżg ſudo/ iog kunikayßtis to ſwieto iau ápſuditas ira. Dabar daug turiu iumus ſakit/ bet negalite pakielt dabár. Akad ateys Dwaſia ana tieſos/ iſſimokis ius wiſos tieſos. Nes ne biłos pati nuog ſawis/ bet kugi iżgirs/ kalbes: ir atayſiuncioſius dayktus ápſakis iumus. Ana mani paßlowins/ nes iżg máno ims/ ir apſakis iumus.

W Niedźielę Piata po Wielkiey nocy Ewan: Iana ś. w Roz: 16.

WOn czas: Mowił Iezus Vczniom swoim: Záprawdę zá- práwdę wam powiádá: Ieśli o co prosić bę- dźiećie Oycá w Imię moie, da wam. Do- tychmiast niocośćie nie prosili w Imię mo- ie. Prośćież, á weź- miećie: áby rádość wá- szá byłá doskonáłá. Toćiem wam powiá- dał przez powieśći. Przychodźi godźiná, gdy iuż dàley nie przez przypowieśći mowić wam będę: ále ia wnie o Oycu oznáymię wā. W on dźień w imię moie prosić będźiećie.

Vnt pinktos Nedelos po Welikay Ewan: Ion: 16.

ANuo metu: Bi- toio Jezus mokì- tiniáms sawo. Vżtie- su vżtiesu bilau iums, iey ape ku prasìsite Tewo mano wardan mano/duos iumus. Jkśiolay ne prasìete nieko wardan mano. Prasìkite a imsite/ i- dant dżiauksmas iusu pilnas butu. Tatay prieżodżiuse bilojau iums. Atays adina kad iau ne prieżodziuose kalbesiu iums/ bet swiesiey ape tewu pa- sakìsiu iums: anoy die- noy wardan mano prasìsite/ a ne kalbu iumus/ iog aß prasì-

Y nie mowię wam; iż ia będę Oycá prośił zá wami. Abowiem sam Oćiec miłuie was, żeście wy mnie vmiłowali, yvwierzyliście żé od Bogá wyszedł. Wyszedłem od Oycá, á przyszedłem ná świat: zaś opuszczam świat, à idę do Oycá. Rzekli mu vczniowie iego: Oto teraz iawnie mowisz, à żadney przypowieści nie powiedasz. Teráz wiemy że wszytko wiesz, áni potrzebáć żeby ćię kto pytał. Stądże wierzymy żeś od Boga wyszedł.

W dźień w Niebowstąpienia Páńskie° Ewã: v Mark: ś w Roż: 16.

W on czas: Gdy ie. denaście Vcz, siu Tewu ażu ius. Ne pats Tewas mili ius, iog ius mani numileiot ir intikieiot, iog aß nuog Diewo ísieiau. Jśieiau nuog Tewo/ ir ataiau vnt swieto/ wel paliekmi swietu/ ir eymi Tewop. Tazia iám mokitiniey 'io. Sitay dabar świesiey kalbi/ir ne wieno priežodżio ne sakay/ dabar żinom/iog wis żinay / ir ne reykia tau/ idant kas tawli klaustu/ tami tikime iog nuog Diewo ísieiey.

Vnt dienos dúgun żingimo Wieszpaties aba vnt sieśztinio Ewang:

Mark: 16.

A Nuo metu: Be-

se-

niow vstołu śiedźiało, vkazał śię im IEzus, y wymawiał im niedowiarstwo ich y zatwardzenie serca, iż tym ktorzy go widźieli, zmartwychwstałego, nie wierzyli. Y mowił im: Idąc ná wszytek świat, każćie Ewãgielią wszemu stworzeniu. Kto vwierzy, y ochrzći się: zbawion będźie. Akto nie vwierzy: będźie potępion. A cuda tych co vwierzą, te naśladowáć będą. W imię moie czarty będą wyrzucać; nowemi ięzykâmi będą mowić. węże będą brać; y choć, by co śmiertelnego pili, szkodźić im nie będźie; ná niemocne,

sedint ażu stało wienolikay mokitiniu, pá sirode iiemus Jezus/ ir iżkalbineio iems neatikieimu iu ir kietibi sirdies/ tog tiemus/ kuzie zegieio ii iżg nu, micusiu kiekusi/ netikieio. Ir táre iiemus eydámi ing wisu swietu/ sakikite Ewángeliu wissam sutwerimuy. Kas intikies ir apsikrikßtis/ bus iżganitas/ a kas ne intikies bus paskundintas. A żinkláy tuos kurie intikies/ tie sekios. Wárdan mano weisnius ißmetines/ liežuwieys nauieys kalbes/ żalćius ims/ ir iey ku marinunćio giertu/ ne wodis iie-

ręce

ręce będą kłaść, á będą zdrowi. A ták Pan Iezus, potym gdy rzecz do nich odprawił, wźięty iest do niebá, y vśiadł ná prawicy Bożey. A oni wyszedszy, przepowiádáli wszędy: ktorym Pan dopomágał, y naukę ich potwierdzał przytomnymi cudámi.

W Niedźielę 6. po Wielkiey nocy, Ewan: v Iana ś. w Roz: 15.

WOn czas: mowił IEZVS vczniom swoim, Gdy przyidzie pocieszyćiel. ktorego ia wam poślę od Oycá, Ducha práwdy, ktory od Oycá pochodźi onći o mnie świádczyć będźie. Y wy świátkami będźie-

mus. Vnt ligonių runkas uždes/ ir bus sweykì. A Wießpats Jezus iiemus kalbeis/ imtas irá dungun/ir sedos po deśinej Diewo. A anis iśieii/ sakie wisur/ wießpati padedunt/ ir żodi padruktinunt żinklays paskuy eiunćieys:

Vat Nedelos śieszto: po Welikay Ewanglia Ion. 15.

ATuo metu: Bałoio Jezus mokitinems sawo- kad atays palikśmintoias kuriu aß atsiusiu iumus nuog Tewo/ Dwasiu ieśos/ kuri nuog Tewo iśieyt/ ana swiećiimu iżdues

ćiei

ćie; bo zemną od początku iesteście. Tom ći wam powiedźiał, á byście się nie gorszyli. Wyłączać was z bożnic będą: Ale przyidźie godźina, że wszelki ktory was zabiie, mniemać będzie że czyni posługę Bogu. A to wam vczynią: iż nie poznali Oycá, à ni mnie. Alemći to wam powiedźiał, aby ście gdy tà godźiná przyidźie, wspomnieli ná to, żem ia wam powiedźiał.

W Niedźielę ś wiateczną Ewange: v Iana ś. w Rozdź: 14.

ONegᵒ czasu: Mowił Pan IEZVS vczniom swoim: Ieśli ápe mani/ ir ius świećimu iżduosite/ iog nuog pradźios su manim este. Támy iums kalbeiau/ idant ne piktintumites. Jig bażnićiu iśmetines ius; bet atays watunda/ iog kiekwienas/ kuris ażumuśa ius/ tikiesis tarnawimu Diewuy darus: ir táy dażis iumus/ iog ne paiysta Tewo, ney mánis. Bet tay bilau iumus/ idāt kad atays watunda, atmintumite vnt to/ iog aś bilau iumus.

Vnt sekmines Evangelia, Ion/ 14.

ANuo metu: Bi kolo Jezus mokitiniams sawo. Jey kas mil mani/ żodį mię

mię kto miłuie, będźie chował słowà moie, á Oćiec moy vmiłuie go, y do niego przyidźiemy, á mieszkanie vniego v czyniemy. Ktoć mnie nie miłuie, słow moich nie chowa. A słowo ktoreście słyszeli, nie iestći moie: ále tego ktory mię posłał, Oyca. Tomći wam powiedźiał, v was mieszkaiąc. Lecz pocieszyćiel, Duch S. ktorego Oćiec posle w imię moie; onći was wszystkie nauczy; y przypomni wã wszytko comkolwiek wã powiedźiał. Pokoy zostawuię wam, pokoy

žodi mano aźukayčis/ ir Tewas mano mylės ii/ ir atayšime iop/ ir giwenimu iumpadarišime. Kas ne mili manis / žodźiu mano ne łayko. Ažodi kuri girdeiot/ ne est mano/ bet to/ kursay atsiunte mani, Tewo. Tay łabei aiu iumus/ iusp giwendamas.

A palinkšmintoia Dwášia S. kuriu atsius Tewas wardan mano/ ána ius išmokis wiso/ iz atmins iums wisa/ ku norint biłosiu iumus. Pakaiu paliekmi iumus, pakaiu mano duomi iumus/ ne kayp swietas duost/ aš duomi

moz

moy daię wam. Nie- iáko dawa świat, ia wam daię. Niechże się nie trwoży serce wasze, áni się lęka. Słyszeliście że żem ia wam powiedźiał: odchodzę y wrocę się do was. Gdybyście mie miłowali, wszdybyście się rádowali, iż idę do Oyca: bo Oćiec więtszy iest niżli ia. Y teràzem wã powiedźiał przedtym niż się stanie: iżbyście gdy się stanie, wierzyli. Iuż z wami wiele mowić nie będę. Abowiem idźie książe tego świata á we mnie nic nie ma. Ale iżby świat poznał że miłuię Oyca.

iumus. Tegul ne isiguſta śirdis iuſu/ ney biios. Girdeiot iog aß biłoiau iumus. Eymi ir ataymi iuſsump. Kad miletumite mani/ dźiaugtumiteſg/ iog eymi Tewop/ iog Tewas dideſnis ira áżu mani. Anu pásakiau iumus pirm neg stosis/idant kad stosis/ tikietumite. Jau ne daug kałbesiu su iums/ nes eyt kunigayksztis to swieto ir manimp ne turi nieko. Bet idant pażintu swietas iog milu Tewu/ ir kaip man isakie Tewás/ teyp darau.

A iako mi Oćiec roskazał, ták czynię.

w Ponie-

w Poniedźiałek świą-
teczny, Ewangelia v
Iana S. w Rodz: 3.

ONe° czasu: rzekł Pan Iezus Nikodemowi: TákBog v miłował świat, że Synà swег° iednorodzonego dał, áby wszelki kto wierzy weń, nie zginął: álemiał żywot wieczny. Boć nie posłał Bog Syna swego nà świát, áby sądźił świát; ále iżby świát był zbawion przezeń. Kto wierzy weń, nie podległ potępieniu. Lecz kto nie wierzy, iuż potępiony iest: iż nie wierzy w imię iednorodzonego Synà Bożego. Atoć iest potępienie, że świátłość

Ant paldieniko sek-
mines, Ewangelia Io-
an: 3.

ATnuo metu: Bíło Jo Jezus Nikodemuy. Tevp Diewas numilejo swietu, iog Sunu sawo wienogimi dawe/ idant kiekwienas/ kurs tiki ing ii/ ne prázutu/ bet turetu ziwatu amżinu. Nes nortsiunte Diewas Sunaus sáwo vint swieto/ idant suditu swietu/ bet idant ižgelbetas butu swietas per ii. Kas tiki ing ii nebus suditas/ a kas netiki/ iau apsuditas ira iog netiki wardan wienogimio Sunaus Diewo. Atsáy ira sudas/ iog

przy

przyszłi ná świát: à ludźie ráczey vmiłowali ćiemności, niż świátłość. Bo były złe ich vczyńki. Każdy bowiem ktory źle czyni, nienáwidzi świátłości, áni idzie ná świátłość, żeby nie były zganione vczynki iego. Lecz kto czyni práwdę przychodźi do świátłości, áby się okázáły sprawy iego: iż w B: są vczynione.

We Wtorek świątecznym, Ewangeliav Iana S. w Rozdź: 10.

ONego czasu: mowił P. Iezus Pharizeuszom. Z práwdę záprawdę powiádam wam: Kto nie wchodźi drzwiámi do owczárniey, ále w cho

świeśibe ataio vnt świeto / á numiłeio žmones łabiaus tũśibes, neg świeśibi: buwo nes iu piktí dárbay. Nes kiekwienas / kuris piktay daro / nopkinćia świeśibes / ir neáteyt świeśibesp. idant ne butu papeykti darbay io: a kas daro tiesu / átayt świeśibesp / idant paśirodytu darbay io / iog Diewiep padarití ira.

Vnt Vtarniko Sekmines. Ewangelia, Ioan: 10.

ANuo metu: Bilo Iezus Pharizeußams. Vžtiesu vžtiesu bilau iumus / kas ne ieyt produris awinen bet ilinda kitur / tasay wagim ir ze-

dzi

dźi inędy: ten iest złodźiey y zboyca. Lecz ktory wchodźi drzwiami, pasterzem iest owiec. Temu odźwierny otwiera, á owce słuchaią głosu iego: y nazywa owce swe miánowicie, y wywodźi ie. Agdy wypuśći owce swe. idźie przednimi: á owce idą zá nim, bowiem znaią głos iego. Ale zá cudzym nie idą y owszem vćiekaią od niego: bo nie znaią głosu obcych. Tę przypowieść powiedźiał im Pan Iezus. Lecz oni nie rozumieli tego co im powiedźiał. Rżekł im tedy zaśię Iezus: Zaprawdę, zaprawdę wam powiadā

ir łatru. Akas ieyt pro duris/ piemenim irá áwiu. Tam wartinikas átweria/ irá. wis balso io kłauso/ ir tikrasias ávis wadina wardu ir iśweda ias. Jr tikrasias ávis iśkeidis/ pirm iu eyt/ á ávis paskuy iisęka/ iog pażysta balsu io. Apaskuy swetimu ne eyt/ bet begą nuog io, iog ne pażysta balso swetimuiu. Tu prieżodi bilolo iiemus Jezus/ a anis ne iśmáne ku kalbeio iiemus. Tare tad iiemo wel Jezus. Yztiesu yztiesu bilau iumus, iog aß esmi duzims ávviu. Wisi kiek iu ataio, wagis ira ir łatray/ ir ne

iżem ia iest drzwiami owiec. Wszyscy ile ich przyszło, złodzieie są y zboycy: áleć ich nie słuchały owce. Iáći iest drżwiami. Przez mię ieśli kto wnidźie, żbawiō będźie; y wnidźie, y wynidźie: złodźiey nie przychodźi, iedno żeby kradł, à zabiiał y traćił. Iam przyszedł żeby żywot miały, y obfićiey miały.

kłause iu awis. Aß essmi durims. Per mani ieykas ieys iżgánitas bus, ir ieys/ ir isieys / ir ganikłas cás. Wagis notayt tik tay idant wogtu/ ir piautu, ir żudintu. Aß atateiau idant żiwatu turetu/ir gaussiaus turetu.

Wdźień ś. Trycye, Ewange: Matheu: S. w Rozdź: 28.

Vnt dienos Trayces szwinćiauśios Ewang: Matth: 28.

ONeᵒ czasu: mowił Iezus vczniō swoim. Dana mi iest wszytka władza, ná nie bie, y ná źiemi. Idąc tedy, návczayćie wszytkie narody, krzcząc ie, w Imię Oyca, y Sy-

Anuo metu: Bitoio Jezus mokitiniams sawo. Duota ira man galibe vnt dūgaus ir vnt żiames. Eydami tadu mokikite wisas gimines/ krikßtidami ias wardan

ná,

ná, y Ducha świętego: náuczaiąc ie, chować wszytko com wam przykázał. A oto, ia iestem z wami po wszytkie dni, aż do skończeniá świátá.

W Niedźielę pierwszą po Swiatkach, Ewan: z Łukasza S. w Roz: 6.

ONego czasu: mowił Pá Iezus vczniom swoim: Bądźćie miłośierni, iako y O. ćiec wász miłośierny iest. Nie sądźćie, ánie będźiećie sądzeni Nie potępiaycie, à nie będźiećie potępieni. Odpuszczaycie, à będźie wã odpuszczono. Day ćie, ábędźie wã dano. Miarę dobrą, y natłoczoną, y potrzęśioną,

Tewo/ ir Sunaus/ ir Dwasios szwentos/ mokidami tas saugot wiso/ kugi tiktay isákiau iumus. A sitay aß su iums esmi wissoms dienoms iki pabaygay swieto.

Vnt pirmos Nedelos po Sekminey Ewan: Łuko: 6.

ANuo metu: Bitoio Iezus mokitinias sawo. Bukite mielasirdingáis/kayp ir Tewás iusu mielasirdingas ira. Ne sudikite/a nebusite suditi. Ne paskundikite/á nebusite paskunditi: Atleyskite/ ábus iumus atleysta. Duokite/ ábus iumus duota. Mieru gieru ir pri-

y opły-

y opływáiącą dádzą wam ná łono wáſze, Bo tąż miárą, ktorą mierzyćie, będźie wã odmierzono. Y powiedźiał im podobieńſtwo; izáli może ślepy ślepego prowàdźić? ázáż nieobá dwá w doł w padaią? Nie ieſtći vczeń nad miſtrzá: lecdoskonały każdy będźie, będźieli iàko miſtrz iego. Acoż widźiſz trzáſeczkę w oku brata twego: á tramu, ktory màſz w oku właſnym, nie baczyſz? Abo iáko możeſz rzec brátu twemu; Bracie day ći wyrzucę trzaſeczkę z oka twego; ſam tramu ktory ieſt w oku twym nie

kzeſtu ir kupinu duos iumus ing onti iuſſu. Nes tuiug miezu/kuriu mieriſite/ bus ir atmieruota. Ir paſakie iiemus priligini mu. Ar gali áklas aklu wadźiot, negu ábu duoben impuola? Ne eſti mokitinis ont Mokitoia: bet tobułas kiekwienas bus/ iey bus kayp mokitoias io. Aku regi kriſtu akiy brolo ſawo/ a zuſto akiy tawo ne regi? ába kayp gali tarit brolui ſawo. Broli duok iſſmeſiu kriſtu iz akies tawo/ páts ne regiedámas zuſto akiy ſawo. Paklay dune iſſmeſk pirm ſie

bacząc

bacząc? Obłudniku, wyrzuć pierwey tram z oka twego: à tedy przeyrzyſz ábyś wyrzućił trzaſeczkę z oka brata twego.

W Niedźielę wtora po świątkach Ewangeli: w Łuka: w Roż: 14.

O Negᵒ czaſu: mowił IEzus vczniom ſwoim tę przypowieść: Człowiek niektory ſprawił wieczerzę wielką, yzáprosił wielu. Y posłał ſługę ſwego w godźinę wieczerzy, àby powiedźiał zaproſzonym źeby przyſzli: boć iuż wſzytko gotowo. Y poczeli ſię wſzyſcy ſpołecznie wymawiać Pierwſzy mu rzekł: Kupiłem wieś: y mam

noiu iż ákies tawo/ á tadu iſſwiſi idant iſſmeſtumiey kriſtu iż ákies brolo tawo.

Vut vntros Nedelos po Sekminey, Ewangel: Łuko: 14.

ANuo metu. Pasakie Jezus mokitiniams. ſawo priežodi tu/ imogus nekuris padáre wećierius didy/ ir pakwiete tułu. Jr nuſiunte tarnu ſawo metu wećierios kalbet pakwieſtiemus idant ataytu, nes iau ſugataxita ira wis. Jr prádeio draugie wiſſi iżſikálbineti. Piemas tare iam: Kiemu pirkau/ ir reykia mi iſſeyt ir

potrzo-

potrzebę wyniść, á o-
glądać ią. proszę cię
miey mię záwymowio
nego. Adrugi rzekł:
Kupiłem pięć iarzm
wołow: y idę ich do-
świádczać: Proszę cię
miey mię zá wymo-
wionego. Adrugi rzekł:
żonem poiął: á przeto
nie mogę przyiść. A
wroćiwszy się sługa o-
znaymił to P. swemu.
Tedy się gospodarz
rozgniewawszy, rzekł
słudze swemu: Wy-
nidź rychło ná vlicę y
ná przeczniče miastá:
á vbogie, y vłomne, y
ślepe, y chrome w pro-
wadź tu. Y rzekł słu-
gá: Pánie stáło się iá-
koś roskázał: Lecz ie-
szcze iest mieysce. Y

apżwalgit ii/ meldżiu
táwi turek mani vż
iżkálbetu. A kitas tá-
re: Jungus iaućiu
pirkau pinkis/ ir eymi
pámegint iu: Mel-
dżiu tawi turek mani
vż iżkálbetu. A ki-
tas táre/ moteri pá-
iemiau/ ir todęn ne
galu átayt. Ir sugri-
żis tárnás pasakie táy
wießpáti sawo. Tad
apsirustinis wieß-
páts/ táre tárnuy sá-
wo: Isieyk greytay
vnt vlićiu ir vlićielu
miesto/ á vbágus/ ir
łußuosius/ ir aklus/
ir akłus, iweść ßionay.
Ir táre tárnas: Wie-
ßpatie stoios kayp isá-
kiey/ á dabar wietá
ira. Ir táre wießpats

rzekł

rzekł Pan słudze: Wynidź na drogi, y miedzy opłotki; à przymuś wniść áby był dō moy nápełnion. A Powiádam wam, żeć żadē z onych mężow ktorzy są záproszeni, nie vkuśi wieczerzy moiey.

W Niedźielę trzećia po świat: Ewan v Łuk: S. w Rozd: 15.

W On czas: Przybliżali się do Iezuśá celnicy y grzesznicy, áby go słuchali, y szemráli Pháryzeuszowie, y Doktorowie, mowiąc: Iż ten przyimuie grzeszniki, y iáda z nimi. Yrzekł do nich to podobieńſtwo, mowiąc: Ktory z was człowiek, maiąc ſto owiec: a ſtráćiwſzy ie-

támuy. Jśieyt vnt kielu/ ir vztwortu/ ir priwerſt ieyt/ idant pápildytus namáymano. A bilaw iumus/ iog ne wienas iżg wiru ánu/ kurie buwo pátwiesti/ ne rágaus wiećierios mano.

Vnt trećios Nedelos po Sekminey: Ewangelia Łok. 15.

A Tuo metu: Artinos Jezauſp muytinikay ir gręśnie. ii/idant io kłausitu. Ir muzmeio Phariżeußay ir rášty mokitieii bilo dami: Jog tásay gręßnus priimdineia ir wálgo su ieys. Jr táie iump prieżodi tu bilodámas. Kurśay iżgiusu żmogų kuris turi śimtu awiu/ a ieydną

dnę z nich: izali nie zo-
ſtawuie dziewiąćidźie-
śiąt, y dźiewiąći ná
puſzczy, à idźie zá oną
co zginełá, áż ią nay-
dźie? A nalazſzy, kła-
dźie ią ná ramioná
ſwe ráduiąc ſię: A
przyſzedſzy do domu,
wzywá przyiáćioł y
ſąśiad, mowiąc im:
Ráduyćie ſię zemną:
iżem nálazł owcę mo-
ię, kiorá byłá zginełá.
Powiádá wã, iż tákże
będźie rádość w niebie
nad iedną grzeſznikię
pokutuiącym, więcey
niż nad dźiewiąćią-
dźieśiąt y dźiewiąćią
ſpráwiedliwych, kto-
rzy nie potrzebuią po-
kuty. Abo ktorá nie-
wiáſtá máiąc dźieśięć

pámeſtu wie[v] iżg ſu-
negu páliekt dewiniu
deśimtu ir dewiniu gi
ziey/ir eyt ánoſp/kuri
buwo práżuwusi, pá-
kołay átrás iu. Jr a-
tradis iu/vżdeſtiu ſunt
pećiu ſawo dżiáugdá-
mas: ir átais namuo-
ſná ſuwadiná prietę-
lus ir ſuſiedus/ táridá-
más iiemus. Dżiáug-
kites ſu manim / iog
radau awi mano/ ku-
ri buwo práżuwusi.
Sákau iumus / iog
teip ira dżiáugſmas
dungy, vnt wieno
gieżno gáyleimu dá-
runcio/ neg vnt dewi-
niudesimtu dewiniu
teyſuiu/ kurie ne pry-
wáło gáyleymo. Aba
kuri żmoná turedama

groſzy

groſz y, ieśliby ſtraćiła groſz ieden, záli nie zápalà świecę y nieumiatá domu, y ſzukà z pilnośćią, àżby g° ználazłá? A nalazſzy, wzywa przyiaćiołek y ſąsiádek mowiąc: Raduyćieśię zemną, boć ię nálazłá groſz ktorym byłá ſtraćiłá. Tákżeć, powiádá wam, rádość będźie przed Anyoły Bożymi nad iednym grzeſznikiem pokutuiącym.

W Niedźielę 4. po Swiątkach Ewan: v Łuka: S. w Roz. 5.

ONeg° czaſu: Gdy rzeſze nálegały ná IEzuſá, áby słuchały słowá Bożego, à on ſtał podle ieźiorá Genezáreckiego. Y vyzrzał

grásiu desimti / iey pámestu grási wienu, negu ažudegá žwakies / ir iżßłuoią ná. mus. ir ießko giczu pakołay rástu. Jr ár rádusisu wádina pie. tetku ir ſuſiedku bilo. dáma. Dżiáugkites ſumanim / iog átrádáu grási kuri buwau pá metus. Teyp ſákáu ius mus / dżiáugſmas bus poákim Anielu Dievo, ůt wieno grießno gayleimu dárunćio.

Vnt kiet wirtos Nedelos po Sekminey, Ewan

Łuka: 5.

ANuo metu: Kad minios vżpuldineio vnt Jezaus / idat klausitu žodżio io / á ás nas ſtowieio pas ežieru Geneſareth. Jr iżvi

zrzał dwie łodźi stoiące przy ieźierze: á rybitwy wyszedszy (z nich) płokali śieći. A wszedszy w iednę łodź, która byłá Symonowá, prośił go áby maluczko odiáchał od ziemie. A śiadszy, vczył rzesze z łodźi. A gdy przestał mowić, rzekł do Symoná: Zaiedz ná głębią, á zápuśćcie śieći wàsze ná połow. A Symon odpowiedźiawszy, rzekł mu: Náuczyćielu, przez całą noc pracuiąc, niceśmy nie vłowili: wszákże ná słowo twe zapuszczę śieć. A gdy to vczynili, zágárnęli ryb mnoſtwo wielkie, áż śię

do dwi eldii stowintá pas ežieru/ á žuwinikay išeti buwo/ ir płaude tinklus. Aieiis wienon eldiion/ kury buwo Simono/ praśie ii/ idant atirtus truputi nuog žiames. Ir sededamas mokie izg eldiios minias. A palowis kalbet táre Simanop. Irkis ing gilumu/ ir ážułayskite tinklus iusu vnt gaudimo. Ir atsakidámas Simánas táre iam. Mokitoie per wissu nákti dirbdami nieko ne gawome: Bet vnt žodžio táwo ážuleysiu tinklu. A kad tay pádare/ ážugreio didi daugibi žuwiu/ ir pliſo tinklas iu. Je

rwała śieć ich. Y skinęli natowárzyſze, co byli w drugey łodźi: áby przybyli, à ratowali ie. Y Przybyli, à nápełnili obie łodźi, aż śię zánurzały. Co widząc Symon Piotr, vpadł v kolan IEzuſowych, mowiąc: Wynidź odemnie, bomći ieſt człowiek grzeßny Pánie. Abowiem go było zdumienie ogárnęło, y wſzytkie co przy nim byli, z onego połowu ryb, ktore poimali. Tákże też Iákubá y Ianá ſyny Zebedeuſzowe, ktorzy byli towárzyſze Symonowi. Y rzekł Iezus do Symoná: Nieboy śię: od tąd iuż ludźie łowić będziesz

pámuio vnt ſebru/ kurie buwo kitoy eldiioy/ idant átayeu ir padetu iiemus. Jr átaio ir prydeio abi eldiii, teip net grimzdo. Tay kad iſzwido Symanas Petras/ puole kielump JEzaus bilodamas, Jśieyk nuog manis iegzmogus grießnas eſmi/ Wießpátie. Nes bayme ii buwo apiemus/ ir wiſſus kurie ſu iuo buwo/ iſzg gáwimo żuwu/ kurias buwo gáwi: teipaiag Jokubu ir Ionu ſung Żebedeuſzo/ kurie buwo ſebray Symano Jr táre Symonop Jezus. Nebiiokis/ nuog to iau meto, żmones gaudiſi; Jr iſzwilki el-

będźieſz. A wyćiągnąwſzy łodźie nà źiemię, wſzyſtko opuśćiwſzy, śli zá nim.

W Niedźielę 5. po Swiatkach, Ewan: w Matth. ś. w Rożd 5.

ONego czáſu, mowił Iezus vczniō ſwoim, Záprawdę powiádam wam; iż ieśli nie będźie obfitowáłá ſprawiedliwość wáſzá więcey niż doktorow zákōnych y Pharyzeuſzow, nie wnidźiećie do Kroleſtwá niebieſkiego. Słyſzeliśćie, iż rzeczono ſtárym: Nie będźieſz zábiiał. A kto bykolwiek zábił, będźie winien ſądu. Aia wam powiádam; iż káżdy ktory śię gniewá ná brátá ſwego, bądź

dias vnt žiames/ wiš apleydi eio paſtuy ii.

Vnt pinktos Nedelos po Sekminey, Ewengelia Matth. 5.

ANuo metu: Bet Łoio JEzus mokitiniams ſawo. Jeſi tieſu biłau iumus/ ieyne bus dideſne teyſibe iuſu łabiaus neg mokituiu raßty ir Phariezeußu/ ne ieyſite kaip liſten dungaus. Girdeiot iog tarità ira ſeniemus: Ne žmußk/ akas žmuś kaltas bus ſudo. A aß biłau iumus: iog kiek wienas/ kurſay ruſtauia vnt brolo ſawo/ kaltas bus ſudo. A kas taris broluy ſawo/ raka/ kaidzie

dźie winien sądu. Akto rzecże brátu swemu, Racha: będźie winien rády. A kto rzecze, szá-ony: będźie winien ogniápiekielnego. Ieśli tedy ofiáruiesz dar twoy do ołtárzá; á tam wspomnisz, iż brát twoy ma nieco przećiw tobie: zostaw tám dar twoy przed ołtárzem, à idź pierwey ziednać się z brátem twoim: á tedy przyszedszy ofiáruiesz dar twoy.

W Niedzielę szosta po Swiątkach, Ewange: w Mat: ú w Rozd. 8.

ONego czásu: Gdy wielká rzeszá byłá z Iezusem, á niemieli ooby iedli: wezwawszy vczniow swoich,

tas bus rodos. Ir kas tártis pasiuteli; Raktas bus vgnies pekłos. Jey tadu áfierąwoit dowánu táwo altoriaus pir tinay átmintumey/ iog brolis tąwo turi ku prieß táwi/ palik tinay dowanu táwo/ prieg áltoriuy/ á eyk pirm suderet su brolu tawo/ir tád atailsáfierowási dowanu táwo.

Vnt sześztos Nedelos po Sekminey, Ewangelia

Mark: 8.

ANuo metu Kad buwo dide minia su Jezusu/ á ne turedo ko walgit/ suwádinis mokitinius sáwo tare iemus. Gayli

rzek

rzekł im: Zal mi tego ludu, iż oto iuż trzy dni trwáią zemną, à nie maią coby iedli. A ieśli ie rozpuszczę głodne do domow ich, vstáną ná drodze: bo niektorzy z nich z dáleká przyszli. Y odpowiedźieli mu vczniowie iego: Skądże tych może kto tu ná puszczy nákármić chlebem? Y zopytał ich: Wiele chlebâ maćie? A oni rzekli: Siedmioro. Y roskázał rzeszy vśieść ná źiemi. A wźiąwszy (ono) śiedmioro chlebá, dzięki czyniąc łámał: y dáwał vczniom swoim, áby przed nie kładli: y kładli przed rzeszą.

mi minios. Nes stay iau tris dienas kinćia máni á ne turi ko walgit. Ir iey paleyssiu iuos átkánus, námuos iu/páils vnt kielo. Nes nekurie iżg iu, iżtoło átaio. Ir átsákie iam mokitiniey io/ iżg kur iuos kás gáleś ćia pástint duonamis gi rioy. Ir klause iuos Vieletu duonos turite? kurie táre: sepinietu. ir liepe miniey sestis, vnt żiámes. Ir iemis septinietu duonos/dekas daridámas láużie, ir dáwe mokitiniams sáwo/ idant pakiektu iiemus. Ir pákiele miniay. Ir tureio żuwelu maż ie tas paślowino/ ir liepe

Mieli

Mieli też y trochę rybek: y te błogosławiwszy kázał przed nie położyć. Iedli tedy, y náiedli śię. Y zebráli co zbyło vłomkow, śiedm koszow. A było tych co iedli, około cztyrech tyśięcy: y rospuśćił ie.

W Nieáźielę 7. po Swiątkach. Ewang: v Matth. ś. w Roz: 7.

ONe czsáu: rzekł IEZVS vczniom swoim: Strzeżćie śię pilnie fałszywych Prorokow: ktorzy do was przychodzą w odźieniu owczym, lecz wewnątrz są wilki drápieznymi. Z owocow ich poznaćie ich. Izáż zbieráią z ćiernią

pie pakielt. Ir walgie, ir buwo pasotinti/ ir surinko kasliko trupuciu, septinis sudarecius. A buwo tu/ kurie walgie/ kaip buvu ápe kieturios tukstuncios/ ir pakeyde iuos.

Vnt Sekmos Nedelos po Sekminey, Ewang. Matt, 7.

AKuo metu: biło. Ir wieszpats Jezus mokitiniams sáwo. Saugokites nuog neteysiniu pranaßu kurie iusump átaik rubuose ávviu/ ávviduy ira wilkays pleßunćieys/ iżg wayśiu iu pázinsite tuos. Rinkágu iżg erßkiećiu wuogas wino, ábá iżg

gro-

gronà winne, àbo z ostu figi? Tákći wszelkie drzewo dobre, o woce dobre rodźi: à złe drzewo, owoce złe rodźi. Nie może drzewo dobre owocow złych rodźić; áni drzewo złe, owocow dobrych rodźić, Wszelkie drzewo, ktore nie rodźi owocow dobrych, będźie wyćięte, y w ogień wrzucone. Aprzeto z owocow ich poznaćie ie. Nie káżdy ktory mi mowi, Pánie, Pànie, wnidźie do kroleſtwá niebieskie: Ale ktory czyni wolą Oycáme ktory ieſt w niebieśiech, ten wnidźie do kroleſtwá niebieskiego.

vſhiu figas: Teyp wiſokias medźias gieras/ wayſius gierus daro: á piktas medźias, piktus wayſius dáro. Ne gali medźias gieras / piktu wayſiu dárytj; ney medźiás piktas gieru wayſiu dárit: Wiſokias medźias/ kurſay ne daro wayſiaus giero/ bus iźkirſtas/ ir vgnin imeſtas. Iśg wayſiu tádu iu pázynſite iuos. Ne kiekwienas/ kurys man bilo/ Wießpátie/ Wießpátie / ieys karaliſten dungaus / bet kurſay dáro walu Tewo maſno/ kuris dunguyira/ tás ieys dungáus karáliſten.

W Nie

W Niedzielę ośmą po Świątkach, Ewang; v Łuk: S. w Roz: 16.

WOn czas: Powiedźiał IEzus vczniom swoim tę przypowieść: Był niektory człowiek bogáty, ktory miał szafárzá: á ten był odnieśion do niego, iákoby rosprászał dobrá iego, A wezwawszy go, rzekł mu: Coż to słyszę o tobie? Odday liczbę szafárstwá twego: Abowiem iuż więcey nie będziesz mógł szafować. Y mowił szafárz sam w sobie; Coż vczynię, gdyż Pan moy odeymuie szafárstwo. Kopáć nieumiem: że-

Vnt aszmos Nedelos po Sekminey, Ewangalia Łuka: 16.

ANuo metu: Biloio Jezus mokitiniams sawo tu priezodi. Zmogus wienas buwo didźieyturissa, kuris turetо tiiunu/ ir tas buwo tuop ápreiśitas/ káip butu iśgaysinis turtu to/ ir páwadino ii, ir tare iam. Ku tatay aß girdźiu ápe tawi? Atduok skayćiu, tiiunistestáwo. Nes iau daugesn ne gáleśi tiiunaut. Ir tare tiiunas pats sawimp. Ku dariśiu/ iog wießpáts mano/ átima nuog manis, tiiunisty? káśty ne galu/

brać się wstydzę. Wiem co vczynię: że gdy będę złożon z száfárstwá, przyimą mię do domow swoich. Przyzwawszy tedy z osobná káżdego z dłużników Pána swe°, rzekł pierwszemu: Wieles ty winien Pànu memu? A on od powiedźiał: Sto báreł oliwy. Y rzekł mu: Weźmi zápis twoy, á śiadszy nátychmiàst nápisz pięćdźieśiąt. Potym drugiemu rzekł: A ty wieleś winien? A on rzekł: Sto beczek pszenice: y rzekł mu: weźmisz zápis twoy, á nápisz ośmdźieśiąt. Y pochwálił Pan száfárzá niesprawiedliwe-

žiabráwot giedźios: Zinau ku padárisiu/ idant kad busiu atstátitas nuog tiiunistes/ priimtu manimuosn sáwo. Suwádinis tadu, kiekwienu skołyniku, wießpáties sáwo/ táre pirmam/ kiek káštas essi, Wießpáti máno? A isay tare; śimtu kodźiu áleaus. Jr táre iam/ imk tawo párášu/ ir seskis weykiey/ parašik pinkias desimtis. Páskuy to kitam táre. Tu wel kiek kaštas essi? kuris táre. Simtu kietwirčiu kwiečiu. Táre iam. Imk párášu tawo, ir párašik áßtonias desimtis. Jr pagire

go. iż

go iż roſtropnie vczynił. Bo ſynowie tego świátá, roſtropnieyſzy ſą w rodzáiu ſwoim nad ſyny świátłoſi. A ia wam powiádam: Czyńćie ſobie przyiáćioły z mammony nieſpráwiedliwey: Aby gdy vſtaniećie, przyięli was do wiecznych przybytkow.

W Niedźielę 9, po Swiątkach Ewáng: v Łuk. S. w Rozd: 19.

WOn czas: Gdy ſię przybliżał IEzus ku Ieruzálem vyrzawſzy miáſto, płákał nád nim, mowiąc, Iż gdybyś y ty poznało, à zwłáſzczá w ten to dźień twoy, co ieſt

wießpats tiłunu neteyſui/ tog iſimintin/ gay pádáte. Nes ſunus to ſwieto, ißmintingeſni irá, vnt ſunu świeſibes, giminell ſawo. Jr aß biłau iumus/ dárikite ſaw prietelus, iſg mámonos neteyſibes/ idant kád iſtuſſite/ priimtu ius amżinuſes giwenimuſes.

Vnt Dewintos Nedelos po Sekminey Ewang: Łuk: 19.

ANuo metu; Kad priſiartinos Jezus Jerozolimos pregiedamas mieſtu/ weekie vnt io/ biłodamas. Jog/ kád pażintumey ir tu á łabiauſiey toy dienoy táwo, kuri vnt

ku

ku pokoiowi twemu: lecz to teráz zákryto od oczu twoich. Abowiẽ przyidą náćię dni: kiedy ćię obtoczą nie przyiáćiele twoi wáłẽ: y oblegą ćię, y ścisną zewsząd y zrownáią ćię z ziemią, y dźiátki twe w tobie; à nie zostáwią w tobie kámienia ná kámieniu: dlá tego iżeś nie poznáło czásu náwiedzenia twego. A wszedszy do kościoła, począł wygániać, te ktorzy przedáwali w nim ykupowali: mowiąc im: Nápisano: Iż dom moy dom modlitwy iest. A wyśćie go vczynili iáskinią zboycow. Y vczył ná káżdy dźień w kościele.

pakáiáus tau / á nu ázudinkta irá nuog ákiu távo. Nes átays dienos, ont távis/ ir apkas távi nepriete- lus távo wołu/ ir ápguls távi/ ir suspaus távi izg wisu ßalu/ ir su žiami suligins távi/ ir sunus tavo kurie tavimp ira/ ir ne paliks tavimp/ ákmenio ont ákmenio/ todrin iog ne pázynay meto átlunkimo távo. Aieis báznićion prádeio varit otan párduoduncius ioy/ bilodámas iiemus. Párasita ira. Jog námáy mano/ namay małdos ira/ á jus pádárete iuos bok. latru. Ir mokie kas diena bažnićioy.

W Nie

W Niedźielę 10. po Swiątkach, Ewan: v Łuka: S. w Rozd: 18.

ONego czásu: mowił IEzus do niektorych, ktorzy vfáli sámi wsobie, iákoby byli spráwiedliwemi, áinszych sobie zá nic niemieli, to podobieństwo. Dwoie ludźi wstąpiło do kościołá áby się modlili; ieden Pháryzeusz, à drugi Celnik. Pháryzeusz stoiąc, tàk się sam v siebie modlił: Dźiękuię tobie Boże: żem nie iest iáko inni ludźie; drápieżni, niesprawiedliwi, cudzołożnicy: iáko y ten Celnik: poszczę dwákroć w ty-

Vnt deśimtos Nedelos po Sekmiwey, Ewang. Łuka: 18.

ANuo metu bilo Iio Jezus ne kuriump/ kurie sáwimp dukśtos káip butu teysus essu/ ir niekino kitus/tu priliginimu. Du żmogu eio bażnićion/ idant melśtus/ wienás Pháriżeus/ ir vntras Muytinikas. Pháriżeus stowedá mas teip sáwimp meldes. Diewe dekawoiu tau/ iog neesmi kaip kiti żmones plesikoiey/ neteysus/ prieraunikay kaip ir tás Muytinikas. Pásnikauiu du kartu per nedelu/ deśetinas duomi iż

dźien

dźień: dawam dźieśięćiny ze wszytkiego co mam. A Celnik stoiąc zdaleka, niechćiał áni oczu podnieść w nieboo: ale się bił w pierśi swoie, mowiąc: Boże bądź miłosćiw maie grzesznemu. Zápráwdę powiadam wam: żeć ten odszedł vsprá-wiedliwiony do domu swegº więcey niżli on. Abowiem ktokolwiek się podwyższa, będźie vniżon: á kto się vniża będźie podwyszon.

wisso ku turiu. A muytinikas nuog tosło stowedamas / ne norcio ney ákiu ing dungu pákielt / bet musies krutisna sawo bilodámas: Diewe susimilk vnt mani nussidetusio. Sakau iusmus / pareio tasay nuteysintas namuosna sáwo nuog ánuó. Neskiek wienas / kurtay sawi áukßtina / bus pażiemintas; á kurtay żieminasi / bus paaukßtintas.

W Niedźielę 11. *po Swiatkách, Ewan. w Mark: ś. w Rozd.* 7,

Vnt Nedelos wienolikos po Sekmiecy, Euan. Mark 7.

WOn czas: wyszedszy Iezus z granic Tyrskich, przyszedł przez Sydon do-

ANuo metu: Jßeis JEzus isg rubeżiu Tyro / atáio per Sidonu mariump

morza Galileyskiego, przez pośrzodek granic Dekapolskich. Y przywiedli mu głuchego y niemego: á prosíligo, áby nań rękę włożył. A odwiodszy go ná stronę od rzeszy, wpuścił palce swe w vszy iego, y splunąwszy dotknął śię ięzyka iego; A weyrzawszy w niebo, westchnął: y rzekł mu; Ffethach, to iest otworzśię. Y wnet śię otworzyły vszy iego; y rozwiązała śię związka ięzyka iego: y wymawiał dobrze. Y przykázał im, áby nikomu nie powiádali. Ale im pilniey on im zakázował, tym więcey rozsławiali: y tym bar-

Galileos, per widurį rubežiu Dekapoleos. Jr átáweda iam kurtini, ir nežadziu: ir práśie io/ idant uždetu vnt io runku. Jriemis ii, iżg minios, skiriumi / ideio pirštus sawo, ausisna io/ ir nuspiowis, dasilitelios liežuwio io; ir páwiždeis ing dungu / átsiduso ir tarė iam. Epheta/ tay ira átwerkis / ir tuoláus átweres ausis io / ir átsirisie surisimas liežuwio io / ir kalbeio gieráy. Jr isakie iiems idant niekam nesákitu. Bet kuo labiaus iiemus áždraudine io/ tuo dáugiesn ápskincio/ ir tuo didžiau

źie

żiey się dziwowali, mowiąc: Dobrzeć wszytko vczynił; y głuche vczynił że słyszą, y nieme że mowią.

W Niedźielę 12, po Swiątkach Ewangeli: v Łuka: S. w Roz: 10.

ONEGO czasu: Rzekł Pan IEzus vczniom swoim. Błogosławione oczy ktote widzą to, co wy widzićie. Bo powiadam wam, iż wiele Prorokow y krolow żądali widźieć, co wy widźićie, á nie widźieli: y słyszeć, co słyszyćie, á niesłyszeli. A oto niektory Doktor zákonny powstał kusząc go, à mowiąc; Náuczyćielu,

stebeios bilodami. Geray wissa pádare/ ir Kurtiniey pádare idant girdetu/ ir ne żadżios, idant kalbetu.

Vnt dwilikos Nedelos po Sekminey Ewange: Łuka: 10.

ANuo metu: Bi. Kloio Jezus mokitiniump sawo. Págirtos ákis/ kurios regi tay/ ku ius regite. Nes sákau iumus/ iog dáug pránaßu ir kárálu noreio regiet ku ius regite/ á nere. gieio/ ir girdet ku girdite á ne girdeio. A ßtay nekuris tiesose abá prisakimi (Diewo/ mokitas keles gundi. damas ii/ ir bilodá.

co, ozy:

co czyniąc dostąpię dziedźictwa żywotá wieczneg°? A on rzekł do niego: W zákonie co nápisano iako czytasz? A on odpowiedźiawszy, rzekł: Miłuy Páná Bogá twego, ze wszytkie° serca twego, y ze wszytkiey duszе twoiey, y ze wszytkich śił twoich, y ze wszytkiey myśli twoiey: á bliźniego twego iáko sámego śiebie. Y rzekł mu: Dobrześ odpowiedźiał, toż czyń, á będźieß żył. A on chcąc śię sam vsprawiedliwić, rzekł do Iezusa: A kroż iest moy bliźni? A przyiąwszy (rzecz iego) Iezus, rzekł: Człowiek niektory sstępował

mas. Mistre ku dárs dámas żywatu vmżinu áptureſiu. A ánas táre iop. Prisakime Diewo kas parasźirá / Kaip skáytay: anas - átsakidámas tare. Mikeſi wießpáśi Diewu távo/ iżgwisos śirdes tavo/ ir iżg wisos dusios tavo/ ir iżg wisu siłu tavo/ ir iżg wissos ißmanios távo/ á ártimu sávo kaip sávi páti. Jr tare iam. Gieray átsakiey, táy dárik/ á gisvas busi. A ánas noredamas nuteysint sávi páties/ táre Jezaups Akas ira mano ártimas? A priimdamas Jezus táre. Zmogus nekuris eio nuog Jeruzalem ing Jerichu/

wał z Ieruzálem do Ie-
rycha, y wpadł miedzy
zboyce, ktorzy go y-
złupili y rany mu zà-
dawszy odeszli ná poły
vmárłego zostawiw-
szy. Y przydało śię że
niektory kápłan stępo-
wał tąż drogą: á vyrza-
wszy go minął. Tákże
y lewit, będąc podle
onego mieysca, y wi-
dząc go, minął. A Sa-
márytan niektory ia-
dąc, przyszedł wedle
niego: y vyrzawszy go,
vlitował śię. A przystą-
piwszy, zawiązał rány
iego, nálawszy oliwy,
y wina: A włożywszy
go ná bydlę swoie,
wprowádźił do gospo-
dy, y miał pieczą onī
A ná záiutrz wyiąwszy
dwá

ir impuola teip łatru/
kurie ii ir nupłesie/ ir
ronas pádari/ nueio
paliki minkay giwu.
Jr tikos kad Kunidás
nekuris eic tuoiuog
kielu/ ir iszwidis ii/
práeio. Teypągi ir
Lewitá/ kad buwo
pas wietu ir iszwido
ii / ápłinkie. Bet
Samaritonas nekus-
ris kielu eydamas/
ateio pas ii/ir iszwidis
ii mielasirdisty pá-
krutintás buwo. Jr
prieis ázurisie ronas
io/ iliedamas álieiaus
ir wino. Ir vzdeis ii vnt
kiekuwos sáwo / nu-
gabeno szweciu námuo-
sna ir priweyzdeio ii.
A vnt ritoio iszieme
du grásiu sidábro/
ir dáwe pádwárnikuy

dwa śrebne groſze, dał Goſpodarzowi, yrzekł: Weźmi go na ſwą opiekę: á cokolwiek nad to wydaſz, ia gdy ſię wrocę, oddā tobie. Ktoryż z tych, trzech zda ſię tobie bliźnim być onemu, co był wpadł miedzy zboyce? A on rzekł: Ktory vczynił miłoſierdźiè nād nim. Yrzekł mu Iezus: Idźże y ty vczyń takze.

W Niedzielę trzynaſta po Swiątkach

Ewā: v Luk: w R. 17.

WOn czas: Gdy ſzedł IEzus do IEruzálē, ſzedł śrzodkiem Sámaryey yGálileiey. A gdy wchodźił do niektore° miaſteczka, zábieżeli mu

kuy ir tare. Prieweyzdek ii/ á kuno, rint daugieſn iżduoſi/ aß kad ſugrisiu átaduoſiu tau. Kas iżg tutriiu regiſi tau buwis ártimu anam/ kuris impuola terp łatru. A anas táre. Kurſay pádáre miełaśirdiſty vnt io. Ir táre iam JEZVS; Eyk ir tu teypagi dáriſ.

Vnt Trilicos Nedelos po Sekminey, Ewan: Luk. 17.

AKuo metu: kád eio Jezus ing Jeruzalem/ eio per widuri Samáritos ir Galileos. Ir ineiunćiam ing wienu miesteli vztekieio iam dedźieſię

dźieśięć mężow trędowátych. Ktorzy ſtanęli z dáleka: y podnieśli głos mowiąc. Iezuśie Náuczyćielu, zmiłuyśię nad námi. Ktore vyrzawſzy, rzekł; Szedſzy; okażćie śię kápłanom. Yſtáło ſię: gdy ſzli, byli oczyśćieni. A ieden z nich. widząc że był vzdrowiõ: wrocił śię, głoſem wielkim chwaląc Bogá: y padł ná oblicże v nog iego, dźiękuiąc. A ten był Sámáritan. A IEzus odpowiedźiawſzy, rzekł: Zaż nie dźieśięć ieſt oczyśćionych? á dźiewięć kędy ſą? Nie ieſt náleźiony ktoryby śię wrocił, á dał Bogu chwałę, ieśimts wirų ráupuotu/kurie ſtoios iżg toło/ir pákiełe bałſu ſáwo bikodámi: Jezau mokitoie ſuſimilk vnt muſu. Kurius kad/ iſſwido táre. Eykite/ parodikites kunigám. Jr tikos kád eio/ buwo apćiſtiti. A wienas iżg ju kad iſſwido io g ápćiſtitás eſti/ ſugrizo ſu bałſu didźiu gárbindamas Diewu/ ir puołe vnt weydo ties koiu io. A tas buwo Samaritonás. A atſakidamás Jezus táre. Ar ne deśimts irá ápćiſtitu/ a dewini kur ira? Ne rados/ kurſay ſugrizętu ir duotu gárbu Diewuy/tiktay tasay ſwe-

dno

dno tę cudzoźiemiec. Y rzekł mu: Wstań, idź: bo wiará twoiá ćiebie vzdrowiła.

W Niedźielę czternasta po Swiatkach. Ewan: v S. Matth. 6.

W On czas: mowił Iezus vczniom swoim: żaden nie może dwiema Pánō służyć Bo ábo iednego będźie nienawidźiał, ádrugiego będźie miłował: ábo iednego trzymać się będźie: ádrugiego wzgardźi. Nie możećie Bogu służyć, y mammonie. Dla tego powiadā wā, nietroszćie się ożywot wasz, cobyśćie iedli: áni oćiało wásze, czym byśćie się odźiewali. A zaźywot wasz nie iest

timos ßálies żmogus. Jr táze iam. Kielkis, eykiog tikieimas tawo/ tawi swetku pádare.

Vat Kietarolikos Nedelos po Sekminey, Ewan: Matth. 6.

A Nuo metu: Bi łoio Jezus mokitiniams sawo. Newienas ne gal dwiem wießpatim tarnáut. Nes ábá wienu tures neápkuntoy/ á vntru miłes/ ába wieno tureßis/ á vntru pániekins. Ne galite Diewuy tarnaut ir Mamonay. Todrin biłáu iumus/ ne ßielokites ápe dusiu sáwo ku walgitumite/ ney ápe kunu sáwo/ kuo

waż:

ważnieyszy niż pokarm: y ćiało niżli odźienie? Weyrzyćie ná ptáki powietrzne, iż ći nie śieią, áni żną, áni zbieraią do gumien; á Oćiec wasz niebieski żywi ie. Azaśćie wy nie daleko ważnieyszy niż oni? Y ktoż z was troszcząc śię może przydać do wzrostu swego łokieć iedē. A o odźienie przecz śię trożczećie? Przypatrzćie śię liliom polnym, iáko rostą: nie pracuią, áni przędą: A powiadam wam, iż áni Sálomon we wszytkiey ozdobie swey nie bywał ták przybrany, iáko iedná z tych. A ieśliż trawę

ápdinktumites. Ir ne brungieśne tra dusia negi walgiklas/ á kunas negi rubay? Weyzdekite vnt paukśćiu dungaus/ iog ne seia/ ney piauia/ ney sukrauia kluonuosna/ & Tewas iusu dungißkas/ peni iuos. Ir ne toli ius brangiasńieśte neg iie. A kas iżg iusu dumodamás gal priduot strumeniop sáwo wokáktí wienu. Ir áperubus ko sieiotes? Dabokites liliams łauko/ kaip augá/ ne dirbá/ ney werpia. A sakau iusmus iog/ ne Salomonas wyssoy garboy sawo ne buwo

polna

polną, ktora dźiś ieſt, áiutro będźie wpiec wrzucona, Bog ták przyodźiewa; iákoż dáleko więcey was małowierni? Nie troſzćieſz ſię tedy: mowiąc. Coż będźiem ieść, ábo co będźiem pić, ábo czȳ ſię będźiē przyodźiewać? Boć ſię o tȳ wſzytkim Poganie wielce ſtáraią. Abowiem Oćiec waſz Niebieſki wie, że tego wſzytkie° potrzebuiećie. Szukayćieſź tedy náprzod Kroleſtwa Boże° y ſpráwiedliwoſći iego: á to wſzytko będźie wā przydano.

W Niedźielę 15. po Swiątkach, Ewan: w S. Luk: w Rozd; 7.

ápwilktas/ káip wiena iżg tu. A ieygi żoły łauko/ kuri ſiu dienu ira/ a ritoy pećiun imetá/ Diewas teip ápdingia/ kaip toli łabiaus ius mażátikiey? Negi ſiekokites tádu bilodámi. Ku wałgiſime, ába ku gierſime/ ába kuo apdingſimes? Nes to wiſo pagánay ießko. Żino nes Tewas ſuſu dungaus iog to wiſſo priwałote. Jeßkokite tádu pirm Káraliſtes Diewo/ ir teyſibes io/ á tay wisbus iumus priduota.

Vnt pinkiolikos Niedelos po Sekminey, Ewā: Luk. 7,

Won

W On czas: Szedł Iezus do miasta ktore zową Naim: á z nim szli vczniowie ieº y ludźi wiele. A gdy się przybliżał ku brame mieyskiey: álić wynoszą vmarłego, syna iedynego mátki iegº á tá była wdowá: á rzeszá mieyska wielka z nią. Ktorą vyzrzawszy Pan vlitował się nad nią, y rzekł iey: Nie płacz. Y przystąpiwszy, dotkął się mar. (A ći co nieśli, stanęli). Y rzekł: Młodźieńcze, tobie mowię, wstań. Y vśiadł on ktory był vmarły, y począł mowić. Y dał go mátce ieº. Y zdiął wszytkich

A tuo metu: Eio Jezus miestan/ kuri wadino Naym: ir eio su iuo mokitiniey io/ irminia dide. Ir kad árti nos wártump miesto/ sitay numiruśi isznesie sunu wienaturti motinos io/ ir toi nášle buwo: ir minia miesto dide su iu. Kuriu ižwidis wieszpats/ mielasirdisty pátrutintas vnt ios/ tárė iey: Ne werk. Ir prieio i: daśilitelos grabo io. A tie kurie nesie/ stoios. Ir tare: Iáunikayti tau biláu. Kiel/ kis. Ir sedos kursay buwo numiris/ir pradeio kalbet. Ir dawe ii motinay io. Ir ástrach

ſtrach, y chwalili Boga, mowiąc: Że Prorok wielki powſtał miedzy námi, á iż Bog nawiedźił lud ſwoy.

W Niedźielę Szeſnaſtą po świątkach Ewá: v ś. Luk. w Roz. 14.

W On czas: Gdy Iezus wſzedł do domu iednego przednieyſzego Pháryzeuſza w ſzabat ieść chleba: A oni go poſtrzegali. A oto, człowiek niektory opuchły był przed nim. A IEZus odpowiedźiawſzy, rzekł do zákonnych Doktorow y Pháryzeuſzow, mowiąc: Godźili śię w ſzábat vzdráwiać? Lecz oni milczeli. A on vią-

pieme wiſus bayme; ir gaidino Diewu/ błłodami: Jog pranáßas didis kiekes terp mesu/ ir iog Diewas atlũkie żmones ſáwo.

Vnt Siesiolikos Nedelos po Sekminey, Ewá: Luka: 14.

A Nuo metu: kad ieio JEzus námoſn nekurio kunigáykśćio Pharizeußu ſubatoy walgitu duonos/ a anis io tikoio. Ir ßtay żmogus nekuris patulżis wundenimi buwo poakim io. Ir átsakidamas JEzus táre mokitũp zokany/ ir Pharizeußump biłodamás: Ederá ſubatoy gidit? A á nis tikeio. A ánas

wſzy-

wszy go vzdrowił. A odpowiadáiąc rzekł do nich: Ktoreg° z was ośieł, ábo woł wpadnie w studnią: á nie wnet go wyćiągnie w dźień sobotny? Y nie mogli mu ná to odpowiedźieć. Y powiedział też podobieństwo ku tym ktorzy byli wezwani, bácząc iáko pierwsze śiedzenia obierali: mowiąc do nich: Gdy będziesz wezwan ná gody, nie śiadayże ná pierwszym mieyscu, áby snádź podczćiwszy nad ćię nie był wezwan od niego: á przyszedszy ten ktory ćiebie y onego wezwał, nie rzekłći.

nutweris iżgide ii ir pateyde. Ir átsákidámas iump tare. Kurio iżg iusu ásikas ába iaućias ßulnin impuls/ár ne tuoiáus iżtrauks dienoy subátos? ir ne galeto vnt to atsakit iam. Tare wel ir pakwiestump priliginimu dabodámas kaippirmas wietas rinko/ biko dámas iump. Kad busi pákwiestás swodbon/ne seskis vnt pirmos wietos idāt potam ne butu gárbingiesnis negtu pákwiestas nuogáno/ir átais tasay/kurie táwi ir anu pákwiete/ táritu táwi: Duok tam wietu/ ir

Day

Day temu mieyſce; á tedybyś ze wſtydem począł siedźieć ná oſtatnim mieyſcu. Ale gdy będzieſz wezwã, ſzedſzy, śiądźże nápośledniim mieyſcu: że gdy przyidźie ten ktory ćię wezwał, rzecze tobie: Przyiaćielu, pośiądź śię wyżey, Tedy będzieſz vczczõ przed ſpołem z tobą śiedzącemi. Bo wſzelki co śię wynoſi, znižon będźie: á kto śię vniża wywyżſzon będźie.

tád prádeſi ſu giedu turet gálauſiu wietu. Bet kad buſi pákwieſtás/ eyk ſeſkis vnt páſkućiauſios wietos; idant kad áteys/ kurſay táwi pákwiete/ tárytu tau: Prietelau ſlinkis aukßćiaus. Tád bus tau garba poakim draugi ſedináiu. Nes kiekwienas/ kuris ſáwi aukßtina/ bus nu žiemintas/ á kuris ſáwi žiemina/ bus páaukßtintas.

W Niedźielę. 17. po Swiatkach Ewang: w S, Mat: w Rozdz; 22.

Vnt 17. Nedelos po Sekminių. Ewange: Math 22.

WOn czas: przyſzli do IEZVſa

ANuo metu: Prieio JEZuſuop

Phas

Pháryzeuſzowie: y zopytał go ieden z nich zàkonny Doktor, kuſząc go: Náuczycielu, ktore ieſt wielkie przykázanie wzákonie? Rzekł mu IEzus: Miłuy Pána Boga twego ze wſzytkiego ſerca twego, y ze wſzytkiey duſze twoiey, y zcałey myśli twoiey. Toć ieſt náwiętſze, y pierwſze przykázanie. Awtore podobne ieſt temu. Miłuy bliźniego twego iáko ſámego śiębie. Ná tym dwoygu przykázaniu wſzytek zakon, y Prorocy záwiſnęli. A gdy śię Pharyzeuſzowie zebrali

Phariezußay: ir kłauſe io wienas iżg iu Daktarás zokány gundidamas ii- Miſtre/ kuris ira priſakimas didis zokáne? Tárei am JEZVS: Miłeſi wießpáti Diewu táwo iżg wiſſos śirdies tawo / ir iżg wiſos dusios tawo / ir iżg wiſo dumoimo táwo. Tásay ira didżiauſias priſakimas. A vntras toligus irá tam. Miłeſi ártimu ſawo kaip ſáwi páti. Tuoſe dwieiuoſe priſakimuſe vżſwito wiſas zokánas ir Pranáßay. Iż tad ſuſirinko Pháriżeußay / kłauſe iuos Jezus biłodamas:

ſpytá

spytał ich IEzus, mowiąc: Co się wam zda oChristusie? Czyi iest Syn? rzekli mu: Dawidow. Rzekł im: Iakoż tedy Dawid w Duchu zowie go Pánem, mowiąc: rzekł Pan Pánu memu, śiedź po práwicy moiey, áż położę nieprzyiaćioły twoie podnożkiem nog twoich; Ieśli tedy Dawid zowie go Pánem, iakoż iest Synem iego? A żaden nie mogł mu odpowiedźieć słowa: áni śmiał żaden od onego dnia ni ocz go więcey pytać.

Kás tumus regis apo Christu? kieno sunus ira? Tárta iám: Dowido. Tarie iemus Kaipog tádu Dowidas dwasioy wádina ii Wießpatim/bilodamás. Táre Wießpats Wießpati mánam/sedek po deśinei máno/ pakołay. pádesiu neptietelus távo suoleiu kotu távo. Jey tadu Dowidas wadiná ii wießpatim/ kaipog est sunumi io? Ir newienás negaleio iam átsakit żodżio: ir ne drisa ne wienas nuog ános dienos io daugiesn klaust.

W Niedźielę ośmnasta po Swiatkach, Ewan: w ś. Matt. w Rozd. 9.

Vnt 18. Nedelos po Sekminey, Ewangel: Maith: 9.

Won

W On czas: Wstąpiwszy IEzus w łodź, przewiozł się; y przyszedł do miasta swego. A oto przynieśli mu páráliżem ruszonego na łożu leżącego, A widząc Iezus wiárę ich, rzekł páráliżem náruszonemu. Vfay synu: Odpuszczáią się grzechy twoie. A oto, niektorzy z Doktorow mowili sámi wsobie. Ten bluźni. A widząc IEZVS myśli ich, rzekł. Przecz myślićię złe rzeczy w sercách wászych? Coż iest łácniey. rzecz, Odpuszczone są tobie grzechy twoie: czyli rzec, Wstań á chodź? Lecz ábyście wiedźie-

A Nuometu. Jeis JÉzus eldion/ persiite/ ir atáio ing miestu sáwa. A ßtay átánesie iám patiliżium ißtiku ant patáto gulinti. Jr ißwidis JÉzus tikiesimu iu/ táre páraliżium iżtiktám: Dukskis sunáu/ átlaydżias tau nusideimay tawo. A ßtáy ne kurie iżg zaßtiniku bilioio sáwi p. Tasay blużniia. Ir ißwidis Jezus dumás iu/ táre. Kam dumoiate piktá sirdise iusu kas irá pigiesn/ tarit/ atleydżias táu nusideimay táwo/ ergu tárit/ Kielkis ir waikściok? Bet idant żinotumite/ iog sunus

li że moc ma Sy człowieczy ná źiemi odpuszczać grzechy: tedy rzekł páraliżem ruszonemu: Wstań, weźmi łoże twoie, á idź do domu twego. Y wstawszy, poszedł do domu swego. A widząc to rzesze, báły się, y chwáliły Boga ktory dał tákową moc ludźiom.

W Niedzielę 19. po świątkach Ewangelia. v S. Matt. w Roz 22.

W On czas: Mowił Iezus przełożonym kápłańskim y Pharyzeuszom w przypowieściach, rzekąc. Przypodobane iest Krolestwo niebieskie człowiekowi Kro

žmogaus turi gáliby unt žiemes átleydimo nuśideimu: tád tárę páraližium ißtiktám/ kielkis / imk łowu tá wo/ir eyk námuosn sáwo Jr kielęs ir páreio ná muosn sáwo. A regiedámos minios/ bioios ir garbino Diewu kuris dáwe gáliby tokiu žmonems.

Vat dewintoslekos Nedelos po Sekminey, Ewan: Matt: 22.

A Tuo metu. Bi łoio Jezus wiesniams kunigu ir Pházyzeußams. Priliginta ira karaliste dũgaus žmoguy karaliuy / kuris padárė swedbu sunuy sáwo: Jr nußiunte tárnus

iow

lowi, ktory sprawił gody małżeńskie synowi swemu. Y posłał sługi swoie wzywáć zaproszonych ná gody: á niechćieli przyść, y zaśię posłał insze sługi: mowiąc: Powiedźćie zaproszonym: Otom obiad moy nágotowáł; woły moie, y karmne rzeczy są pobite, y wszytko gotowo: Podźćie ná gody. A oni zániedbawszy odeszli, ieden do wśi swoiey á drugi do kupiectwá swego: á drudzy poimáwszy sługi iego, zelżyli, y pobili. A vsłyszawszy krol, rozgniewał śię: y posławszy woyska swe, wytráćił one morderce. y

sáwo wádintu pákwiestuiu vnt swobos/ ir ne norėio átáyt. Wel nusiunte kitus tárnus bikodámas Pásakikite pakwiestiemus. Szłay piestus mano sugatawiau/ iaućiey máno ir penctiniey pamußti/ ir wissá gátáwa/ eykite swoobon. á ánis ápleyde/ ir nuėio kitas kieman sáwo/á kitas vnt priekies sáwo, á kiti nutwere tarnus io ir ißgiedintus ázumusi. A ißgirdis kárálus/ apsirustino/ ir nusiuntis karius sawo ißterioio ázumusićius ánuos/ir miestu iu sudegino. Tad tárė tarnams sáwo/

miasto ich spalił. Tedy rzekł służebnikō swoim. Godyć są gotowe: lecz zaproszeni nie byli godnymi. A przeto idźćie ná rozstánie drog: A ktorychkolwiek náydźiećie, wzowćie ná wesele. Y wyszedszy sługy iego ná drogi, zebrali wszytkie ktore náleźli, złe y dobre y napełnione są gody śiedzącymi. Awszedszy krol, áby oglądał śiedzące: obáczył tam człowieka nieodźiane° odźieńiem wesela. Y rzekł mu: Przyiáćielu iákosću wszedł nie máiąc odźienia wesela? A on zámilknął. Tedy rzekł sługō: Związawszy ręce y nogi iego,

swobdá tiesá gátáwá ira/ bet kurie buwo pákwiesti/ ne buwo wertays/ eykiteg tad ing iśeygas kielu/ ir kuriuosnorint rasite/ wadinkite swobdon. Jr iśeii tarnáy io ing kielus/ surinko wisus, kurios rádo/ piktus ir gierus/ ir pilná buwo swobdá sedinćiu. Jr ieio karalus/ idant iświstu sedinćius/ ir iśwido tinay žmogu neapreditu rubu swodbos. Jr tárc iam; Prietelau kaip ćia ieiey/ ne turedámás rubo swodbos? A ánás ážutiko. Tád tárc karálus tárnáms Suriśi runkas ir kojus io/ imeśkite ji tumwrzućie

wrzuććie g° w ćiēności zewnętrzne. Tam będźie płacz y zgrzytanie zębow. Abowiem wiele iest wezwanych lecz máło wybranych.

sibens wirßutinesn/ tinay bus werksmás ir griežimas duntu. Nes dáug irá páwádintuiu/ á maž ißrinktuiu.

W Niedziele dwudźiesta po Swiatkach, Ewāg: vS. Ian: w R. 4.

ONego czasu, Był nieiáki krolik, krorego syn chorował w Káphárnaumie. Ten gdy vsłyszał iż IEzus przyszedł z Iudźkiey źiemie do Galilèiey, poszedł do niego, y prosił go, áby słąpił, á vzdrowił syna iego. Bo poczynał vmierać. Rzekł tedy do niego IEzus. Ieśli znákow y cudow nie vyrzyćie, nie vwierzyćie. Rzekł

Vnt Dwidesimtos Nedelos po Sekminey, Ewangel: Ioan. 4.

ANuo metu. Buwo nekuris káráłelus/ kurio sunus sirgo miesty Kapharnaum. Tasáy kad iszgirdo JEzu ataiunti nuog Judeos ing Galileu/ nueio iop/ ir práśie io/ idant vżeytu ir ižgiditu sunu io/ nes prádeio mirt. Tárę tad JEzus iop/ Jey žinklu ir práiewu ne regiesite/ ne tikite. Tare iop karado niego

do niego krolik: Pánie, ſtąp pierwiey niż vmrze ſyn moy. Rzekł mu IEzus: Idź, ſyn twoy żyw ieſt. V-wierzył człowiek mowie ktorą mu powiedźiał IEzus, y poſzedł. A gdy on iuż ſtępował, zábieżeli mu ſłudzy: y oznaymili mowiąc, iż ſyn iego żywie. Pytał ſię tedy od nich godźiny, ktorey mu ſię polepſzyło. Y rzekli mu iż wczora ſiodmey godźiny opuśćiła go gorączká. Poznał tedy oćieć, iż to oná godźiná była ktorey mu rzekł IEzus. Syn twoy żywie. Y vwierzył ſam y wſzytek dom iego.

W Niedźielę

kelus. Wießpátie vžeyk pirm neg numirs ſunus mano. Tárc iám JEzus: Eyk ſunus tawo giwas irá. Intikieio žmogus kalbay/ kuriu iám tárc Jezus ir eio. Aiau iam beeiumćiám žiemin/ tarnáy vžtiekieio iám/ ir pásakie biłodami iog ſunus io giwas irá. Kláuſe tádnuog iu ápe wálundu kuzioy gieriaus tureios. Jr pásakie/ iog wakar adinoy ſekmoy ápłayde ii karßtine. Pážino tád tewas/ iog aná ádina buwo kuriioy tárc iam JEzus/ ſunus tawo giwas irá. Jr intikieio patſay/ ir namay io wiſſi.

W Niedźielę 20. y: pierwsza po świątkach Ewan: v S. Matt. 18.

WOn czas: Powiedział IEzus vczniõ swoim tę przypowieść, Przypodobáne iest Krolestwo niebieskie człowiekowi krolowi, ktory chćiał kłaść liczbę z sługámi swoimi. A gdy począł liczbę kłaść, przywiedziono mu iedneg°, co był winien dźieśięć tysięcy tálentow, A gdy on nie miał skąd oddać, kazał go Pan iego záprzedać, y zonę iego, y dźieći, y wszytko co miał. y zápłaćić. A vpadszy sługá on, prosił go, mowiąc, Miey ćierpliwość nád mną

Vnt dwideśimtos pirmos Nedelos po Sekminey, Ewã. Matt. 18.

ANuo metu: Bilo io Jezus mokitiniams sawo tu priežodi. Pciliginta irá káralistę dangaus žmoguy káraluy/ kurs noreio skáyćiu dárit sutarnáys sáwo. Ir kád prádeio skayćia dárit/ atwestas iá buwo wienas/ kuris kaltas buwo iám̃ę simti tukstuncių talẽtu. Kad netureio/ iszkur átaduot / liepe ii wießpats io paduot/ ir moteri io ir sunus/ ir wisa ku tureio/ ir átáduot. A parpuolys tarnas ánasay/ prasie ii bilodamas. Pámildemą

demną: á wſzytko tobie oddam. A Pan zlitowawſzy ſię nád onym ſługą wypuśćił go: y dług mu odpuśćił. Lecz ſługá on wyſzedſzy: nálazł iednego z tych co z nim ſłużyli, ktory mu był winien ſto groſzy, á poimawſzy go, dusił iego mowiąc: Oddaj coś winien. A vpadſzy on towárzyſz, prośił go, mowiąc: Miey ćierpliwość nádemną: á oddamći wſzytko. A on nie chćiał, ále ſzedſzy wrzućił go do więźienia, ázby oddał dług. A vyrzawſzy towárzyſze iego co ſię dźiało, zásmućili ſię bárzo: y ſzedſzy

kintek áwiſſa átaduoſiu tau. A ſuſimiteiis wieſpats vnt tárno ánó iſkeyde ii ir ſkolu iám átkeyde. A iſeis tárnas anaſay/ radowienu iſg draugies ſawo/ kuris kaltas ía buwo ſimtu grášiu/ ir nutweres ſmaugle ii/ bilodámas/ atduok ku kaltas eſſi. Ir párpuolys táworſius io/ melde ii bilodámas. Pámikintek/ á wiſſa átaduoſiu tau. A iſay ne noreio/ bet nueio/ ir imete ii kalinen/ pakolay ſugruſintu iam ſkolu. Regiedáma tad draugle io kas deios nuludo łabay/ ir atajo ir pasákie wieſpáti ſawo wiſſa/ kas deios. Tad

szedszy, oznáymili Pánu swemu wszytko co się działo. Tedy wezwawszy go Pan iego, rzekł: Sługo złośliwy, wszytek dług odpuściłemći iżeś mię prosił: Izáli tedy y ty nie miáłeś się zmiłować nád towarzyszem swoim, iákom się y ia zmiłował nád tobą? Y rozgniewawszy się iego Pan, podał go kátom, áżby zápłacił wszytek dług. Tákći y Oćiec moy niebieski vczyni wam, ieśli nie odpuśćićie każdy brátu swemu z serc wászych.

W Niedzielę 20, y wtora po Swiatkach. Ewá. w S. Matt. w Roz. 22.

páwadino ii wießpats io/ ir tárc iam. Tarne piktásis/ wissu skołu átleydźiau tau/ tog prasiey manim̃ nemu reykie tádu ir tau susimilt ont táworsiaus távo/ kaip ir ońs ont távis susimylau. Jr ápsiu-stinis wießpats io pádáwe ii kotams/ pákoláy á táduotu wissu skołu. Taip ir Tewas mano dangißkas pádaris/ iums iey ne atleysite kiekwienas broluy sáwo iżg śirdźiu sáwo.

Vnt dwideśimtos trečios Nedel: po Sekmines. Ewm. Matt. 22.

Won

W Onczas: Odszedszy Pharyzeuszowie, rádźili się iákoby IEzusa podchwycili w mowie. I posłali mu vcznie swoie z Herodiany, mowiąc; Náuczycielu wiemy, iżeś iest prawdźiwy; y drogi Bożey w práwdźie náuczasz; á niedbasz ni ákog°. Abowiem nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedźże nam tedy, coć się zda. Godźili się czynsz dawáć Cesarzowi, czyli nie? A IEzus poznawszy złość ich, rzekł: Czemu mię kusićie obłudnicy? Pokażćie mi monetę czyńszową. A oni mu przy-

Anuo metu: Atstoii Pharizeu. ßay susikalbineio idãt JÆZV sugautu kalboy / ir nustuntie iog mokitinius sawo su Herodionays bilodámi. Mistre žinome iog tiesus essi / ir kielo Diewo tiesoy mokay / ir nera tau rupestes ne ápe ku / nes neweyzdy vnt persunos žmoniu / pasakik tad mumus / kas tau regis. Deragu cinsiu duot Cieserui / ergu ne? A pažinis Jezus piktiby iu / tare iiem9. Kam mani gundźiate paklaydunay? Parodikite man manietu cinsiaus. A ánis padawe iam grási. nieśli

nieśli grosz. Y rzekł im Iezus; Czyy iest obraz y nápis? Rzekli mu; Cesárski. Tedy powiedźiał im; Więc oddáwayćie Cesárzowi, co iest Cesarskiego, á Bogu, co iest Boskiego.

W Niedźielę 20. y trzećia po Swiątkach, Ewá. v. ś. M, w R. 9.

W Ón czas: Gdy mowił IEZVS do rzeszy, Oto książe iedno przyszedszy, pokłoniło mu śię mowiąc: Pánie, corká moiá dopiero skonáła ále podź włoż ná nię rękę twoię, á ożyie. A wstawszy IEzus, szedł zá nim y vczniowie iego. A oto

Jr tárę iiemus JEzus. Kienoy tay ira á brozás ir vżraßas: Tá re iam: Cieſoriaus. Tád tárę iemus. Atadvokiteg tad kas irá Cieſoriaus Cieſoruy/ ákas ira Diewo Diewuy.

Vnt Dwideśimtos trecios Nedelos po Sekmines Ewang: Matt. 9.

Anuo metu: Bekalbant JEzuy miniump ßtay kunigayksis wienas prieio/ir gázbu iám dáwe bilodámas. Wießpátie dukte mano dabar numire/ bet eyk vždek runku táwo vnt ios/ a bus giwa. Jr kielys JEzus eio paskuy ir ir

sziewiasa,

niewiastá, ktora krwawą niemocprzez dwánaśćie lat ćierpiáła, przystąpiwszy z tyłu, dotknęła śię kráiu száty iego. Bo mowiła sáma w sobie. Bych śię tylko dotknęła száty iego: będę zdrowa. A IEZVS obroćiwszy śię, y vyrzawszy ią rzekł: Vfay corko: Wiará twoiá ćiebie vzdrowiła. Y vzdrowiona iest niewiástá od oney godźiny. A gdy przyszedł IEZVS w dom książęćia, y vyrzał piszczki, ytłũ ludźi zgiełk czyniący, rzekł. Odstąpćie: á bowiemći nie vmárła dźieweczká: ále spi. Y śmieli śię mokitiniey io. Aßtay žmoná / kuri krauto tekieimu kinte per dwilika metu / prieio izg ážupákalo ir dassiteio kráßto rubo io. Nes bitoio sawimp/ Jey dasiliteśiu tiktay rubo io/ szweyká bussiu. A Jezus átsigrižis ir ißwidis iu tárę. Dukśekis dukte/ ţntikieimas tawo tawi szweykų pádare. Ir szweyka buwo žmoná nuog ános walũdos. A kad átaio JEzus námuosn kunigáykśćio/ ir ißwido łumzdinikus ir miniu betrunkiunćiu; tárę Atstokite / ne numirę mergayte bet miekt. Ir iuokies izg io. A

z niego.

z niego. A gdy wygnano rzeszą. wszedszy viął ią zá rękę, y powstáła dźieweczká. Y rozeszła się tá sławá powszytkiey oney ziemi.

kad bnwo išwarita miniá/ ieia ir nutwe re runku ios. Jr kielá mergayte ir išeio apsákimás tasay per wissu źiemi anu.

W Niedźielę 24. po Swiatkách, Ewan. v S. Mat. w Roz. 24.

Vnt Dwideśimtos kietwirtos Nedel: po Sekminey Ewã: Mat 24.

WOn czás: Mowił IEZVS Vczniõ swoim. Gdy vyrzyćie brzydkie spustoszenie, ktore iest przepowiedźianeprzeź Daniela Proroka, stoiące ná mieyscu świętym, (kto czyta niech rozumie) tedy ktorzy są w Iudzkiey źiemi, niech vćiekáią ná gory: á ktoby był ná domie, niechay nie sstę-

Aciuo metu: Biloio Jezus mokitiniams sáwo / kád išwisite biauru išnaykinimu kuris ira pásakitas nuog Dánielo Pranašo / stowinti vnt wietos šwintos (kas skayto tegul išsmano) tad kurie Judeoy ira/ tegul bega vnt kálnu: ákas vnt stogo/ tegul ne nulipá imtu ko iźg námu

puis

puie, áby co wźiął z domu swego: á kto ná roli, niech się ná zad nie wraca brać sukniey swoiey. A biada brzemiennym, y pierśiámi kármiącym, w one dni. Prośćiesz tedy, áby vćiekanie wáśze nie było źimie, ábo w szábat. Abowiem ná on czas, będźie wielki vćisk iáki nie był od początku świáta, áż do tąd, áni będźie. A gdy by nie były skrocone dni one, nie byłby záchowany żaden człowiek, ále dla Wybranych, będą skrocone dni one: Tedy ieśliby wam kto rzekł? oto tu iest Chrystus, ábo owdźie: niewierzćie. A bo-

sawo: já kas vnt dirwos tegul ne grižta imtu tubo sáwo. A beda nesćiomus ir žindžiunćiomus ánose, dienose. A melskite idant ne butu begimas iusu žiemoy aba subátoy. Nes bus tuo metu prespáuda didel toki ne buwo nuog pradžios swieto/ ik sioláy / ney bus. Ir iey butu nebuwoi nutrumpintos dienos ános/ ne butu išganitas wissokias kunas: bet del išrinktuiu bus nutrumpintos dienos ános. Tad iey kas iusmus taris. Sztáy sia ira Chrystus ábá auria/ ne tikiekite. Nes kielsis neteysus Chri-

wiem

wiē powstáną fałszywi. Chrystusowie. y fałszywi prorocy: Y czynić będą známiona wielkie y cuda: ták iżby zwiedli (by mogło bydź) y wybrane. Otomći wam powiedział, Ieśliby tedy wam rzekli: Oto ná puszczy iest: niewychodźćie. Oto iest w zamknieniu: nie wierzćie. A bowiē iáko błyskawicá wychodźi, od wschodu słońca, y okazuie śię áż ná zachodźie: ták będźie y przyśćie syna człowieczeg°. Gdźieć kolwiek będźie ćiało, tam śię y orłowie gromadzą. A nátych miast, po vtrápieniu onych dni, słońce śię za-

stay/ ir neteysus Pranaßay/ ir dátis zinkl9 didźius ir práiewus/ teip kad paklidiman iwesti butu (iey gali buti) ir ißrinktieii. Tay ápsakiáu iumus. Jey tadu táris ium9. Szytay girioy ira/ ne ißeikite: sitáy ażudárime/ ne tikiekite. Nes kaip zaybas ißeit nuop saules vztekieymo/ ir parodźias áżusikeydimy: teyp bus ir átaimas Sunaus żmogaus. Kur norint bus kunas/ tinay sustrinks ir areley. A tuoiaus po priespauday dienu ánu sáule áżutems/ ir menuo nedues świesibes sawo/ ir żwayżdes puldines

ćmi

ćmi, y księżyc nie da
świátłości swoiey; á-
gwiazdy będą pádać z
nieba: y mocy niebie-
skie poruszone będą. á
ná on czas się v każe
znak, Synà człowie-
cze° ná niebie. Y tedy
będą nárzekać, wszyt-
kie pokolenia źiemie,
y vyrzą Syna człowie-
cze° wobłokach niebie-
skich, zmocą y zmaie
statem. Y pośle Anioły
swe z trąbą, y głosem
wielkim: y zgromádzą
wybráne iego, ze czte-
rech wiátrow; od kra-
iow niebios, áż do kra-
iow ich. Aod figowe°
drzewa vczćie się po-
dobieństwa. Gdy iuż
gałąź iego odmładża
się, liście wypuszcza,

ižg dungáus/ ir gáli
bes dungaus pásiwi-
skins. Ir tád ráudos
wissos gimines žie-
mes/ ir išwis Sunu
žmogaus átsiunti de-
besise dungaus su ga-
liby didźiu ir Maie-
stotu. Ir nusius An-
kelus sáwo su trubu
ir balsu didźiu: ir su-
rinks išrinktuosius io
nuog kieturiiu weiu/
nuog kraštu dungu
iki kraštáms iu. A
nuog medźio figos
mokikites priligini-
mo/ kad iau šáká jo
práspraksta ir lapay
keydźiás žynote iog
árti ira wàssará: tei-
ir ius kad išwisite tay
wissa/ žinokite iog
árti ira durise. Už-

znaćie

znaćie iż bliſko ieſt la-
to. Także y wy, gdy
vyzrzyćie to wſzy-
tko, wiedzćie iż bliſko
ieſt we drzwiach. Za-
prawdę powiádam wā;
iż nie przeminie ten
narod, aż byśię ſtáło to
wſzytko. Niebo y źiemia przeminą; ále ſło-
wa moie nie przemina.

Vźtieſu biłau iumus/
iog ne praeis gimine
toi / pákołay wiſſa
tay ſtoſis. Dungus
ir źieme práßoks: á-
żodźiey mano ne
práßoks.

Oto ciebie, pastrodis zinlitas, kunans žmogaus, ant dangaus.

EWAN-

EWANGELIE

POLSKIE Y LITEWSKIE

Ná Swięta przednieyſze.

W dzień Swiętego Andrzeia Apoſtoła Ewã. v S. Matt. w Roz. 4.

W On czas: Gdy IEZVS chodźił nád morzẽ Galileyſki vyrzał dwu braćiey, Symona ktorego zowią Piotrem, y Andrzeia bráta iego, zapuſzczaiące ſięći w morze (ábowiem byli rybitwi) y rzekł im: Podźćie za mną: á vczynię was rybitwami ludzi. A oni nátych miaſt, opuśći wſzy ſieći, ſzli zá nim. A poſtąpiwſzy ſtamtąd, vy-

Vnt dienos Andreiaus S. Ewangel. Matth, 4.

Anuo metu: Wayksćiodamas JĘsus pas marias Galileos /ir iſzwido du brolu / Symanu kuris wadinási Petru/ ir Andreiu broli io/bekeydźiuncius tinklus ing marias (nes buwo żuwinikay) ir tare iiem9. Eykite paſkuy máni/ ir pádárisiu ius żuwinikays żmoniu. A ánis tuoiau páliki tinklus eio paſkuy ii. Aeydámas

źrzał

źrzał drugich dwu bráćiey Iákoba Zebedeuszowego, y Iána brata iego w łodźi, z Zebedeuszē oycē ich, oprawuiące śieći swoie: y wezwał ich. A oni, natych miast opuściwszy śieći y oyca, szli za nim.

nuog ti/ iß wido kitu du brolu Jákubu Zebedeußo ir Jonu brolu io eldiioy su Zebedeußu tewu iu betay-sunćius tinkłus, sáwo ir páwadino iuos: Á ánis tuoiau páliki tinkłus / ir tewu / eio paskuy ii.

W dzień S. Mikołaia Ewāgelia; w S. Matth. w Rożd: 25.

ONego czásu: powiedźiał IEZVS Vczńiom swoim tę przypowieść. Człowiek niektory precz odieżdzaiąc, wezwał sług swoich. ydał im maiętności swoie. Y dał iednemu pięć talentow, á drugiemu dwa, á drugiemu ie-

Vnt dienos S. Mikałoiaus Ewang: Matt: 25.

ANuo metu: Bałoio Jezus mokitinias sawo tu priežodi. Zmogus wienas toli waźiodamas/ páwádino tarnus sawo ir dáwe iiemus turtu sáwo. Ir wienam dawe pinkis talentus á kitam du/ kitam wel wienu / kiekwienam

ieden, każdemu wedle własnego przemożenia: y wnetże odiachał. A poszedszy on ktory był wziął pięć talentow, robił imi, y zyskał drugie pięć. Tak że y tē ktory był wźiął dwa tálenty, y zyskał drugie dwa. Lecz ten ktory wźiął iedē, szedszy zakopał wźiemi, y skrył pieniądze Pána swego. A po nie małym czásie wrocił śię Pan onych sług, y vczynił liczbę z nimi. A przystąpiwszy ten ktory wźiął pięć talentow, przyniosł drugie pięć talentow mowiąc: Pánie, dáłeś mi pięć talentow: otom drugie pięć zyskał imi.

pagal tik, o iszgałeimo ir nuważiáwo tuoiau. Ir nueis kurts pinkt talentus iemis buwo, ir dirbo ieys/ ir nupelne kitus pinkis: Tey pagi ir kurts du buwo iemis / nupelne kitu du. Akurts buwo wienu iemis/ nueis ikase źiemen/ ir pásiepe pínigus wießpáties sáwo. A po nemażám metu/ átáio wießpátes tárnu ánu / ir dáre skayćiu su ieys. Ir prieis/ kurts pinkis tálentus buwo iemis/ átnesie kitus pinkis talentus tacidamas. Wießpátie pinkis talenty dáwey mań/ ßtáy kitus pinkis nupelniau. Táre iam wießpats

Rzekł

Rzekł mu Pan iego: Dobrzeć ſługo dobry y wierny: Gdyżeś? nad małym był wierny, nád wielem ćię poſtanowię: wnidź do weſela Pánа twe°, A przyſtąpiwſzy y on, ktory dwa talenty wźiął, rzekł: Pánie, dałeś mi dwa talenty; otō drugie dwa imi zyſkał, Rzekł mu Pan iego: Dobrzeć ſługo dobry y wierny: Gdyżeś był wiernym nad małym, nad wielem ćię poſtanowię; wnidź do weſela Pana twego,

W dźień Poczećia P. Maryey, Początek. S. Ewā: według Mat: 1.

KSięgi rodzaiu Iezuſa CHryſtuſa Sына Dáwidowego;

10. Gieray tárne gietáſis ir teyſus iog vnt mażo buway teyſus vnt daugio táwi páſtátiſiu: ieyk linksmiben wießpáties táwo. Jr prieio ir kuris du talentu buwo iemis ir tárę. Wießpátie/ du tálentu dáwey mán; ßtay kitu du nupelnian. Tárę iam wießpats io. Gieray tárne gierásis ir teyſus/ iog vnt mážo buway teyſus/ vnt dáugio táwi páſtátiſiu/ ieyk dziáugſinán wießpáties táwo.

Vnt dienos Praſideimo Pannos Marios Ewā:

Matth. 1.

KNigos vżgimimo JEZAVS Chriſtaus/ Sunaus

Syna

Syna Dáwidowego: Syná Abrahamowego, Abraham zrodźił Izááka: A Izáak zrodźił Iákoba: á Iákob zrodźił Iudę y brácią iego: Iudas lepak zrodźił Phareſá y Zarę z Thámary. A Phares zrodźił Eſrona: A Eſron zrodźił Aráma: Aram zaś zrodźił Aminadába: Aminadab zrodźił Náaſſona. A Náaſſon zrodźił Salmona: A Salmon zrodźił Booſa z Ráhaby, Boos lepak zrodźił Obeda ź Ruthy. A Obed zrodźił Ieſſego. Lecz Ieſſe zrodźił Dáwida Krola. A Dáwid krol zrodźil Salomona, z oney ktorá była

Dowido/ Sunaus Abrahámo. Abrahamas págimde Izááku A Izáákas págimde Jakobu. A Jákobas pagimde Judu ir brolius io. Iudas wel págimde Phareſu ir Zaru iſz Thamaros. A Pháreſas págimde Eſronu. A Eſronas págimde Arámu. Aramas wel págimde Aminádábu. Aminádábas págimde Nááſſonu. A Náaſſonas págimde Salmonu. A Salmonus págimde Boozu iſz Rahábos. Boozas wel págimde Obedu iſz Ruthos. A Obedas págimde Jeſſi. A Jeſſe págimde Dowidu Karálu. A Dowidas

Vyaſzo-

Vryaszowá. Sálo= mon zaś zrodźił Ro= boama: A Roboam zrodźił Abiama: Abi= am zrodźił Ase: Asa zrodził Iozaphata. A= Iozaphat, zrodźił Io= rama. Ioram lepak zrodźił Ozyasza: A O= zyasz zrodźił Ioatha= ma: A Ioatham zro= dźił Achaza. Achaz zaś, zrodźił Ezechia= sza: A Ezechiasz, zro= dźił Manasssesa: A= Manasses zrodźił A= mona: Amon lepak zrodźił Iozyasza. A Iozyasz zrodźił Iecho= niasza y bráćią iego w záprowádzeniu Babi= lońskim, Iechoniasz zrodźił Salathiela: A Salathiel, zrodźił Zo=

Karalus pagimde Sa= lomonu iżg ános/kuri buwo Vriosiaus. Sá= lamonas wel págimde Roboamu. A Robo= amas págimde Abia= mu. Abiamas págim= de Asu. Asá wel pági= de Josaphatu. A Jo= saphatas págimde Jorámu. Joramas wel págimde Oźiášu. A Oziašus págimde Joátham. A Joathá= mas págimde Achazu. Acházas wel págimde Ezechiášu. A Eze= chiašus págimde Ma= nassesu: A Manasses págimde Amonu. A= monas wel págimde Josiášu. A Josiašus págimde Jechoniašu ir brolus io prášnesi=

robobela:

Zorobábela: A Zorobábel, zrodźił Abiiuda: Abiud lepak zrodźił Eliakima, A Eliakim zrodźił Azora: Azor zaśię zrodźił Sádoka: A Sádok zrodźił Achima: Achim też zrodźił Eliuda. A Eliud zrodźił Eliazára: A Eliazár zrodźił Matthana. Matthan lepak zrodźił Iákoba. A Iákob zrodźił Iozepha męża Máryey. Z krorey śię narodźił IEZVS, krorego zowią CHryſtuſem.

Babilonion. A poprásinesimuy Babilanion Jechoniaßus págimde Salathieli. A Salathielis págimde Zorobabeli. A Zorobabelis págimde Abiudu. Abiudas wel pagimde Eliakimu. A Eliakimas págimde Azoru. A Azoras págimde Sádoku. A Sadokas págimde Achimu. Achimas wel págimde Eliudu. A Eliudas págimde Eleázáru. A Eleázáras págimde Matthanu.

Matthanas wel págimde Jákobu. A Jákobas págimde Jozephu witu Marios/ izg kurios gime JEZVS/ kury wadina Chriſtuſu.

W dźień S. Thomásza Apostoła Ewan: v Iana S. w Rozd. 20.

WOn czas: Thomasz ieden ze dwunastu: ktore° zowią Didymus niebył z nimi kiedy przyszedł IEzus. Mowili mu tedy drudzy vczniowie: Widźielismy Pána. A on im rzekł: Ieśli nie vyzrzę w ręku iego przebićia goździ; á nie włożę pálca mego na mieysce goździ, y nie włożęli ręki moiey w bok iego: nie vwierzę A po ośmi dni, byli zaśię vczniowie iego w domu, y Thomasz z nimi. Przyszedł Iezus drzwiami zamknionemi, y stánął w pośrzod-

Wnt dienos S. Thamosiaus Ewangelia Ioniep. 20.

ANuo metu: Thamosius wienas iż dwilikos / kuris wádinasi Didymu / ne buwo su ieys / kad átaio JÉzus. Tárę tad iam kiti mokitiniey: Regieiom Wießpáti. Ánas tárę iiemus: Jey ne ißwisiu runkose io praduzimo winiu ir ne indesiu pirßto mano wieton winiu / ir ne ikeysiu runkos mano ßonan io / ne intikiesiu. Jr po aßtuonioms dienōs wel buwo mokitiniey io widuy / ir Thamosius su ieys. Ataio Jezus durims ázudá-

ku

ku, y rzekł: pokoy wam. Potym rzekł Thomaszowi; ściągni sam palec twoy, á oglądaj ręce moie, y ściągni rękę twoię á włoż ią w bok moy: a nie bądź nie wiernym; ále wiernym. Odpowiedźiał Thomasź, y rzekł mu: Pán moy y Bog moy. Powiedźiał mu IEZVS: Iżeś mię vyźrzał Thomaszu, vwierzyłeś. Błogosławieni ktorzy nie widźieli á vwierzyli.

Wdźień S. Szczepana Ewange: v Matth: S. w Rozdź: 23.

W On czas: Mowił IEzus rzeszom Zydowskim, y

ritoms / ir stoios widuy iu ir tárę. Pátáius tums. Potam tárę Thamośiuy. Iśtiesk sinay pirśtu távo á ápżvalgik runkas máno: ir iśtiesk runku távo/ áindek iu ſoman mano; á ne buk netikinćiu bet tikinćiu Atsákie Thámośius ir tárę. Wieśpáts mano ir Diewas máno. Tárę iam Jezus/ iog regieiey máni Thamośiau/ intikieiey. Págirti kurie ne regieio á intikieio.

Vnt dienos S. Stephano Evangelia Matteu:

23.

A Kuro metu: Bíłom Jezus niump żydu ir wire-

prze-

przełożonym kapłańskim: Oto ia posyłam do was proroki y mędrce, y Doktory: á z nich (jedne) zabiiećie y vkrzyżuiećie, á drugie vbiczuiećie w bożnicach wászych, y będźiećie ie prześladować od miasta do miasta, áby przyszła ná was wszytka krew sprawiedliwa. ktora rozlana iest ná źiemi, odekrwie Abla sprawiedliwego, áż do krwie Zacharyásza syna Barachiaszowego, ktoregośćie zabili miedzy kościołem y ołtarzem. Zaprawdę powiadám wam, żeć przyidźie to wszytko ná ten narod. Ieruzalem, Ieruzałem, ktore

ſniump kunigu. ſitay aß ſiunćiu iuſump Pránaßus ir ißminstingo ir mokituoſius ráßty. Ir iżg iu (wienus) ázumuśite irnuskrižiáwoſite / á kitus nupłakſite bażnićioſe iuſu, ir perſekioſite, nuog mieſto ing mieſtu / idant áteytu vnt iuſu wiſſas krauiás teyſuſis / kuris práliestas ira vnt żiemes / nuog krauio Ablo teyſaus iki krauiu Zachárioſiaus ſunaus Baráchioßaus / kuri ázumuśiete terp bażnicios ir áltoriaus. Vżtieſu kałbu iumus / átays wiſſá tay vnt gimines tos. Jeruzalem / Jeruzalem / zabiiaſz

zabiiáſz proroki, y kamionuieſz te, ktorzy do ćiebie ſą poſłani. Ile kroć chćiałem zgromádźić ſyny twoie, iáko kokoſz kurczęta ſwoie pod ſkrzydła z gromadza, á niechćiałeś; Otoż wam zoſtanie dom waſz puſty. A bowiē powiádam wā; Nie vyzrzyćie mię od tąd, áż rzeczećie: Błogoſławiony ktory idźie w imie Páńſkie.

kuris áżumusínei práṅaßus / ir átmenims żudi tus / kurie táwiſp buwo nuſtuſti. Kiek kartu noreiau ſorinkt ſunų táwo/ káyp wißta ſurinká wißtelus ſáwo po ſpárnays/ á ne nozerey: Szitay atliks iumus namay iu ſu ápleyſti. Nes ſákau iumus / ne regieſite manis nuog śio meto/ net tariſite: Pá. girtas kurſay eyt wardan wießpáties.

Wdźień S. Iana Ewă. geliſty. Ewang. v Iana S. w Rozdz: 21,

Vnt dienos S. Iono Ewangeliſtos. Ioniep, 21.

WOn czas: Rzekł IEZVS Piotrowi: Podź zá mną. A Piotr obroćiwſzy śię, vyrzał onego vczniá, ktoregó,

Atuo metu: Báloio Jezus Petruy: eyk páſkuy máni. Atſigrižis Petras iß wido mokitini anu ktorego,

ktorego miłował Ie=
zus. pozad idącego,
ktory też położył śię
był przy wieczerzy ná=
pierśiach iego, y mo=
wił: Pánie ktory ieſt
co cię wyda? Tego te=
dy vyźrzawſzy Piotr,
rzekł Iezuſowi: Pánie,
á ten co? Powiedźiał
mu Iezus: Ták chcę
żeby tē zoſtał, aż przyi
dę, co tobie do tegº? ty
podź zamną? Gruch=
nęła tedy tá mowá
miedźy bráćią, iż on
vczeń nie vmrze. Lecz
nie rzekł Iezus. Nie=
vmrze: ále tak chcę
żeby on zoſtał áż przyi
dę, co tobie do tego.
Tenći ieſt on vczeń,
ktory świadczył o tym,
y nápiſał to: áwiemy

kurí mileio Jezus, pás=
ſkuy eiunti/ kurſay ir
gulęio wieczeroy vnt
krutu io/ ir tárę: wieß=
pátie kas ira/ kuris tá=
wi iżduos: ſitu tad iß=
widis Petras tária Ie=
zuy. Wießpatie á taſ=
ſay ku: Tária iám Je=
zus: Teip noriu idant
taſſay átliktu, pakołáy
áteyſſiu/ kas táw top:
tu eyk páſkuy máni.
Jßeio táð, ta kálbá
terp brolu/ iog moki=
tinis ánaſay ne nu=
mirs. A ne tárę Jezus
ne numirs/ bet teip
noriu idant anás át=
liktu, pakołáy áteyſſiu/
kás táw top: Taſſáy
ira mokitinis ánásay/
kuris ſwieciimu iż=
duoſt ápetay/ ir pára=

że

ze prawdziwe iest świadectwo iego.

W dźień Młodźiankow Ewan: v Matt. S. w Rozd: 2.

ONego czasu: Anyoł Páński vkazał śię we śnie Iozephowi, mowiąc: wstań á weźmi dziećiątko y mátkę iego, á vćiecz do Egyptu, y bądź tam ażci powiem. A bowiem będźie Herod szukał dźiećiątka, áby ie zátraćił. A on wstawszy, wźiął dźiećiątko y mátkę iego wnocy y vszedł do Egyptu. Y był tam áż do śmierći Herodowey: áby śię spełniło, co powiedźiano iest od

śie tay/ ir žinome iog tiesus ira szwiećiimas io.

Vnt dienos Nekaltuiu Bernelu Ewan: Mat. 2,

ANuo metu: Angelas Wießpáti, es pásirode sápny Josephuy bitodamas: Kielkis ir imk bernelį ir motinu ſo/ ir bek ing Egiptu/ ir buk tinay pakolay pásakisiu tam: Nes ießkos Herodas bernelo/ idant ii nužuditu. A ánas kielys/ ieme berneli ir motinu io náktiy/ ir nueio ing Egiptu/ ir buwo tinay iki numirł muy Herodo. Idant ißpilditus kás buwo pásakitá per pránaßu bitunti Pán-

Pána przez Proroka mowiącego: Z Egyptu wezwałem Syna moiego. Tedy Herod widząc że był omylonym od Mędrcow, rozgniewał się bárzo, y posławszy pobił wszytkie dźieći krore były w Bethlehemie, y po wszytkich granicach iego ode dwu lat y niżey, według czasu ktorego się był dostátecznie wywiedźiał od Mędrcow. Tedy się spełniło to, co iest rzeczono przez Ieremiasza Proroka mowiącego; Głos był słyszan w Ramie: płaczy narzekánie wielkie: Rachel płácząca synow swoich, y nie chćiałá siędać pocieszyć iż ich nie masz.

Jźg Egipto páwadinau sunu máno. Tad Herodás riegiedamas iog buwo nuog išmintinguiu priwiktas/ápsiruſtino łabay ir nusiuntis áżumusie wiſſus bernelus kurie buwo Bethleeme ir wiſſuose kraßtuose io, nuog dweiu metu ir żiemaus: pagal meto/ kurio buwo isikłausis nuog išmintinguiu. Tad isipildė kas buwo pásakita per Jeremiosu pránášu bilłunti. Balsas Rámoy girdetas irá/ werksmas ir raudoimas didis. Rachel werkentiii sunu sáwo/ ir ne noreio but pálinksmintu/ iog iu nera

W dzień S. Iagnieszki. Ewan: w S. Matthew: w Rozdz: 25.

WOn czas: Mowił Iezus vczniom swoim tę przypowieść. podobne iest Krolestwo niebieskie dźieśiąći Pannō: ktore wźiąwszy lampy swoie, wyszły przećiw oblubieńcowi y oblubienicy. Á pięć znich było głupich, á pięć mądrych. Ale pięć głupich, wźiąwszy lampy, nie wzięły z sobą oleiu w náczynia swoie z lampámi. A gdy oblubieniec omieszkiwał, zdrzymały śię wszytkie, y posnęły. A o pułnocy stało się wōłanie: Oto oblubie-

Vnt dienos S. Iagnieszkos, Ewange: Matt: 25.

ANuo metu: Bikoio Jezus mokitiniams sawo tu priežody. Priliginta ira karaliste dangaus desimti pānoms kurios iemi lampas sawo isseio prieß iauniki ir sukalbetuiu pánnu. A pinkios isg iu buwo durnos/ ir pinkios issmintingos. Bet pinkios durnos iemi lampas ne ieme áleiaus su sawim: á issmintingos ieme álieiu suduosu sawo su lampáms. Ir kad truko iaunikis/ápsnudo wisos ir ázumigo. A widuy nákties stoios baukszmás/ Stay

niec

niec idźie, wynidźćie przećiwko iemu. Tedy wstały one wszytkie Pánny, y ochędożyły lampy swoie. Lecz głupie rzekły mądrym: Daycie nám z oleiu waszego: boć lampy násze gasną. Odpowiedźiały mądre mowiąc: By snádź nam y wam nie dostało, idźćie ráczey do przedaiacych, á kupćie sobie. A gdy szły kupować, przyszedł oblubieniec: á ktore były gotowe weszły z nim ná gody, y zámknionо drzwi. Náostatek przyszły też y drugie Pánny, mowiąc: Pánie, Pánie, otworz nam. A on odpowiadáiąc, rzekł: Zá-

iaunikis eyt/ isseykite prieß ii. Tad kieles wissos anos pannos/ ir áprede lámpas sáwo. A durnos isßmintingoms tárę/ duokite mums iżg áleiaus iusu: nes lampos musu gisá. Atsákie isßmintingos bilodamos. Jdánt ártes mums ir ium̃s netektu/ eykite gierians párdaweiũp/ ir pirkite sau. A kad eio pirktu/ átáio iaunikis/ ir kurios buwo prisiwinkí ieio su iuo swodbon/ ir aźuwertos buwo duris. Atabay wełay átaio ir kitos pannos bilodamos. Wießpátie/ Wießpátie atdárik mums. A nas átsakiprawdę

práwdę mowie wam, nie znam was. Czuyćieſz tedy bo niewiećie dniá á ni godźiny.

W Dzień Nawrocenia S. Pawła Ewang: w S. Matt: w Rozd: 19.

W On czas: Rzekł Symon Piotr do IEZuſá: Otoſmy my opuścili wſzytko, y poſzlichmy zá tobą: coż nam tedy będźie? A IEzus rzekł im: Zaprawdę powiadam wam, iż wy, ktorzyście ſzli zá mną, wodrodzeniu gdy vśiędźie Syn człowieczy ná ſtolicy maieſtátu ſwego, będziecie y wy śiedzieć ná dwanáśćie ſtolicach, ſądząc dwanaśćie

damas tárę. Vżtiesu biłau iumus. Nepáziſtu iuſu. Jauſkiteg tád: nes nežinot dienos ney ádinos.

Vnt dienos S. Powilo apſigrižimo, Ewangel:

Matth. 19.

A Nuo metu: biłoIo Symonas Petras Jezu ſop. Sźtymes wiſſá ápleydeme/ ir nueiom paſkutawi/ káſgi tad mumbus? A Jezus átſakeiiem: Ažutiesu biłau iumus/ iog ius/ kurie paſkuy mani eiot/ ápſigiimime kád ſeſis ſunus žmogáus vnt ſoſto Maieſtoto ſáwo/ ſedeſite ir ius vnt dwilikos ſoſtu ſudidami dwilikę geminiu Iſrаelo. Ir kiekwienas/

náśćie pokoleniá Izráelſkie. Y wſzelki ktoryby opuśćił dom, ábo bráćią, ábo śioſtry, ábo Oycá, ábo mátkę, ábo żonę, ábo ſyny, ábo role, dla imieniá mego: tyle ſtokroć weźmie, y żywot wieczny odźierży.

kurſáy apkeys namus ába ſeſeris/ ábá brolus/ ába tewu/ ába motinu/ ába moteri/ ábá ſunus/ aba dirwas/ del wárdo máno: tiek śimtu kártu ims/ ir żiwatu amżynu áptures.

W Swięto Oczyśćieniá Pánny Márycy, Ewá. v S. Luk: w Rozd. 2.

Vnt Szwintes Apćiſtiimo Pannos Maryos. Luk. 2.

WOn czas: Gdy śię wypełniły dni oczyśćieniá Márycy według zákonu Moyżeſzowego przynieśli IEzuſá do Ieruzálem áby go ſtawili Pánu (iáko nápiſano ieſt w zákonie Páńſkim: Że wſzelki mężczyznáotwieráiący ży-

AKuo metu; Kád iſzpiłdes dienos ápćiſtiimo MARios pagal zokano Mayżiesiaus/ áttánesie Jezu Jerozolimop/ idát ii ſtátitu Wieſzpáti kaip parásitá ira ſtatime Wieſzpáties/ iog wiſokias wiriſzkas átweriuſis żi-

wot, świętym Pánu názwany będźie.) A iżby oddali ofiarę wedle tego co iest powieźiano w zakonie Páńskim, párę synogarlic, ábo dwoie gołąbiąt. A oto był człowiek w Ieruzálem, ktoremu imię Symeon: á ten był człowiek spráwiedliwy y bogoboyny, oczekiwaiący pocieszechy Izráélskiey: á Duch S. był w nim. Y oznayamiono mu było przez Ducha świętego, że nie miał oglądać śmierći, ażby pierwey oglądał CHrystusa Páńskiego. Y przyszedł w Duchu do Kościoła. A gdy Rodźicy wnośili dźiećiątko IEZVSA, áby za nie

wátu/ ßwintu Wießpáti bus wádintu. Ir idant duotu áśieru/ pagal to kas ira páśakita istatime Wießpáties/ poru purpłelu ába du karwełayćiu. A sítay żmogus buwo Jerozolime/ kuziam wardas Symeonas, á tasaybuwo żmogus teysus/ ir Diewobiiusis łaukius palinksminimo Izraelo/ ir Dwásia ßwintá buwoiupm. Ir ápreykßtaiam buwo nuog Dwásios ßwintos/ iog ne turcio smerties regiet/ netpirm isßwistu Chrystu Wießpaties. Ir ataio Dwásioy bážnićon. A kad gimditoiey ineśi ne Jo, waykieli Jezusa

źa nie vczynili wedle zwyczáiu zákonnego: on też. wźiął ie ná ręce swoie: y błogosławił Boga, y mowił: Teraz Pánie puszczasz sługę twego w pokoiu, według słowa twego. Gdyż oczy moie oglądały zbawienie twoie, ktoreś zgotował przed obliczność ćią wszytkich ludźi. Swiatłość ná obiawienie Pogánow, y chwałę ludu twego Izraelskiego.

W dźień S. Macieia Apostoła. Ewan: v S. Matth. w Rozd. 11.

W On czas: Odpowiadaiąc Iezus, rzekł: Dźiękuię tobie Oycze, Pánie nieba y ziemie, żeś te rzeczy

su/ idánt padárittu ázu ii pagal budo zokáno. Ir iisay ieme ii vnt runku sawo, ir garbino Diewu ir tare: Nuleyd tárn^o tawo wießpátie, págal żodzio táwo pákaiuy. Jog iśwido ákis mano iżganimu táwo, kurys sugatawiley poakim wisu żmoniu. Swiesiby vnt ápreyßkimo pagonu, ir gárbos żmoniu táwo Jzraelo.

Vnt szwinties S. Morcżaws Apaszłało Ewangeli.

Matt: 11.

ANuo metu. Atsakidamas JEzus táre. Dekawotu tau Tewe/ Wießpatie dãgaus ir żiámes/ iog

zakry

zákrył przed mądrymi y rostropnymi, á obiáwiłeś ie máluczkim. Tákći Oyeże: iż się ták vpodobáło przed tobą. Wszytkie rzeczy dane mi są od Oycá mego. Y nikt nie zna Synà, iedno Oćiec: áni Oycá kto zna, iedno Syn, á komuby chciał Syn obiáwić. Podźćie domnie wszyścy ktorzy pracuiećie, y iesteśćie obćiążeni: á ia was ochłodzę. Weźmićie iárżmo moie na się, á vczćie się odemnie, żem ćichy y pokornego serca: á náydźiećie vspokoienie duszom wászym. Abowiem iárzmo moie słodkie

tay paslepey nuog iß. mintinguiu ir suprũtunćiuiu / ir apreyßkiey tay mażiteliams. Teyp Tewe / iog teyp poákim táwis megos. wissa iżá manę páduotá nuog Tewo máno. Ir niekas nepážista Sunà, tiktay Tewás ney Tewo kas pážistà tiktay Sunus / ir kam norętu Sunę ápreykßt. Eykite manisp wissi / kurie wargstate ir ápsunkinti este / ó aß átilsiums duosa. Imkite iungu máno, vnt sáwis, iż mokikites nuog manis / iog romus esmi / ir nużemintos śirdies: á rasite átilsi dusioms iusu. Nes

kie

kie iest, á brzemię mo-
ie lekkie.

Na dźień S. Káźimie rzá Ewang: v S. Lukaszá w Rozd: 12.

ONego czásu, mowił Pan IEzus vczniom swoim, Niech będą przepáśáne biodrá wásze, y pochodnie zápálone w rękach wászych: á wy podobni ludźiom czekáiącym ná Páná swego áż śię z god wroći: iż gdyby przyszedł á zákołátał, wnetby mu otworzono. Szczęśliwi oni słudzy, ktore przyszedszy Pan, znáydźie czuiące. Záprá wdę powiadam wam, iż śię przepáśze, á posá-

iungas mano saldus ica / o naßta mano łyngwa.

Vnt dienos S. Kazimiero Ewangelia Luk: 12.

ANuo metu Bilo Jo Jezus mokitiniams sawo. Tegul strenos iusu esti periuostitos / ir żwakies ázudektos runkose iusu: á ius padabni żmonemus laukiuntimus wießpaties sáwo / pákolay iżg swodbos sugriż; idant kad atays ir páklabens / tuoiaus átwertu iam. Págirti tarnay ánie / kuziuos átrais Wießpáts / ras ne miegunćius. Vżtiesu sakau iumus / iog periuostis / ir pá-

dzi

dźi ie, á przechadzaiąc się będźie im służył. A ieśliby przyszedł owtorey straży, ypotym otrzećiey straży, y tákżeby nalazł: szczęśliwi są oni słudzy. A to wiedzćie, iż gdyby wiedźiał gospodarz ktorey godźiny złodźiey ma przyść, czułby wżdy á nie dopuśćiłby podkopać domu swego. Y wy gotowi bądźćie; bo tey godźiny ktorey śię nie domniemaćie. Syn człowieczy przyidźie.

Wdźień S. Iozepha Ewang: v S. Matth. v Rozdz. 1.

WOn czas: Gdy była poślubiona matka iego Marya sodins iuos / á persiwayksćiodamas tarnaus iiemus. A iey áteys vntroy sargiboy / ir potam ápe trećiu sergieimu atays / ir teip tas / pagirti irá tarnay ánie. A tayźinokite iog kad žinotu Wießpats kuzioy wákundoy wagis turi áteyt / iaustu tuo ćiesu á neperkeystu perkast námu sáwo. Jr iu gatáwi bukite; nes kurioy ádinoy ne tikiestes / Sunus žmogaus ateys.

Vnt dienos Iozufuo S. Ewang. Matt: 1.

ANuo metu: Kádu buwo Motina (Jezaus) sužiedu-

Ioze-

Iozephowi: pierwey niżli się zeszli, naleźiona ieſt w żywoćie máiącá z Ducha świętego. A Iozeph mąż iey będąc spráwiedliwym, y niechcąc iey osławiać: chćiał ią potaięmnie opuścić. A gdy to on myślił, oto Anyoł Páński vkazał mu się we śnie, mowiąc: Iozephie synu Dawidow, nieboy się przyiąć Maryey małżonki twey: ábowiem co się w niey vrodźiło, ieſt z Ducha świętego. A porodźi Syna: y názowieſz imię iego IEZVS, ábowiem on zbawi lud ſwoy od grzechow ich.

ota Maria Jozufuy: pirmiaus neygi ſuſieio, káſta ir turincia žywati, iżg Dwaſios ßwintos. A Jozufas žmuo wiras ios/ budamas teyſus/ ir nenoredámas ios ápßlowint/ norelo nežiniomis ápleyſt iu. O kad tai dumoio/ßtay Anielás wießpáties, ſápny pásirode tã/ táridámas: Iozef ſunau Dowido/ nieſibiiok imt Mariiu moti táwo. Nes kas ieip gimes/ iżg Dwáſios ßwintos irá. A págimdis Sunu, ir páwadinſi wardu io JAZVS. Net ánas žmones ſawo iżgialbes, nuog nuſideimuiuu.

W ſwięto

W święto Zwiástowá-nia P. Máryey, Ewă. v S. Luk. w Rozd. 1.

ONego czásu: Posłan iest Anyoł Gábryel od Bogá, do miástá Galileyskiego, ktorego imię Nazareth, do Pánny poślubioney mężowi, ktoremu imię było Iozeph: z domu Dawidowego: á imię Pánny, Máryá. Wszedszy tedy Anyoł do niey, rzekł: Bądź pozdrowioná, łáski pełná: Pan z tobą: błogosłáwionaś ty miedzy niewiastámi. A oná vsłyszawszy, zátrwożyłá śię z mowy iego: y myślilá iákieby to było pozdrowienie. Yrzekł

Vm Szwintes Paswey-kinimo Pannos Marios, Ewang. Luk: 1.

ANuo metu. Nuo sunstás buwo Angelas Gabrielas nuog Diewo ing miesto Galileos / kuriám wárdas Názareth / pánnosp sukálbetosp wiruy kuriam wárdas Jozephas / ižg námu Dowido / áwardas pánnay / Márya. Ir ieis Angelas iosp táre: sweyka milistos pilná / Wießpats su tawim / pagirta tu terp moteru. Kuri ižgirdęs ißsigundo ižg kálbosio / ir dumoio kokśáy táy butu pásweykinimas. Ir táre Angelas iey. Nebijokis Máiey

iey Anyoł: Nie boy śię Máryá: ábowiem nálázłáś łaſkę v Boga. Oto pocznieſz w żywoćie; y porodziſz Synà: á nazowieſz imię iegº IEzus. Ten będźie wielki: á będźie zwan Synem náywyżſzego: y da mu Pan Bog ſtolicę Dáwidá Oycá iego: y będźie krolował w domu Iákobowym ná wieki: á kroleſtwu iego nie będźie końcá. A Máryá rzekłá do Anyołá? iákoż śię roſtánie: gdyż męża nie znam? A Anyoł odpowiedźiawſzy, Rzekł iey: Duch S. zſtąpi náć\ię; á moc náywyżſzeº záćmi tobie. Przetoż, y to co śię z ćiebie na-

ria: Nes tádáy miliſtu Diewiep. Szitay prádeſſi żiwáti ir pagimdiſi Sunu/ir práminſi wárdu iam Jezus. Táſſay bus didis/ ir ſunumi Aukśćiáuſtoio wádintas bus/ir duos iam Wießpatś Diewás ſoſtu Dowido tewo io/ir karalay námuoſe Jokubo vnt vmżu/ ir karaliſtes io ne bus gálo. A Maria táre Angelop. Kayp tay bus; kádag wiro ne pážiſtu? Angelas átſakidámas tare: Dwaſiá ßwintá ý=teys ing táwi/ ir gáli=be Aukſciauſtoio vż=dings tau. Todrinag ir táy/ kas vżgims iżg táwis ßwinta/ bus

rodźi

rodźi święte, będźie názwano Synem BOżym A oto Elżbieta krewna twoia: y oná poczeła Synà w ſtároſći ſwey. A ten mieśiąc ſzoſty ieſt oney, ktorą zowią niepłodnę: bo v Boga niebedźie zadne ſłowo nie podobne. Y rzekła Maria: Oto ſłużebnica Páńſka, niechay mi ſię ſtanie według ſłowa twego.

wadinta ſunumi Diewo. A ſitay Elżbieta giminetà táwo/ ir toi prádeio ſunu ſenbey ſawo. A táſay menuo ſießtas ira ánay/ kuriu wádiná ne wayſingu: nes ne bus Diewiep neiżgaletas wiſſokias żodis. Jr tárè Márija. Sitay tarnayte Wießpaties/ tegul mań ſtoias pagal żodżio táwo.

W dźień S. Ierzego, y S. Woyćiecha, Ewã v S. Iána w Rozd. 15.

Vnt dienos S. Iurgio, ir S. Waytiekaus Ewã: Ioniep. 15.

ONego czáſu mowił IEZVS vczniom ſwoim: Iam ieſt winna maćica prawdźiwá, á Oćiec moy ieſt oraczem. Wſzelką

Ánuo metu. Bałoio IEzus mokitiniams ſáwo. Aß eſmi wino ßáknis/ á tewas mano iżá árrtoiu. Kiekwienu ßakieły kuri

latorośl, ktora we mnie nie rodźi owocu, odetnie ią, á wszelką ktorá rodźi owoc, tę ochędoży, áby obfitszy owoc prynośiła. Iuż wy iesteście czystymi dla słowa ktorem do was mowił. Mieszkayćiesz we mnie: á ia w was, láko latorośl nie może rodźić owocu samá z śiebie, ieślj nie będzie trwać w winney máćicy, tákże áni wy, ieśli we mnie mieszkáć nie będźiećie Iamći iest winná maćicá: wyśćie latorośli. Kto mieszka we mnie, á ia w nim, ten wielki owoc rodźi: bo bezemnie nic czynić nie możećie, Ieśliby kto we mnie

manimp ne átneßá wayssiaus/átkirs iu. Kiekwienu kuri átneßá waysiu/ tu ápćistis/ idánt gausesny waysiu átneßtu. Jáu ius este ćistáys del żodżio/kuri kalbeiáu iumus. Giwenkite manimp/ á áß iuspi. Kayp ßákiele ne gali átneßt waysiaus iżg sáwi paćios/ iey ne bus wino medeliy teypagi ir ius/ iey mánimp ne giwensite. Aß esmi wino medelis: á ius ßákieles. Kás giwena mánimp/ á áß iump/ tassay didi neßa waysiu. Nes bemanis nieko ne galite dárit. Jey kás mánimp ne giweno; ozan bus ißmestás kaip á-

we mnie nie trwał: precz wyrzucõ będźie iáko lárorośl, y vschnie y zbiorą ią, y do ogniá wrzucą, y gore. Ieśliż we mnie trwáć będźiećie, áſłowá moie w was trwáć będą: czegokolwiek zachcećie, prośić będźiećię, y ſtánie śię wam.

W dźień SS. Philippá y Iakuba Apoſtołow Ewã. vS. Iana w R. 14.

W Onczas: Mowił IEZVS vczniom ſwoim. Niech śię nie trwoży ſerce wáſze. Wierzyćie w Bogá, y w mię wierzćie. W domu Oycá mego ieſt mieſzkaniá wiele. Bo gdźieby inaczey było: powiedźiał

tážáká/ ir pádźius/ ſu rinks iu / ir vgnin imes/ ir degá. Jey mánimp giwenſite/ ir żodźiey máno iuſpi bus: Kogi tiktay no reſite / prásiſite/ ir ſtoſis iums.

Vnt dienos SS. Philippo ir Iokubo Apaſztalu, Ewangelia Ioniep. 14.

ANuo metu: Biloio Jezus mokitiniams ſawo. Tegul nenuſigusta ſirdis iuſu. Tikite ing Diewu/ ir in mani tikekite. Namuoſe Tewo mano daugirá giwenimu. Nes kad kitaip butu: pásákis bućia iumus/

wiedziałbych wam był bowiem idę gotować wam mieysce. A ieśli odeydę, y zgotuię wā mieysce: przyidę zásię, y wezmę was do śiebie: iżbyście gdźiem ia iest, y wy byli. A wiećie dokąd ia idę y drogę wiećie. Rzekł mu Thomász: Pánie, nie wiemy dokąd idźiesz; ákoż możemy drogę wiedźieć? Rzekł mu Iezus: Iam iest drogá, y prawdá, y żywot. Żaden nie przychodźi do Oycá iedno przez mię. Gdybyście mię ználi, wźdybyście y Oycá mego ználi: á od tego czásu poznaćie go, y widzieliście go. Rzekł mu Philip; Pánie v-

iog eymi gátawitė iumus wietos; wel átayssiu / ir imsiu ius sáwispi/ idant kur aß esmi / ir ius butumite. Ażinote kur eymi/ ir kielu żinote. Tárę iám Thámosius. Wießpatie ne żinom kur eysi/á kaypogi kiálu gálime żinot? Tare iam JEzus. Aß esmi kielas/ tiesá/ ir żiwatas. Niekas neatayt Tewop, tiktay per máni. Ród butumite máni pážini/ir Tewu. gi butumite pážini: ir nuog to meto pážinsite ii/ ir regieiot ii. Tare iám Philippas: Wießpatie / parodik mumus Tewu/ ágána mumus. Tare iam

każ

vkaż nam Oyca: á dosyć nam (ná tym) Rzekł mu IEZVS: Przez ták długi czas iestem z wámi: á nie poznaliśćie mię? Philippie kto mnie widźi; widźi y Oycá. Iakoż ty mowisz: Vkaż nam Oycá? Nie wierzyćie że ia w Oycu: à Oćiec iest we mnie. Słowa ktore ia do was mowię, nie od samego siebie mowię. Lecz Oćiec we mnie mieszkaiący on czyni vczynki. Nie wierzyćie iżem ia w Oycu: á Oćiec we mnie iest? Wzdy dla samych vczynkow wierzćie. Zaprawdę, zaprawdę wam powiadam

JeEzus: teyp ikgáy esmi su iums: ánepá żinot manis: Philippay kas regi mani/ regi ir Tewu máno. Jr káipog tu kálbi/ Párod mums Tewu: Ne tikite iog aß Tewiep: á Tewas manimp ira: żodżius/ kuris aß kalbu iums ne nuog sawi paties kalbu. Bet Tewas manimp giwendamas/ ánas daro darbus. Ne tikite iog aß Tewiep/ á Tewas mánimp irá: Bendel darbu paćiu tikiekite. Vztiesu/ vztiesu sakau iumus. Kas tiki ing mani/ dárbus/ kurios áß daraú ir ánas daris/ ir di-

dam kto wierzy w mię vczynki ktore ia czynię, y on czynić będźie y więtsze nád te czynić będźie, bo ia do Oyca idę: A o cokolwiek

desnius vnt tu dáris/ iog áß Tewop eymi. A, ápe kunorint prásísite Tewo wardan mano/ tay padarisiu.

będźiećie prośić Oyca w imię moie, to vczynię.

W dźień Należienia Krzyża S. Ewang. v S. Iana w Rozdź. 3.

ONego czásu: Był człowiek z Pharyzeuszow imięniem Nykodem, kśiąże Zydowskie. Ten przyszedł do IEzusa w nocy y rzekł mu. Rabbi, wiemy iżeś przyszedł odBogá náuczyćielem. Bo żaden tych znamiõ czynić niemoże ktore ty czyniśz, ieśliby znim Bog nie był. Odpowiedźiał IEZVS y rzekł

Vnt dienos Atradimo Krizius S. Ewange. Ioniep. 3.

ANuo metu. Buwo žmogus iš Pharizeußu, wárdu Nikodemás, kunigayßis židu. Tasay átaio Jezusop náktiy ir tare iám: Rabbi žinome, iog nuog Diewo áteiey mokitoias. Nes niekas negali, tus žinklus dárit/ kuriuos tu darayi/ iey su iuo Diewas ne butu. Atsákie

mu: Záprawdę, zaprawdę mowię tobie: ieśli się kto nie odrodźi znowu, nie może widzieć kroleſtwá Boże°. Rźekł do niego Nykodem: Iákoż się może człowiek rodźić będąc ſtárym? Izali może powtore wniść w żywot mátki ſwey, y odrodźić się? Odpowiedźiał IEzus: záprawdę powiádamći: ieśli się kto nie odrodźi z wodyá Duchá święte° nie może wniść dokroleſtwáBożego. Co się národźiło z ćiáłá, ćiáło ieſt: á co się ná rodźiło ź Duchá, duch ieſt. Nie dźiwuy się, żem ći powiedźiał: potrżebá się wam znowu národźić. Duch kę-

Jezus ir táre iam. Vžtiesu / vžtiesu bitau tau. Jey kas ne átgims iżg nauio/ negál regiet káralistes Diewo. Táre iám Nikodemas. Kayp gali žmogus átgimt senu budamas? Galigu vntru kártu, ieyt žiwatan motinos sawo ir átgimt? Atsakie Jezus. Vžtiesu sakau taw/ iey kas notgims iżg wundeno ir iż Dwasios ßwintos/negal ieyt káralisten Diewo. Kás vżgime iżg kuno/ kunás ira/ á kas vżgime iżg Dwásios/Dwásia ira. Ne stebekis iog taw táriau/ reykia iums iż nauio vżgimt. Dwa-

dy chce

dy chce wieie, y głos iego słyszyſz: ále nie wieſz ſkąd przychodźi ábo dokąd idźie. Tákżeć ieſt káżdy ktory ſię narodźił zduchá. Odpowiedźiał Nikodem, y rzekł mu: Iákoż to być może; Odpowiedźiał IEZVS, y rzekł mu: Tyś ieſt náuczyćielem w Izraelu, átego niewieſz? Záprawdę, záprawdę powiádam tobie: iż co wiemy, to mowiemy: á cośmy widźieli, to świadczemy: á świadectwa naſzego nie przyimuiećie. Ieśli gdỹ wam rzeczy źiemſkie powiádał przedśię nie wierzyćie, iákoż ieślibỹ wam niebieſkie opo-

ſiá kur nori pućia/ ir bálſu ios girdi/ bet nežinay iżg kur ateyt ábá kur eyt. Teyp iea kie kwienás/ kurſay vżgime iżg Dwaſios. Atſakie Nikodemas/ ir tárę iam. Kaip gál tay but? Atſákie Jezus ir tárę iam. Tu eſſi mokitoias Jzráeliy á to nežinay? Vżtieſu vżtieſu ſákau táw/ iog ku żinome kalbame/ ir ku regieiome/ tay ſwiećyiame: á ſwiećiimo muſu ne priimate. Jey żiamißkus dayktus ſákiau iumus/ á tećiau ne tikite/ kaypog iey ſakićiau iumo dungißkus tikieſite? A newienas ne vżingie vnt dungo tiektay kurſay

wiadał, wierzyć bę= dźiećie? A żaden nie wstąpił do nieba: iedno ten ktory iest w niebie. A iáko Moyżeſź pod= wyzſzył był węża nápu= ſzczy: ták potrzeba áby podwyżſzon był Syn człowieczy; áby każdy ktory weń wierzy, nie zginął, álo miał żywot wieczny.

nużingie iż dungaus/ ſunus żmogaus/ ku= ris ira dunguy. A kayp Mayżiesius pá= áukßtino żalti girioy/ teyp reykia idant pá= aukßtintas butu ſunus żmogaus/ idant kie= wienas/ kuſsay tiki ing ii/ ne prażutu/ bet turetu ámżinu żiwata

W dźień S. Stanisława Biskupa y męczennika Ewauge. naydźieſz na wtora Niedźielę po wielkiey nocy.

Vnt dienos S. Stanisła wa Biskupo ir mućiel nika Ewang raſi vn Nedelos powelikay

W dźień S. Iana Krzćiciela, Ewang. v Luk. w Rozdź I.

Vnt dienos S. Iom Krikſztitoio Ewang Luk. 1.

ELżbiećie wypeł= niłśię czás poro= dzenia; y porodżiłá ſyná. Y vſłyſzeli ſąśie=

ELżbietay iſpiłde metas págimdi mo/ ir pagimde ſunu Ir iſpgirdo ſuſiedai dzi

dźiły krewni iey, iż uwielbił Pán miłośierdźie swe znią, y rádowáli się znią. A gdy było dnia osmego, przyszli obrzezáć dźiećiątko: y dawáli mu imie oycá iego, Zachariasz. A odpowiedźiawszy mátká iego rzekłá: Nie tak; ale będźie nazwany Ianem. Y mowili do, niey, iż żadnego niemász w narodzie twỹ, coby go zwano tym imięniem. Y dawali znáć oycu iego, iákoby go chćiał názwáć. A on żądawszy tabliczki, napisał te słowá; Ian iest imię iego. Y dźiwowáli się wszyscy. A wnet się

gimineteii ios/ iog pádidino Wießpats miełasierdisty sáwo su iu, ir dżiaugies su iu. Á kad buwo diena áßma, átaio ápipiaustinetu berneło/ ir wadino ii wardu tewo io Zachárioßtumi. Á átsakidáma motina io tárę: Ne teip/ bet bus wadintas Jonu. Ir tárę iosp: Jog ne wieno nera giminey táwo/ kuri wadintu tuo wardu. Ir rode per żinklus tewuy io/ kaip ii noretu wadint. Á ánas gieyżdamas toblicielęs/ párášie tuos żodżius: Jonas irá wardas io. Ir ßtebe-ios wiſſi. Ir tuoiaus átßiwere łupos io, ir

otwo-

otworzyłi vstá iego, y ięzyk iego: y mowił błogosławiąc Bogá. Y padł strach na wszytkie sąśiády ich: y powszytkim gornym kráiu Iudskim rozsławione są wszytkie te słowá. A wszyscy, ktorzy słyszeli, kładli do serca swego mowiąc: Coż wżdy to źá dźiećiątko będźie? ábo: wiem była znim ręká Pańska. A Zacharyasz oćiec iego nápełnion iest Ducha świętego, y prorokował, mowiąc: Błogosławiony Pan Bog Izráelski: iż náwiedźił y vczynił odkupienie ludu swoiego.

Ieżuwis io, ir kalbeio gázbindámas Diewu. Ir puole bayme vnt wisu susiedu iu/ ir powissay kalningay bálsi Judeos, ápsakiti buwo wissi żodżiey tie. Ir deio wissi kurie girdeio sirdin sawo, tárydami. Kas numanay/ waykielis tasay bus? Nes buwo runka Wießpaties su iuo. A Zacharíosius tewas io, papildytas buwo Dwasiu swintu, ir pránaßáwo bilodamas / Pagirtas Wießpats Diewás Izraelo/ iog atlunkie ir pádare átpirkimu żmoniu sawo.

Wdźień

W dźień SS. Piotrá y Páwłá Apost. Ewán: wS Matt: w Roz: 16.

WOn czás: Przyszedł IEzus w stronę Cesareey Philippowey: y pytáł vczniow swoich mowiąc: Kim powiádáią być ludźie Synà człowieczeg? A oni rzekli: Iedni Ianem Krzćićielem: á drudzy Eliaszem; inszy też Ieremiaszem: ábo iednym z Prorokow. Rzekł im Iezus: áwy kim mię być powiádáćie? A Symon Piotr odpowiádáiąc, rzekł: Tyś iest CHrystus Syn Bogá żywego. A odpowiádáiąc IEZVS rzekł mu: Błogosłá-

Vnt dienos SS. Petro ir Powiło Apaszталu Ewang Matth. 16.

ANuo metu. Atáio Jezus ingßális Cesáreos Philippo/ ir klause mokitinius sáwo biłodamás. Kuo sáko ásunti żmones sunu żmogáus? A ánis pásákie: Wieni Jonu krikßtitoiu: á kiti Eliosiumi/ kiti wel Jeremiosiumi/ ábá wienu iżg pranaßu. Tárę iiemus Jezus. A ius kuo mani ásunti sákote? A Symanas Petras átsákidámas tárę Tu essi Christus Sunus Diewo giwo. A átsákidámas JEzus tárę iam: Pagirtas

wio

wionyś iest Symonie Baryona: bo ćiáło y krew nie obiawiła tobie, ale Oćiec moy ktory iest w niebieśiech. A ia też tobie powiádam, iżeś ty iest opoką: á ná teyże opoce zbuduię kościoł moy: á bramy piekielne niezwyćięzą go. Y tobie dam klucze Kroleſtwa niebieſkie°. A cokolwiek związeſz ná źiemi, będźie związano y w niebieśiech: á cokolwiek rozwiążeſz ná źiemi. będźie rozwiązano y w niebieśiech.

W dzień Nawiedzenia Panny Maryey. Ewã. w S. Luk. w Rozd. 1.

eſſi Simanay Bárionà: Nes kunas Jr krauiás ne ápreyßkie taw/ bet Tewas mánо/ kuris ira dunguose. Jr aß bilau taw, iog tu eſſi volá yr vnt to ákmenio volos, ſubudawosiu báżnicziu mano/ yr wartay pekłos ne peugálos ios. Jr táw duosiu ráktus Karáliſtes dungaus. Jr kunorint kuriſi vnt żiames/ bus ſurißta ir dunguſe/ á kunorint ißriſi vnt żiámes/ bus ißrißta ir dunguose.

Vut dienos Atłunkimo Pannos Marios Enã. Luk. 1.

ONego czásu: Wstawszy MARya. poszła wgorną krainę z kwapieniem do miásta ludskiego: y weszła wdom Zacharyaszow: y pozdrowiła Elżbietę. Y stało się: skoro vsłyszała Elżbietá pozdrowienie Maryey: skoczyło dźiećiątko w żywoćie iey. Y napełniona iest Duchá świętego Helżbieta: á zawołáłá głosem wielkim, y rzekłá: Błogosławionaś ty miedzy niewiastámi: y błogosławion owoc żywota twego. A skądże mnie to, że przyszła matkà Páná mego do mnie. Abowiem oto, iáko doszedł głos pozdro-

Anuo metu: Kie łuśis Márta eio ing kalniku ßaki supásiskubinimu ing miestu Judos/ ir ieio námuosn Zácháriosiaus/ ir pásweykino Elżbietu. Jr tikos/ kad ißgirdo pásweykinimu Mários Elżbieta: :ßoko (nuog dżiáugsmo) waykiet lis żiwati ios. Jr papildita buwo Dwasiu ßwintu Elßbietá/ ir praßuko bálsu didziu ir tárė. Págirtá tu terp moterų/ ir págirtás waysius iszwato távo. Jr ißkurgi man tatay/ idant átaytu motiná Wießpáties máno mánies? Nes sitay kad átsiwienia

wienia twego do vszu moich: skoczyło od rádości dźiećiątko w żywoćie moim. A błogosławiona, kto-raś vwierzyłá, że się zyszczą te rżeczy kto-re tobie powiedźiano od Páná. Y rzekłá Má-ria: Wielbi duszo moiá Páná. A rozrá-dowałśię duch moy w Pánu zbáwićielu moim.

W dzień S. Małgorza-ty, Ewang: v S. Ma-tth. w Rozd. 13.

WOn czás; Po-wiedźiał IEzus vczniom swoim tę przypowieść: Podo-bne iest krolestwo nie bieskie skárbowi skry-temu ná roley: ktory

bałsas paszweykinim-
táwo ing áusis máno
βoko iżg dżiaugsmo
wáykiells żiwati má-
no. Apágirta: kurs
intikiciey. Nes iββpl-
disis tie dayktay/kurie
taw pasakiti iżá nuog
Wieββpaties. Jrtáre
Máżia, gázbiná dusia
mano Wieββpáti. J
prásilinksmino dwa
sia máno Diewiep J
gánitoip mano.

V nt dienos S. Małga-ritas Ewang. Matth.

13.

A Tuo metu. kal-beio Iezus moti-tiniams sáwo tu prie-żodi: Priliginta ira-kázaliste dungaus sie-buy pásleptam die-woy/kuri radis żmo-

nallszy

nálazſzy człowiek, ſkrył á z radośći iego odchodźi, y wſzytko co ma przedáie, á onę rolą kupuie. Záśię podobne ieſt Kroleſtwo niebieſkie człowiekowi, ſzukáiącemu dobrych pereł: A nálazſzy iednę koſztowną perłę, ſzedſzy poprzedał wſzytko co miał y kupił ią. Záśię, podobne ieſt kroleſtwo niebieſkie niewodowi zápuſzczonemu w morze, á z káżdego rodźáiu ryb zgromadzaiącemu. Ktory, gdy śie napełnił, wyćiągnąwſzy, á ná brżegu vśiadſzy, wybráli dobre w naczynia, á złe precz wyrzućili. Tákći bę-

gus páſlepe/ ir nuog dźiaugſmo io eyt/ ir wiſſa ku turi párduoſt/ ir pirkà dirwu ánu. Wel priliginta irá káráliſte dũgáus żmoguy iießkunćiam gieru żimćiugu. A radis wienu brungu żimćiuga/ nuis párdáwe wiſſa ku turcio/ir pirko ii. Wel priliginta irá káráliſte dungaus tinkłuy didźiám ikeyſtam márioſná/ iż kiekwieno gimimo żuwu ázugreiunćiam. Kurſay kád priſtipikde/ ißwikki ir vnt kráßto ſedis/ iß-rinko gieras ſuduoſná/ á pikłas oran iß-mete. Teip bus pá-baygoy ſwieto. Iße-

dźie

dzię w dokonaniu świátá. Wynidą Aniołowie, y wyłączą złe z poſzrodku ſpráwiedliwych, wrzucą ie w piec ogniſty: tam będzie płácz y zgrzytánie zębow. Wyrozumieliśćie to wſzytko? Powiedźieli mu: Ták Pánie. A on im rzekł: Przetoż, káżdy Doktor náuczony w krolestwie niebieſkim podobny ieſt człowiekowi goſpodarzowi, ktory wyimuie z ſkarbu ſwego nowe y ſtáre rzeczy.

Aniołay ir átskirs piktuoſius iżg widurio teyſuiu/ ir imes iuos pečiun vgnies/ tinay hus werkſmas ir grežimas duntu. Iſßmanetegu tay wiſſa: Tá re iam. Teyp wießpátie. Ir ánas iemus tare: todrin kiekwienas raßtinikas motás karaliſtey dungaus padábnus irá žmoguy Gaſpadoruy sieyminos kurſaiſßima iżg ſkárbo ſáwo nauius ir senus dáyktus.

W dzień S. Maryey Magdaleny, Ewang: Luk. 7.

ONego czáſu: Prosił IESVSA niektory z Pharyzeu-

Dienoy S. Marios Magdalenos Ewangelia Luk. 7.

ATtuo metu; prá sie Jezuso wie ſzow

szow, áby z nim iadł. y wszedszy w dom pháryzeuszow vśiadł. A oto niewiastá ktora byłá w mieśćie grzeszniça, dowiedżiawszy śię iż śiedział w domu pharyzeuszowy przyniosła álábastrowy słoiek oleyku: y stánawszy z tyłu v nog iego poczęła łzami polewáć nogi iego; á włosami głowy swey vćierałá: y całowałá nogi iego: y oleykiem mazałá. A widząc Pharyzeusz, ktory go był wezwał, rzekł sam w sobie mowiąc: Być ten był Prorokiem, wżdyćby wiedział, krora, y iaka to iest niewiástá, co śię go doty-

nas Pharizeußas/ idant walgitu su iuo/ Jr ieis námos Pharizeußo sedos. A śitay żmoná / kuri buwo miesty nusideiusi kád ißtire iog sedos námuosne Pharizeußo/ átnesie álábástru mostes: Jr stoiusis iżg ážupákalo pás koios io/ áßároms pradeia łáyſtit koias io / ir pláukays galwos sáwá ßluoste/ ir bućiawo koias io/ ir mostim tepe. A regiedámas Pharizeußas/ kursay buwo ii páwádinis, tárc páts sawimp bilodamas. Tasay kád butu pránáßu/żinotu vżtieśá / kuri/ yr koki irá tá

ka,

ka. Bo iest grzesznicà. A IEZVS odpowiedziawszy, rzekł do niego, Symonie, mamći coś powiedźieć. A on rzekł: Mistrzu, powiedz. Lichwiarz niektory miał dwu dłużnikow: iedeń dłużen był pięć set śrebrnych groszy, à drugi pięćdźieśiąt. A gdy oni niemieli czym płáćić, odpuścił obiemà. Ktoryż tedy więcey go miłuie? A Symon odpowiedźiawszy, rzekł: Maiemam, iż ten, krorem[u] więcey odpuścił. A on mu powiedział; Dobrześ rozsądźił. Y obroćiwszy się ku niewieście: rzekł Symonowi: Widźisz tę

żmona kuri dáſilite io, iog nuſideiuſi irá. A Jezus átſakidamas táre iop. Simonay turiu táw ku páſakit A ánás táre: Mokitoie ſákik. Nuominikas wienas tureio du ſkoliniku: wienas kátas buwo, pinkis ſimtus grasiu/ á vntras pinkias deſimtis. A kad netureio ànis, iżg kur ázumokietu / átkeyde ábiem. Kasgi tádu il daugieſn milis? Atſákidamas Simanas táre: Numánáu iog tásay / koriám daugieſn átkáyde. A ánas iám táre: Gieray ápſudiey. Jr ápſigrizis żmonoſp/ tárė Simanuy. Regi ſitu żmonu: Jeiau ná-

ręniewiáſtę? Wſzedłē dodomu twego, nieſ dałeś wody ná nogi moie: á tá łzami polá- łá nogi moie, y włoſa- mi ſwemi otárłá. Nie- pocáłowałes mię: á tá iáko weſzłá, nie prze- ſtáłá cáłować nog moich. Niepomaza- łeś oliwą głowy mo- iey, á tá oleykiem nogi moie pomázáłá. Prze- to powiádamći odpu- ſzczone iey ſą wiele grzechow, iż wielce v miłowáłá. A komuć máło odpuſzczáią, má łomiłuie. Y rzekł do niey: Odpuſzczone ſą tobie grzechy twoie. Y poczęli, ſpołem ſiedzą cy, mowić miedzy ſo- bą: ktoż to ieſt co

muoſn táwo/ wunde- nio koioms máno ne- dáwey/ á toi áßaroms páłayſte koiás máno/ ir płaukays ſáwo áp- ßłoſte. Ne pábućia- way manis/ á toi kaip ieia / ne palowe bu- ćiot koiu máno. Ali- wu gálwos mano ne pátepey/ á toi moſtim pátepe koias mano. Ir todelig ſakau táw Atleyſta ira iey daug nuſideimu/ iog numi- ſleiu daug. A kám má- żieſn átleydżiáſi/ má- żieſn mili. Ir táre ioſp. Atleyſti irá táw griekay táwo. Ir prá- deio kurie draugie ſe- deio/ kalbet ſáwimp. Kas tay irá/ kurſay ie griekus átleydżiá? Ir

to y

to y grzechy odpuszcza; Y rzekł ku niewieście: wiárá twoiá zbáwiłá cię idźźew Pokoiu

W dzień S. Iakuba Ewangel. v S. Matth Apost w Rozd. 20

WOn czás: Przyszłá do IEzusa mátká synow Zebedeuszowych z syny swemi czyniąc mu pokłó, y prosząc czegos od niego. Aō iey rzekł: Czego chcesz; rzekła mu: Rżecz á by siedźieli ći dwá synowie moi, ieden po prawicy twoiey á drugi po lewicy w Krolestwie twoim. A Iezus odpowiadaiąc, Rzekł: Niewiećie czego prośićie. Możećież pić kielich, kto

táre żmonosp. Jntikieimás táwo/ táwo páswcykino cyt páśkaiuy.

Vnt dienos S. Iokub. Ewángelia Metthew.

20.

ANuo metu. Atáio Jezusop motina sunu Zebedeußo su sunumis sáwo duodáma iam gárbu/ it prásidáma ko nugio. A ánas iey tare: Konori? Táre iam. Tárik idant sedetu tuo du sunu mano/ wienas po deśiney táwo/ á vntras po kayrey kácáliśkey táwo. A JEzus átsákidámas táre: Nežinote ko praßote. Galitegu giert kieliku kuri/ aß

ry iá

ktory ia będę pił; Rzekli mu: Możemy. Rzekł im: Kielichći moy pić będziećie: ale siedzieć poprawicy moiey y po lewićy nie iest moiá rzecz dáć wam; ále ktorym iest zgotowano od Oycá mego.

Nádzień S. Anny naydziesz Ewang, w dzień S. Małgorzaty Pánny.

W dzień Wawrzyńca S. Ewangl: v Ianá w Rozdziale 12.

WOn czás: Mowił IEzus vczniom swoim. Záprawdę, záprawdę mowię wam: ieśli źiáno pszeniczne wrzucone wźięmię nie obumrze: tedy samo zostawa. Lecz ieśli obũrze wiel-

gierstiu: Tare iám Gálime. Tare iemus. Kieliku tiesa máno gierstite: bet sedet podesíney máno/ába pokayrey/ ne mano dayktas ira duot iumus: bet kutiemus sugatawita ira nog Tewo mano.

Vnt szwentes S. Annos rasi Ewangelia vnt S. Małgaritos.

Vnt dienos. S. Łaurino Ewang. Ioniep. 12.

ATuo metu. Bitoio Jezus mokitiniams sawo. Vžtiesu vžtiesu bitau iumus. Jeygu grudas kwieciu puołys žiamen ne numirs/ iisay pats atliekti. Aiey numirs/ gausu wayssiu atanesza-

ki owoc pryności. Kto miłuie duſzę ſwą, vtraći ią: á kto nienawidźi duſze ſwey ná tym świecie, ten iey ſtrzeże ku wiecznemu żywotowi. Ieśli mnie kto ſłuży, niechże zá mną idźie: a gdźiem ia ieſt, tám y ſługá moy będźie. Ieśli mi kto będźie ſłużył: vczći go Oćiec moy, ktory ieſt w niebieśiech.

W Swięto w Niebo w zięćia P. Maryey. Ewā. Luk S, w Roz. 10.

W On czás, Wſzedł IEzus do nieiákiego miáſteczká: á nie wiáſtá niektora imieniem Marthá, przyięłá go do domu ſwego. A tá miáłá ſioſtrę imienię

Kás mil duſiu ſáwo prażudis iu: á kas ne kinćia duſios ſawo vnt to ſwieto / vnt vmżino giwenimo á. żuláyko iu. Jey ka man tarnauia / tegul paſkuy mani eyt. á ku aß eſmi/ tinay ir tar nas máno bus. Jey kas man tarnaus/ nu garbis ii Tewas mano.

Vnt dienos dunguí iem mo Ponnos Marios Ewangel: Luk. 10.

A Nuo metu. Jeio Jezus wienam mieſteli / á żmoná wiena wárdu Marthá prieme ii namoſu ſawo. A toi tureio ſeſeri wardu Mariu/

Máryá

Marya: ktora też śiedząc v nog Páńskich, słuchá-łá słowá iego. Ale Martha rostárgniona byłá około rozmáitey posługi. Ktora stánąwszy, rzekłá: Pánie nie dbasz ty iż śiostrá moiá opuściłá mię żebỹ samá posługowáłá? Rzeczże iey tedy, ábỹ mi pomogłá. A odpowiedaiąc, rzekł iey Pan: Martho, Martho, troszczesz się y frasuiesz o koło wiela. Alec iednegoż potrzebá. Márya nalepszą cząstkę obrałá: ktora od niey odięta nie będzie.

kuri besededamá paskoias Wießpáties / kłáuse żodżio io. A Marthá siekoios apetutu luobimu. Kuri stoios ir tare. Wießpatie ne rupinis tu iog sesuo máno páliko mani páciu luobtis / tárikig tad iey adunt mań padetu. Atsákidamas tare iey Wießpats. Márthá / Marthá / siekaysi ir kárściauli ape daug. Bet wieno dáykto reikiá. Márią gieriausiu dalu aprinko, kuri nebus atimta nuog ios.

W dzień S. Barthłomieia Aposto: Ewã: Lu. 6.

Vnt dienos S. Baltromieiaus, Ewan. Luk 6.

WOn czás: Wyszedł IEzus nágorę

ANuo metu. Jßeio Jezus vnt kalno

gorę modlić śię: y no-
cował ná modlitwie
Bożey. A gdy był
dźień, przyzwał vcz-
niow swoich, y wybrał
z nich dwànaśćie, kto-
re też názwał Aposto-
ły. Symoná, ktorego
názwał Piotrem, y An-
dzeiá brátá iego: Iáku-
bá y Ianá, Philippá y
Bàrthłomieiá, Mátthéu-
szà y Thomaszá, Iáku-
bá Alpheuszowego, y
Symoná, ktorego zo-
wią Zelotem, y Iudę
Iákubowego, y Iudaszá
Iszkáriotá, ktory był
zdraycá. A szedszy z ni-
mi, stánął wpolu ná ro-
wninie, y rzeszá vcz-
niow iego, y mnostwo
wielkie ludu ze wszy-
tkiey Iudskiey ziemie, y

melstus/ ir pernakta-
wo vnt małdos Die-
wo. Ákad buwo diena,
priuadino mokitinius
sauo: ir áprinko iszg iu
dwiliká/ kuriuos ir Á-
paßtálays pramine.
Simanu kuri prámi-
ne Petru/ ir Andreiu
broli io. Jákubu ir Jo
nu/ Philippu ir Bał-
trometu/ Mátthéußu
ir Thamosiu, Jákubu
Alphußo/ ir Simanu
kuri wádina Zelotu/ ir
Judu Jokubo/ ir Ju-
dosiu Jßkáriotu/ kur-
sáy buwo iszdaweiu.
Ir nueis żemin su
ieys stoios vnt łauko
ligumoy/ ir minia mo
kitiniu io/ ir łabáy
daug żmoniu nuog
wissos Judeos ir Je-

z Ieru-

z Ieruzalem: y zkraiu pomorſkie°, y z Tyru y Sydonu, ktorzy byli przyſzli ábygo ſłuchálí y byli, vzdrowieni od niemocy ſwoich. Y ći ktorzy nágábànie mieli od duchow nieczyſtych vzdrawiáni byli. Y wſzytká rzeſzá pragnęłá ſię go dotknąć, ábowiem moc wychodźiłá od nie°, y vzdrawiáłá wſzytkich.

W dzień Narodzenia P. Maryey Ewă. taż, ktora w dzień Poczęcia Panny Màriey.

W dzień Podwyższenia S. Krzyżá Ewă: v Ias. S. w Rozdźiale 12.

ONego czásu: mowił Iezus rzeſzom Zydowſkim. Terazći ieſt ſąd świátá: teraż

rosolimos ir iżg Tyrá ir Sydono kurie átai buwo/ ádant klausitu io ir iżgiditi butu nuog ligu sáwo. Ir tie kuriuos wargino dwásios nećistos/ iżgiditi buwo Ir wissá minia gieyde io dasilitet: nes galibe eio nuog io ir gide wissus.

Vnt dienos vżgimimo Ponios Mários Ewan. toig kuri prasideime ios.

Vnt dienos Paaukształinimo Krizius S. Ewã.

Ioniep. 12.

ANuo metu. Bitoio Jezus mi- niay żidu. Nu sudas ira swieto/ nu Kuni

Xiąże

Xiążę tego świátá precz wyrzucone będźie. A ia ieśli będę podwyższon od źiemie, pociągnę wszytko do śiebie. (A mowił to oznáymuiąc iákową śmierćią miał vmrzeć.) odpowiedźiała mu rzesza: Myśmy słyszeli z zakonu; że Chrystus trwa náwieki. A iakoż ty powiadasz, potrzebá áby był podwyższon Syn człowieczy? ktoryż to iest Syn człowieczy? Rżekł im tedy IEzus: Ieszcze do małego czasu iest miedzy wami świátłość. Chodźcież poki świátłość maćie, żeby was ćiemność nie ogarnełá. A kto w ćiemności chodźi, nie wie

gaykßtis to śwkto oż̃a bus ißmeſtas. Aßiey busiu paaukßtintas nuog źiames/ wiſſa traukßiu ſawieſp(atay kalbeio źinklindamas kokiu mirimu turelo mirt.) Atſakie iám minia. Mes girdeiam iśg Zokano iog Chryſtus átliekti vnt vmżiu/ kaypog tu kalbi/ reikia paaukßtint ſunu żmogaus? Kurſay tay ira ſunus żmogaus? Táre tad iemus Jezus. Dabár mážą ira terp iusu ſwieſibe. Waykſcioķite pakolay ſwieſiby turite/ ádunt iuſu tumſibe nopimtu. A kas tumſibey waykſcioia/ nežino kur eyt. Kolay świe ſib

kędy

kędy idźie. Poki świá-
tłość maćie, wierzćieſz
w światłość, abyśćie by
li ſynámi świątłośći.

W dzień S. Matt: Ewã.
v Matt: S.w Roz. 9.

WOn czas; Vyzrzał
IEzus człowie-
ká śiedzącego ná cle,
Mattheuſzá imieniem;
y rzekł mu: Podź zá-
mną. A wſtawſzy po-
ſzedł zá nim. Yſtáło-
ſię: gdy on śiadł do ſto-
łu w domu, oto wiele
celnikow y grzeſzni-
kow przyſzedſzy, śie-
dźieli weſpoł zIezuſem
y z vczniámi iego. A
widząc Pharyzeuſzo-
wie rzekli Vczniom ie-
go: Czemu z Celniki y
grzeſzniki ie nauczy-
ćiel waſz? Lecz Iezus v

turite / tikiekite ing
świeſiby/ adunt butu-
mite ſunumis świeſi-
bes.

Vnt dienos Matheuſzo
S. Ewan. Matth. 9.

ANuo metu. Iß-
wido IEZVS
żmogu ſedinti vnt
muyto wárdu Mát-
theuſu / ir tare iam/
Eyk páſkuy mani. Ir
kiekys eio páſkuy ir. Ir
ſtoios beſedint iam á-
żu ſtało namuoſe/ śi-
tay daug muytinikú ir
nuſideiuſu atai/ ſedeio
ażu ſtało ſu IEzuſu
ir ſu mokitineis io. A
regiedami Phariżeu-
ßay tare mokitiniams
io. Kodrin ſu muyti-
nikays ir ſu nuſide-
ieys walgo mokitoias

ſtyſża

słyszawszy, rzekł: Nie-
trzebá zdrowym leka-
rzá, álezle się máiącym
Szedszy tedy, náucżćie
się co to iest; Miłosier-
dzia chcę, á nie ofiáry.
Bom nie przyszedł
wzywáć spráwiedli-
wych, ále grzesznych.

Wdzień S. Michałá Archanioła Ewan: w S. Matth: w Roz. 18.

WOn czás: Przy-
szli do Iezusá v-
czniowie, mowiąc:
Ktory większym iest w
krolestwie niebieskim;
A IEZVS wezwawszy
dźiećięćiá, postawił ie
w pośrzodku ich, y
rzekł: Záprawdę po-
wiádam wam, ieśli się
nie náwrocićie y nie
zstániećie się iako małe

iusu: Bet Jezus iżgir-
dis táre. Ne reykia
sweykiemus giditoio/
bet piktay turintiemu-
si. Nuei tád iśmokin-
tes kas tay ira: Mi-
łasirdistes noriu/ ane
aferos. Nes notaiau
wadintu teysuiu bet
nusideiusiu.

Vnt dienos S. Michoło Ewan. Matth 18.

ANuo metu. Pri-
eio Jezusop mo-
kitiniey bilodomi-
Kas didesniu ira káro-
listey dungaus? AJe-
zus priwadinis mázu
berneli pastate ii wi-
duy iu ir tare. Vztiesu/
sakau iumus. Jey not
sigrisite ir ne stosites
kaip mázieii berneley/

dziatki,

dźiatki, nie wnidźiećie do kroleſtwá niebieſkiego. Kto ſię tedy vniży iáko to dźiećiątko: tenći ieſt większy w Kroleſtwie niebieſkim A ktoby przyiął iedno dźiećiątko tákowe w imię moie, mnie przyimuie, A ktoby záś zgorſzył iednego zтych to máłych, ktorzy w mię wierzą, lepieyby mu było, áby zawieſzono kamień młyński v ſzyie iego, y zátopiono go w głębokośći morſkiey. Biada świátu dla zgorſzenia. Abowiem muſzą przyść zgorſzenia: á wſzákże biádá człowiekowi onemu, przez ktorego zgorſzenie przychodźi. A ieśli

ne ieyſite káralisten dungaus. Kaſnorint tadu nużiamins ſáwi pati/ kayp táſay waykielis/ táſay ira dideſnis Karaliſtey dungaus. A kas priims wienu toki waykieli wardan mano/ mani priima. A kás wel papiktins wienu iſg tu mažitelu/ kurie ing mani tiki: gieresn iambutu/ ádunt vžkartu akmeni girnu vnt kakło io/ ir nuskunditu ii gilumun mariu. Bedá ſwietuy nuog papiktinimu. Nes muſtia atayt papiktynimay: wienokig bieda tam žmoguy per kury pápiktinimas atayt. A iey runka táwo/ ábo

ręká

ręká twoiá ábo nogá gorszy cię: odetni ią y zárzuć od śiebie. Lepiey tobie vłomnim á bo chromym wnisć do żywotá: niżeli máiąc dwie ręce, być wrzucony w ogień wieczny. A ieśli oko twoie gorszy cię, wyłup ie, y zárzuć od śiebie. Lepiey tobie iednookim wnisć do żywota, niżeli dwie oczy maiąc być wrzuconym do piekłá ogniſtego. Patrzćieſz ábyśćie niewzgardzáli iednego z tych to máłych. Abowiemći powiadam wam, iż Anyołowie ich w niebieśiech zàwſze widzą oblicze Oyca mego ktory ieſt w niebieśiech

koia tawo piktina tawi: atkirſk iu ir atmeſk nuog ſawis. Giereſni tawo ira łuſtam aba rayſtam ieyt ing żywatu: negi dwi kunki ába dwi koii turinćiam but imeſtu vgnin vmżinon. Ir iey akis tawo piktina tawi/iżgrieſk iu ir atmeſk nuog ſawis: giereſni tawo ira wienu aki turinćiam, ieyt ing żywatu/ negi dwi áki turinćiam but imeſtu vgnin pragáro. Weyzdekite adunt nepanie. kintumite wieno, iżg tu mażuiu. Nes ſakau iumus/ iog Aniołáy iu dunguoſe wiſados regi weydu Tewo mano/ kuris ira dunguoſe.

Wdzień

W dzień SS. Symonà y Iudy Apostołow, Ewan z Iana S. Roz. 15.

WOn czás: mowił Iezus vczniom swoim. To wam przykazuię; ábyście się społecznie miłowáli. Ieśli was świát nienáwidzi; wiedźćie iż mnie pierwey niż was nienawidźiał. Byście byli ź światá, tedyby świát co swe° iest miłował. Lecz iżeście nie są z światá, álē ia was wybrał z swiátá, przetoż was świát nienawidźi. Wspomnićie ná słowá moie, ktorem ia wam mowił: Nie iest sługá więtßy niż Pán ie° Ieślić mię prześladowáli: y waśći prześládować będą. Ieślić słowá mo-

Vnt dienos SS. Simano ir Iudos Evang. Ionip. 15.

ANuo metu. Bikoio Jezus mokitiniams sawo. Tay isakau iumus/ adunt miletumites draugie. Jey swietas iusu nopkinćia/ ginokite iog ma ni pirm neg iusu nopkinte. Kad butumite isg swieto essu/ swietas kas io ira/ miletu. A iog isg swieto neeste/ bet aß isrinkau ius isg swieto/ del to iusu swietas nopkinćie. Atminkite vnt žodžiu máno/ kurios aß iumus kalbeiau: Ne est didesnis tarnas vnt Wießpaties sawo. Jey mani persekioio ie cho-

ie chowáli: y wáſzeć będą. Aleć wam to wſzytko czynić będą dla imienia mego: bo nie znáią oneg° ktory mię poſłał. Bym był nie przyſzedł, á niepowiadał im nie mieliby grzechu. Lecz teraz nie máią wymowki zgrzechu ſwe°, Kto mnie nienawidźi, y Oycá mego nienawidźi. Bych był miedzy nimi vczynkow nie czynił, ktorych żaden inſzy nieczynił: nie mieliby grzechu. Lecz teraz y widźieli, y nienawidźieli mnie y Oycá meg°. Ato żeby ſię wypełniło ſłowo ktore ieſt w zakonie ich nàpiſáne: Że mię darem nie mieli w nienawiśći.

ir ius perſekios/iey żodżius mano ażukay. kie / ir iuſu ážukáykis. Bet tay wiſſa dátis iumus del wardo mano: iog nežino to/kurſáy atſiunte mani. Kad bućia notáis ir ne kalbeis iiemus/nuſideymo neturetu/ bet nu neturi iśſikalbéimo iźg nuſideimo ſawo: Kas máni nopkincia/ir Tewo máno nopkincia. Kad bućia darbu nedárs terpiul kuriu ne wienas kitas ne dare/ nuſideimo neturetu. Bet á dunt iśſipilditu żodis/ kurſáy zokány iu irá párasitás: Jog neapkuntoy tureio mani dowanay.

Wdźie-

W dźień wszytkich Swię-
tych Ewan: v Math: w
Rozd: 5.

WOn czás: Widząc Iezus rzesę wstąpił ná gorę. A gdy vśiadł, przystąpili knie vczniowie ieg°: à otworzywszy vstá swe náuczał ich, mowiąc: Błogosławieni vbodzy duchem: ábowiem ich iest Krolestwo niebieskie. Błogosławieni ćiszy: ábowiem oni ośiędą źięmię. Błogosławieni smętni: ábowiem oni będą pośieszeni. Błogosławieni ktorzy łákną, y prágną: ábowiē oni będą násyceni. Błogosławieni miłośierni á bowiem oni miłośierdźie otrzymáią. Błogo-

Vnt dienos wissu szwis-
tuiu Ewan: Matt: 5.

Ant kuo metu. Regiedámas Jezus minias vżeio vnt kalno. Ir kad sedos prieio iop mokitines io: ir atwęris nasrus sawo mokie iuos bilodámas Palaymínti vbagay dwasiu; nes iu ira karaliste dungáus. Palaymínti tomus: nes anis áptures źiemy. Palaymínti kurie wekia: nes ánis bus palinksminti. Palaymínti kurie alksta ir troksta teysibes; nes ánis bus pásotinti. Palayminti miłásirdingei; nes anis miłásirdisty aptures. Palay-

sławieni

sławieni czyste° sercá: ábowiem oni Bogá oglądáią. Błogosławieni pokoy czyniący: ábowiem názwáni będą synámi Bożemi. Błogosławieni ktorzy ćierpią prześládowanie dla sprawiedliwosći: ábowiem ich iest krolestwo niebieskie. Błogosławieni iesteśćie, gdy wam złorzeczyć będą, y prześládować was, y mowić wszystko złe przećiwko wam kłamáiąc, dlá mnie. Raduyćie śię y weselćie się: ábowiem zapłátá wászá obfita iest wniebieśiech.

W dzień S. Marcinà Biskupá Ewă. v Łuk: 11.

W On czás: mowił Iezus vczniom

~~mánti uniekas: dingieil:~~
~~nes anis mitasi: ~~ir~~ ~~ap-~~~~tures~~ Palaymintiei ſtos
sirdies: nes anis Diewu
regies. Palayminti
pakaiu dariũtis nes anis
ſunumis Diewo bus
wadinti. Palayminti
kurie perſekioimu kiń-
cia del teyſibes: nes iu
ira káralisté dungaus.
Palayminti eſte / kad
piktus żodzius iums
kalbes żmones / ir per-
ſekios ius / ir wiſſá pi-
kta bilos prieß ius me-
luodámi del manis.
Dżiaukites ir linkſmin-
kites: nes álga iusu
ſkáliſi ira dunguoſe.

Vnt dienos S. Martino Ewáng. Luko. 11.

A Nuo metu: Bilo Iezus mokiſwoim

Zaden świecę zàpaliwszy, nie ſtawia w ſkrytośći: ani pod korzec: ále na świeczniku, áby ći, ktorzy wchodzą widźieli światło. Swiecá ćiáłá twoiego, ieſt oko twoie, Ieśliby oko twe było ſzczere: wſzyſtko też ćiało twe świetne będźie. Lecz ieśliby złe było: y ćiało też twoie ćiemne będźie. Patrzayże tedy żeby światło ktore w tobie ieſt, ćiemnośćią nie było. Ieśliby tedy ćiało twe wſzytko świetne było nie máiąc iákiey cząſtki ćiẽney, będźie wſzytko świetne: á iáko świecá iáſna oswieći ćię.

tiniams ſawo. Kaip ſwakies ażudegis/ neſtato páſlaptey/ ney pokiet wirćiu: bet ant liktoriaus/ adunt kuri eyt/ regietu ſwieſiby. Swakie kuno tawo iſz akis táwo. Jey tadu ákis tawo bus tieſi/ wiſſas kunas táwo ſwieſus bus. Bet iey pikta bus/ ir kunas teypagi tawo tumſus bus: weyzdekig tad/ adunt ſwieſibe/ kuri tawimp irá/ tumſibe mis nebutu. Jey tádu kunas tawo wiſſas ſwieſus bus/ ne turedams kokios dalos tuſibiu/ bus wiſſas ſwieſus, ir kaip ſwakie ſwieſi apſwies tawi.

W dźień

W dźień S. Katharzyny Ewan. taż ktora S. Agnieszki iest.

W Onczás: Wyszedszy IEZVS szedł przez Ierycho. A oto mąż imieniem Zácheusz: ktory był Arcycelnikiem, á ktemu bogátym. Y stárał śię áby widźiał IEzusá coby zacz był: á nie mogł przed rzeszą, bo był máłegᵒ wzrostu. A biegżawszy naprzod, wstąpił ná drzewo polney figi, áby go vzrzał, bo tamtędy iść miał. Agdy przyszedł ku onemu mieyscu poyzrzawszy w zgorę Iezus, vyzrzał go, y rzekł do niego:

Vnt dienos S. Kotrinos Ewan: toiig, kuri vnt S. Iagnieszkos ira pagulditа. Vnt paszwyntimo Bażnicios Ewa. Luk. 19

Ant tuo metu: Jß. eis Jezus eio per Jerichu. A śitay wiras wardu Zacheus/ kursay buwo wiresniu terp muytiniku, ir bu wo didżio turto: Jr rupinos regiet Jezaus kuo butu essus/ ir negaleio del minios/ nes buwo mażo stomenio. Jr pirm vżtekieis/ vżlipo vnt medżio figos lauko/ adunt ii iżwistu: nes tinay tureio praeyt. Jr kad ataio vnt anos wietos/ pawizdeis aukßtin Jezus/ ißwido ii/ ir tare

Zache

Zácheuszu, zstąp prętko ábowiē dźiś potrzebámi mieszkać w domu twoim. Y prędko sstąpił: y przyiął go z radością. A widząc wszyscy, szemráli mowiąc: iż stá nał gospodą v człowieká grzesznego. A stanąwszy Zacheusz, rzekł do Páná: Oto Pánie połowicę máiętności moiey dawā vbogim: á ieślim kogo wczym podszedł, wracam we czworonasob. Rzekł mu Iezus: Iż się dźisia zbáwienie stáło temu domowi: dla tego że y on iest synem Abrahamowym. Bo przyszedł syn człowieczy szukać y záchować to, co było zginęło.

iop. Zacheußay nulipł weykiey: nes śiu dienu reykia mań but namuose tawo. Jr nulipo weykiey / ir prieme ii sudźiaugsmu. A tegiedami wisi/ murmeio bilodami: iog žmogausp nusideiusiop vžeio A stowedamas Zacheuß/ tare Wießpatiesp. Wießpatie śitáy pusy turtu mano duomi vbagáms, á iey ku kámi apgawau/ ataduomi ketweriopai. Jr tare iam Jezus: iog śiu dienu stoios išganimás tiemus námams / todrin iog ir anas ira sunumi Abrahomo. Nes atasio sunus/ žmogaus ießkotu ir išganitu kas buwo prażuwi.

Na święto iednego Męczennika Ewan: v Lu: S. w Rozd. 14.

ONEGO czasu: Rzekł Pan Iezus do rzeszy: ieśli kto idźie do mnie, á nie ma w nienawiśći Oycá swego y mátki, y żony y dzieći, y braćieyy śiostr, ieszcze też yduszę swoiey, nie może być vczniem moim. A kto nie nośi krzyża swego, á idźie zá mną, nie może być vczniem moim. A bowiem kto z was chcąc budowáć wieżę, nie pierwey śiadszy ráchuie nakłády, ktorych potrzebá, ieśli ma do wykonánia: áby gdyby założył funtámenr á nie mogł dokończyć, wszy

Vnt Szwiętes wiens Kintetoio Luk. 14.

ANuo metu: Tárie JEzus miniomus: iey kas eyt pásskui mani / á neturnopkintoi Tewo sawo / ir morinos / ir sunu / ir brolu / ir seserku / á dabar ir dussios sawo / ir eyt passkuy mani, negal mano but mokitinis. Nes kas izg iusu noredamas izstatit wežiu / ne pirmiaus sededamas suskaito indeimus turiu reykia / idāt turetuo pábaikt: Idant kad viguldis fundamentus / á ne gáletu pabaygikt / wisi regiedámi ne pradetu apiscy.

scy patrżaiący nie poczęli śmiać się zniego, mowiąc: Iż tē człowiek począł budować, à nie mogł dokonać? Abo ktory król, maiąc iáchać stoczyć woynę z drugim krolem, nie pierwey śiadszy myśli, ieśli może z dźieśiącią tyśięcy potkác się zonym, ktory z dwudźieśta tyśięci iedźie przećim niemu? Bo ináczey gdy on ieszcze iest dáleko, poselstwo wypráwiwszy prosi oto co do pokoiu należy. Ták tey káżdy zwas, ktory nie odstępuie wszytkie° co ma, nie może być moiem vczniem.

iokt to taridámi: log tas žmogus prádeio budawot/ á negaleio pabáikt. Arba kuris karalus eydámas kátiáut prieß kitu káralu/ ne pirmiaus sededámas mušto/ ieigu galetu su deßimti tukstunćiu sutikties kuris su dwiem deßimtim tukstunćiu eit iop. kitáipo/ dabar iżg toło essunćiop siužámas meldżia ape tai/ kas pakaiuosp prigul Teip gi wienás kuriśgi iżg tusu/ kuris nopłaidżia wisá ku tur/ ne gał mano buut mokitinis.

Vtora o tymże, Ewan: Matth. 16.

Vztara apetugi Ewan: Matthe: 16.

ONEGO czásu: Rzekł Pan Iezus vczniom swoim. Ieśli kto chce zá mną iść, niech sam śiebie zá= przy, y weźmie krzyż swoy á náśládzie mię, Bo ktoby chćiał záchowáć duszę swoię, stráći ią: á ktoby stráćił duszę swoię dla mnie, naydźie ią. Bo coż pomoże człowiekowi, ieśliby wszytek świat zyskał, á ná duszy swey szkodę podiął? ábo co zá odmianę da człowiek za duszę swoię. A bowiem przyydźie syn człowieczy w chwale oycá swego z Anyoły swoiemi: á tedy odda káżdemu według v= czynkow iego.

Tuo metu: Tare JEzus mokitiniams sawo: Jey kas nor eyt paskuy manitegul saui vżusiżada/ ir tegul nesza kriżiu sawo/ ir seka máni. Net kás nores iżganit dußiu sawo prapuldis iu: a kas paterios dußiu sawo del mánies/ ras iu. Nes ku pades żmogui táy ir wisu swietu nupełnitu/ á dußiu sawo nuteriotu? árba kokiu atmainu duos żmuo ażu dußiu sawo; Nes sunus żmogaus tur átait gárboy Tewo sawo su Anyołais sawo; ir tuomet atduos kiek wienam pálig darbu io.

Ná

EWANGELIE.

Naświęto wielu Męczennikow w Luk. ś. w Rozdz. 21.

ONEGO czásu: Rzekł Pan Iezus vczniom swoim: Gdy vsłyszyćie walki y rozruchy, nie lękaycie się potrzeba áby to było wprzod, aleć nie wnet koniec. Tedy im mowił: Powstanie narod przećiw narodowi, y krolestwo przećiw krolestwu: Y wielkie trzęśienia źiemię będą mieyscami, y mory, y głody, y strachy z niebay znaki wielkie będą Ale przed tym wszytkim targną się ná was rękami swemi, y będą prześládować, podawáiąc do bożnic y więzienia

Vnt Swiętes daugkintentoiu. Luk. 21.

ANUÓ metu. Tare Jezus mokitiniams sawo: Kad ižgirsite karius ir trukšmu nesibiiokite/ bet dabar ne tay gałas. Tadu kałbeio iimus Krialsis gimine prieß gimine/ Karaliszti priß karaliszti ir žiames drebeimaidi bus wietomis ir márai, ir badai/ ir nuskundimai iżg dungaus / ir žinklay didi bus. Bet pirma to wiso/ ßoks yra: iussu runkomis sawo/ ir persekios/ paduodami Bažniczios na ir apkalinesna/ tiesdami Karalump/ ir storastūp del wardo mano. A pritiks iužienia

Zienia, ciągnąć do Krolow y stárostow dla imieniá mego, à potka was náświádectwo. A przeto kładźćie do serc wászych nie obmysláć łákobyśćie mieli odpowiádáć. Abowem ia wam dam vstá y mądrość, ktorey nie będą mogli odeprzeć áni się sprzećiwić wszyscy przećiwnicy wászy, A będziećie wydáni od rodźicow y bráćiey, y krewnych y przyiáćioł: á ośmierć przyprawią niektore z was: y będźiećie w nienawiśći v wszytkich dla imienia mego: áwłos z głowy waszey nie zginie. Wćierpliwośći wászey otrzymaćie dusze wászę.

mus vnt ludiimo. Ak dekite širdisna iusu ne rupinkities kalpo atsakitumite. Nes aš duosiu iumus burnu ir išminti/ kuriay ne gales atsisspirt/ ir atsakit wisi priešinikai iusu. Abusite išdoti nuog gimdytoiu ir brolu/ ir nuog gimeni ir prietelu: ir numarins niekurius iš iusu. Ir busite nopkintu wisiemus žmonemus del wardo mano. Ak plaukas iš galwos iusu neprapuls/ kantribei iusu apturesite dušiu iusu.

Wtora

*Wtora Ewan: na świę-
to wielu Męczennik. v
Luk. S. w Rozdz. 6.*

ONEGO czásu: Zszedszy Pan Iezus z gory, stánął w polu, y rzesza vczniow iego, y mnóstwo wielkie ludźi ze wszytkiey Żydowskiey źiemie y z Ieruzalem, y zpomorzá y Tyru y Sydonu: ktorzy byli przyśli áby go słuchali, y byli v zdrowieni od niemocy swoich. Y ktorzy nágabáni byli od duchow nieczystych, vzdrawiáni byli. Y wszytká rzesza pragnęłá śięgo dotknąć: abowiem moc wychodźiłá od niego, y vzdrawiałá wszytkich.

*Vntra Ewángelia vnt
Kintetoiu. Luk. 6.*

ANuo metu; Nuo źingdámas nuog kalno Jezus stoioſi vnt lauko / ir minia mokitiniu / io ir kuopá źmoniu dide iźg wisos źiames Judeos ir Jeruzalem ir iźg pomarciu ir Tyro ir Sydono / kurie ataio idant klausitu io / ir butu iźgidicł nuog ligu sawo. Ir kurie nuog dwasiu neczystuiu kłydineti buwo / pasweikinti liko. Ir wisa minia gielde dasilitet io / nes galibe iźg to iśeidineio / ir sweikino wiśus. Ánas patielys

A on podniozszy oczy
ná vcznie swoie, mo=
wił: Błogosławieni v-
bodzy; bo wásze iest
kroleſtwo Boże. Bło=
gosławieni ktorzy te-
raz łákniećie: bo bę=
dźiećie náſyceni. Bło=
gosławieni krorzy
płaczećie teraz: bo śię
śmiać będźiećie. Bło=
gosławieni będźie=
ćie gdy wás będą nie=
nawidźiec ludzie, y
gdy was wylicźą, y
będą fromoćić. áimię
wáſze wyrzucáć iáko
złe, dla Synà człowie=
czego. Weſelćie śię
dniá onego y ráduyćie
śię: bo oto zapłata wa=
ſzà ieſt obfita w nie=
bie.

akis vnt mokitinių
ſawo / táre: Pagar=
binti vbagái / nes iu=
ſu ir karaliſte Die=
wo. Págarbinti ku=
rie nu atkſtate / iog
buſite paſotinti; Pa=
garbinti kurie wer=
kiete / iog iuokſites.
Págarbinti buſite /
kadu iuſu nopkins
žmones / ir kad at=
ſkirs ius / ir vžugie=
dins ius / ir iſzmes
iusu wardu kaip pi=
ktu del Sunaus žmo=
gaus. Džiaukites a=
noi dienoi irlinkſmin=
kites: nes ſtay alga
iusu gauſi ica dun=
gui.

Ewã=

Ewangelia na święto Pánieny Męczěńiczek, ták ktora na święto S. Iagnieszki. Matt. 25. Nadźień Popielcowy. Matth. 6.

WOnczas: mowił Pan IEZVS vczniom swoim: Gdy pośćićie, nie bądźćie iako obłudnicy smętnemi: Abowiem twarzy swoie niszczą, áby się ludźiom zdali poszczącymi. Záprawdę powiadam wam, iż wźięli zapłátę swoię. Ale ty kiedy pośćisz námáż głowę swoię y vmyy oblicze swoie: ábyś się nie okazał łudźiom iż pośćisz, ále oycu twemu ktory iest w skrytośći: á oćiec twoy

Ewãgelia. ant szwętes, Ponna Kintetoiu. toigi: kuri ira ant szwetes S. Iagnieszkos. Matt. 25. Vat pełanu dienos. Matth 6.

ANio metu: Tárę JEzus mokitiniams sawo: Kad pasnikauiet/ne bukite kaip weidamariay nuo ludí: Neg iżnaykina weydus sawo/ idant butu regieti nuog żmoniu iog pásnikausia. Vztiesu sakáu ius mus/ eme użmokiesni sawo. A tu kad pásnikauii/ patepk galwu sawo/ir weydu tawo nuprauszk/ idant nesirodytumei żmonemus iog pasnikawii/ bet Tewui tawa kurie ktory

ktory widźi wſkrytoſći, odda tobie. Nie ſkarbćie ſobie ſkárbow ná żiemi: gdźie rdzá y mol pſuie, y gdźie złodźieie wykopywáią y krádną. Ale ſkarbćie ſobie skárby w niebie: gdźie áni rdza, áni mòl nie pſuie, y gdźie złodźieie nie wykopuią, áni krádną. Abowiem gdźie ieſt ſkarb twoy, tám ieſt y ſerce twoie.

ir uždangoi. A Tawas tawo kurís ir uždangoy adduos táw. Neiždinkite iumus yždu žiamei/ kur rudiś ir kandźies gádina/ ir kur wágiey iš kasa ir pawágia. A kraukite yždus iumus dungui/ kur nei rudis/ney kandźies gádiná/ ir kur wagiey neišßkasa ir nepawágia. Nes kur ir yždás tawo/ tyn ira ir śirdis tawo.

Na dźień Bożego Ciáłá Ioan. 6.

WOn czás: Mowił Pan IEZVS rzeſzom Zydowſkim: Ciáło moie prawdźiwie ieſt pokarm: á krew moiá prawdźi-

Vnt święłes kuno Wießpaties Iezaus, Ioan. 6.

ANuo metu: Tare Jezus miniomus. Zydu: Kunas mano tikray ir penas: ir krauias mano tikrai gierimas. Kás

wie

wie iest napòy. Kto pożywa mego ćiałá, á piie moię krew, we mnie mieszka, á ia w nim. Iáko mię posłał żywiący Oćiec, y ia żywię dla Oycà: á kto mnie pożywa, y on żyć będźie dla mnie. Ten iest chleb ktory z nieba zstąpił. Nie iako oycowie wászy iedli mánnę, y pomárli. Kto, pożywa tego chlebá, żyć będźie ná wieki.

Ná dźień pogrzebu vmárłego Ewã. S. Iana

II.

WOn czás: Rzekłá Martha do Iezusá: Pánie, byś tu był, nie vmárłby był brát moy Lecz y wiem,

walgo mano kunũ/ ke giaria mano krauia/ manim giwena / ir áß iump. Kaipo ſiunte mani giwenaſis Tewas/ ir aß giwenu del Tewo: ir kuris walgo mani/ ir anas giwens del mani. Toi ira duona/ kurioi ižg dungaus nužingie. Nekaypo Tewáy iuſu wálgie monnu / ir pámire. Kas wálgo tu duonu / giwens ant vmżiu.

Vnt dienos Prakayda. wimo numiruſiu, Iom.

II.

ANuo metu: Tare Marthá Iezuſp: Wießpátie/ kad ćia butumei buwis brolis mano butu ne

że co

że cokolwiek będźiesz Bogà prosił, dać Bog. Powiedźiał iey IEzus: Zmartwychwstanie brát twoy. Rzekłá mu Marthá, wiem iż zmartwychwstànie, w ostátni dźień. Rzekł iey Iezus: Iam iest zmartwychwstánie y zywot. Kto w mię wierzy: choćby y vmárł, żyw będźie. A wszelki kto ry żywie á wierzy w mię; nie vmrze ná wieki. Wierzysz temu? Powiedźiáłá mu: Iśćie Pánie, iam vwierzyłá żeś ty iest Chrystus Syn Boży, ktoryś na ten świat przyszedł.

numits. Bet ir nu žinau/ iog ko tiektai papraßisi nuog Diewo/ duos taw Diewas. Tare iey Jezus Kielsis bcolis tawo. Tare iam Márthá: žynau iog kielsis prieg vsikielimu paskutinioy dienoi. Tare iey Jezus: aß esmi vsikielimas ir giwenimas; kas tik ing máni/ not numirtu/giwens/ir kiekwienas kuris giwena ir tik ing mani nenumirs amžinai. Tikigu tam? Tare iam: Szpegi Wießpatie, aß tikiu iog tu essi Chrystus sunus Diewo/ kuris szian szwietan atai.

AS̃z grießnas ẽmogus/ spawiedoius/ ponuy Diewuy wisagalinčiám: Traycey Swietay/ Ponnay Márycy Motinay Diewá/ ir wisiemus Swetiemus/ ~~ir tau kunigie Tewe~~/ iẽ desimties Diewa prisakimu; o łabiáwsy iẽ dwieiu iog nemileiaw Poná Diewa sawo/ iẽ wisos dusios sawo/ iẽ wisu situ sawo, ir iẽ wisu mislu sáwo / o ártimo sawa/ káypo sawi pati. Spawiedoiuos/ ir duomisi kaltu, iẽ septiniu grieku didziuiu/ iẽ puykibes/ troßkawymo łobia/ ir biauribes/ ir rustibes, pawideima/ ábsyryima/ tingieima vnt tárnawima Diewuy. Duomisy kaltu iẽ pinkiu paiaytimu kuno mano grießna / iẽ regieima / gyrdeimá / iẽ pauostyma/ ir paragáwima / ir dásyliteimá ne prydarancia. Jr iẽ kitu wisu grieku sáwa: To gayluose/ ir

to

to spawiedoius; ir praßau saw ne-
kaltos mukos Pona JEzusa Chy-
stusa/ idant manies nekorotu pagal
dydziu / sunku / ir biauriu grieku
mana/ bet pagal ne issakitos / sawa
meyles / ir mitasirdistes atlaystu
man, wissus griekus. Jr praßau sau
vztarima Ponnos Swiecianstas
Motinos Diewa / ir
wisu swintu.

AMEN.